

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Η Τουρκία...
Η Ελλάδα...
Κι εμείς...

ΑΘΗΝΑ, 22 ΙΟΥΝΗ 1994 – τεύχος 94

ΕΛΛΗΝΕΣ, ΠΟΜΑΚΟΙ ΚΟΥΡΔΟΙ, ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΟΙ ΑΔΕΡΦΙΑ

ΕΠΕΙΔΗ είμαστε αυτό που πιστεύει και θέλει να είναι ο καθένας μας
ΕΠΕΙΔΗ επαγγελματίες πολιτικοί ανεξάρτητοι και μη θέλουν να παίζουν με τις ζωές μας
ΕΠΕΙΔΗ εξουσιαστές και εξουσιαζόμενοι είναι το άσπρο με το μαύρο
ΕΠΕΙΔΗ δεν πρόκειται ν' αφήσουμε τις ζωές μας στα χέρια τους

ΒΡΟΝΤΟΦΩΝΑΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΛΕΜΕ:

Οι εκμεταλλευόμενοι - εξουσιαζόμενοι
μεταξύ μας δεν έχουμε να χωρίσουμε ΤΙΠΟΤΑ
αλλά με τους εκμεταλλευτές - εξουσιαστές
ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Εντείνουμε τον κοινωνικό ταξικό πόλεμο
για την καταστροφή της εξουσίας
για τη δημιουργία μιας ελεύθερης αεθνικής κοινωνίας

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ
ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΏΝ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΞΑΝΘΗΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ Νο. 21

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										■
3						■				
4		■						■		
5				■			■			
6		■						■		
7	■			■			■			
8									■	
9			■		■	■				
10								■		

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ
1.Ενα απ'τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. *** 2.Κι άλλο ένα έγκλημα (αιτιατική). *** 3.Αυτό αρέσει σ'όλους - Κατηγορία αυτοκινήτων (ανάποδα). *** 4.Χαρακτηρισμός δρόμου - Γράψτε ΤΠ. *** 5.Πρόσκληση ανάποδη, αλλά και επαναστατική - "... των Ανθρώπων", βιβλίο του Antoine de Saint Exypery (ανάποδα) - Αρχικά διεθνούς συνδικάτου του εγκλήματος. *** 6.Επί χούντας ήταν προϊστάμενος της ΕΣΑ - Αρχή τρόμου. *** 7.Αυτό απαγορεύεται από τους Αναρχικούς - Συνήθης προσφώνηση (ανάποδα) - Πρόγονος του ΠΑΣΟΚ. *** 8.Ηταν ο Μεταξάς κι ο Φράνκο. *** 9.Μορφή...αγίου - Στρατόπεδο ... : έτσι λέγονται οι στρατιωτικές φυλακές Θεσσαλονίκης. *** 10.Πασίγνωστος Αναρχικός γλωσσολόγος - "... το παν" : γνωστή φιλοσοφική ρήση, θεμέλιο όλων των μονιστικών θεωριών.

ΚΑΘΕΤΑ
1.Ιδιοκτήτης των μεταλλείων Σερίφου κατά την απεργία του 1916, όπου διακρίθηκε ο Αναρχοσυνδικαλιστής Κώστας Σπέρας που αργότερα δολοφονήθηκε απ'την ΟΠΛΑ - Παχύς και... Αγλος. *** 2.Η μόνη θυλική εποχή στην αρχαιότερη, ουδέτερη, εκδοχή της - Ενας από τους μήνες της προηγούμενης εποχής. *** 3. Είχε τη σπηλιά του στην Πεντέλη. *** 4.Τα ιερά και τα... θεωρούνται απαραβίαστα - Δοτική προσωπικής αντωνυμίας (αρχ.). *** 5.Αλλη ονομασία των δειλών. *** 6.Δυο σύμφωνα που αναπαριστούν έναν ήχο - Η εβραϊκή θρησκεία τον θεωρούσε υπαίτιο όλων των κακών (αιτ.,ανάποδα). *** 7.Σύνολο ομοειδών πραγμάτων ή ατόμων (καθ.) - Κρατική υπηρεσία που αντικαθίσταται, στις μέρες μας, απ'τον Μακεδονικό Χαλβά και τα κλιματιστικά Fujitsu. *** 8.Αρνηση Γάλλων - Τα αρχικά του "ΟΗΕ" των εκκλησιών. *** 9.Οι εργαζόμενοι την θέλουν προς τα πάνω κι η ΓΣΕΕ στην εξαθλίωση - Από το όνομα του φύρερ των Γάλλων. *** 10.Εγραψε το "Αλφαβητάρι της Αναρχίας".

ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ
ΣΤΙΣ ΜΟΝΑΧΕΣ :
MISSIONARIES OF CHARITY (ΑΘΗΝΑ 1991-93)
ΚΑΙ ΣΤΗΝ
CARITAS - ΕΛΛΑΣ (1991-94).

Η "ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ" ΣΤΟΥΣ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
ΕΙΝΑΙ
ΑΘΕΡΑΠΕΥΤΑ ΑΡΡΩΣΤΟ,
ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΟ,
ΠΑΘΟΣ.

Φορέσανε μαύρα και καφέ ράσα, άσπρες και σκούρες ποδιές, σκεπάσανε με καπέλλα και μαντήλια τα κεφάλια, ενώ άλλοι, φανατικά πιστοί, ιεραπόστολοι του ελέους και του πάθους, βάλανε στο μπράτσο διακριτικό, με μεγάλους σταυρούς, να φαίνεται, το σήμα ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ, ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΑ.

Ηταν πάντα πρόθυμοι, γονυπετείς, να υπακούουν και να συνδράμουν ανήμπορους και ανίσχυρους ανθρώπους, τεντώνοντας προκλητικά μπροστά το στήθος τους, σκύβοντας ως το έδαφος, προβάλλοντας χαρακτηριστικά τη λεκάνη τους, διατάζοντας, ήρεμοι, αυταρχικά, όλο αλαζονεία, ακουμπώντας φιλικά, αθώα, όλο καλή διάθεση και χαμόγελα, γεροδεμένα μπράτσα και σκληρούς ώμους.

Γεύονταν διαρκώς την αδυναμία, την αγανάχτηση, το νεύρο, την οργή και την απελπισία των ανθρώπων της ανάγκης, επικαλούμενοι την αγνή αγάπη, όντας παρθένες πόρνες και πόρνοι του πνεύματος, ονομάζοντας θεία χάρη τα διαρκή παιχνίδια της ερωτικής επιθυμίας, μέχρι λίγο πριν την εκσπερμάτωση και την ηδονή του στόματος.

Ενήλικα νήπια, μαζοχιστές, σαδιστές, παιδεραστές, μισογύνηδες, μίσανδρες, ομοφυλόφιλοι, ελεεινά ανθρωπάκια, διεφθαρμένοι κήρυκες ευαγγελίων, έβαλαν κανόνες και πλαίσια στην ΑΓΑΠΗ, υποχρεώσεις, ιεραρχία και υποταγή, τιμές, ποινές και ανταμοιβή, τη στόλισαν με ψευτιά, υποκρισία, συμφέρον και φόβο, κυνήγησαν τους πραγματικά ανιδιοτελείς ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ και απέχτησαν σκοπό στη ζωή τους και αιτία ύπαρξης, ένας σωρός "σκουλήκια" - άνθρωποι, οι διεφθαρμένοι, οι μιαροί, βρίσκοντας κάλυψη και ακλόνητο άλλοθι, που ανοίγει τις πόρτες της καρδιάς, ξεγελάει τους αφελείς ανθρώπους και σκεπάζει, προστατεύοντας, την βρωμιά, στη φράση : "δόξα τω θεώ" !!!

αναστάσιος εξ έφεσης,
από το βιβλίο του
"ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΤΕΙΑΣ",
έκδοση "ΨΩΡΟΚΩΣΤΟΣ".

Λύσεις σταυρολέξου Νο.20 (τεύχος 92)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Π	Υ	Ρ	Γ	Ο	Σ	■	Ε	Υ	Α
2	Ρ	Π	■	Α	Τ	Τ	Ι	Κ	Ο	Ν
3	Ο	Ε	Μ	■	Κ	Α	■	Π	Ο	Υ
4	Σ	Ρ	■	Ν	Ε	Χ	Α	Α	■	Π
5	Τ	■	Τ	Α	■	Α	Ν	Ι	Ν	Ο
6	Α	Φ	Η	■	Ω	Ν	Ε	Δ	■	Τ
7	Σ	Ο	■	Β	Ρ	Ω	Μ	Ε	Ρ	Α
8	Ι	Ρ	Α	■	Α	Φ	Ο	Υ	■	Κ
9	Α	Ν	■	Ε	Ι	■	Ι	Σ	Α	Τ
10	■	Τ	Ε	Ξ	Α	Σ	■	Η	Φ	Ο

ΕΠΕΙΓΟΝ - ΗΠΑ

Η ΠΑΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ενας νεο-ναζί σκίνχεντ επιτίθεται σε αντιρρατσιστική διαδήλωση, απειλεί τον κόσμο με ένα στιλέτο και ξεκινάει ένας καυγάς. Ο φασίστας δέχεται στο κεφάλι το φλας μιας φωτογραφικής μηχανής και γρατζουνίζεται. Του απαγγέλλεται κατηγορία ; ΟΧΙ.

Αντίθετα, ένας αντιρρατσιστής αγωνιστής αντιμετωπίζει αυτή τη στιγμή μια καταδίκη σε φυλάκιση μέχρι 10 χρόνια και σε πρόστιμο μέχρι 20.000 δολλάρια.

Ο Kieran Frazier Knutson, γέννημα-θρέμμα της Μιννεάπολης και προοδευτικός αγωνιστής από την εφηβική του κιόλας ηλικία, κινδυνεύει να μαχαιρωθεί απ'το κάθαρμα που του ορμάει, ουρλιάζοντας "white power" ("λευκή δύναμη"). Αμυνόμενος, τον χτυπάει με το φλας της μηχανής του. Αυτή τη στιγμή περιμένει τη δίκη του. Ο φασίστας είναι, βέβαια, ελεύθερος.

Τι ακριβώς συνέβη ;

Στις 22 Οκτώβρη 1993, η Οργάνωση Προοδευτικών Φοιτητών διαδηλώνει μπροστά στην Coffman Memorial Union, στην πανεπιστημιούπολη του University of Minnesota, διαμαρτυρόμενη για τη σχεδιαζόμενη συγκέντρωση που έχουν αναγγείλει οι νεοναζί. Εχει περάσει ήδη μια ώρα, όταν εμφανίζονται δυο ναζί-σκινς, οι κινήσεις των οποίων δείχνουν ότι δεν είναι παρά "ανιχνευτές" κάποιας μεγάλης ναζιστικής ομάδας που έρχεται να επιτεθεί στους 100 περίπου αντιρρατσιστές.

Οι δυο νεοναζί που φορούν μπλουζάκια με τα εμβλήματα της "white power", παρά τις συστάσεις της επιτροπής περιφρούρησης, δεν απομακρύνονται και τελικά επιτίθενται στους αντιρρατσιστές. Ο ένας τους, ο Daniel Simmer, βγάζει ένα μαχαίρι κι αρχίζει να απειλεί. Κάποιοι αντιρρατσιστές τραυματίζονται ελαφρά. Εκείνη τη στιγμή επεμβαίνουν οι μπάτσοι και τον απομακρύνουν.

Μερικούς μήνες αργότερα, εντελώς απροσδόκητα, ασκείται ποινική δίωξη κατά του Kieran, σε βαθμό κακουργήματος. Η δίκη του (μετά από αναβολή) έχει οριστεί στις 20 Ιουνίου 1994.

Ο Kieran αντιμετωπίζει δυο κατηγορίες για άδικη επίθεση, σε βαθμό κακουργήματος, που βασίζονται αποκλειστικά στις καταθέσεις του Simmer και της μνηστής του, Amy Foreman, της δεύτερης ναζί-σκιν που είχε επιτεθεί στους αντιρρατσιστές διαδηλωτές. Οι δυο αυτές κατηγορίες επισύρουν ελάχιστη ποινή 36 μηνών, αλλά είναι πιθανόν ο Kieran να μείνει πολύ περισσότερο στη φυλακή, αφού η ανώτατη προβλεπόμενη ποινή είναι 10 χρόνια και 20.000 δολλάρια πρόστιμο.

Η Minnesota Daily (η εφημερίδα της πανεπιστημιούπολης) και η Star Tribune της Μιννεάπολης, που έχουν τη μεγαλύτερη κυκλοφορία στην πολιτεία, δέχονται, όπως φαίνεται, την εκδοχή των ναζί. Και οι δυο τους κατηγορούν τους αντιρρατσιστές σαν "βίαιους".

Ο Daniel Simmer δεν καταδικάστηκε τελικά, ούτε σε φυλάκιση, ούτε σε πρόστιμο, για την άδικη επίθεση και την παράνομη οπλοφορία.

Ο κόσμος και η Minnesota

Τα ΜΜΕ των ΗΠΑ δεν ασχολούνται με τους ναζί-σκινς. Αντί ν'ανησυχούν για τις ακροδεξιές οργανώσεις, που ξεφυτρώνουν σ'όλη τη χώρα σαν τα μανιτάρια, προβάλλουν, κατά κόρο, την εγκληματικότητα των Αφρο-Αμερικανών. Μέσα σ'αυτό το κλίμα, οι φασίστες, οι Pat Buchanan, Pat Robertson, Rush Limbaugh, David Dukes, Tom Metzger, Thom Robb κλπ., συνεχίζουν, αθόρυβα, να οργανώνονται.

Στη Γερμανία, μια νέα γενιά ρατσιστών πυρπολεί τα σπίτια μεταναστών. Στη Νότια Αφρική, οι σκληροπυρηνικοί του apartheid ετοιμάζονται να ξαναχτυπήσουν. Στο Λονδίνο, η "λευκή δεξιά" απειλεί να κερδίσει τις δημοτικές εκλογές.

Επωφελούμενοι από την καταρρέουσα παγκόσμια οικονομία και την όλο και μεγαλύτερη αλλοτρίωση των ανθρώπων, οι νεοναζί στρατολογούν σήμερα τα μέλη τους από την, κάποτε ευημερούσα, λευκή μικροαστική και εργατική τάξη. Κηρύσσουν την υπεροχή των λευκών, τον αντισημιτισμό, την αρσενική κυριαρχία και την ανθρωποφοβία και, σε πολλά σημεία του κόσμου, κατορθώνουν να αποκτήσουν μαζικότητα.

Οι "Δίδυμες Πόλεις" (δηλαδή η Μιννεάπολη) δεν έχουν, δυστυχώς, ανοσία σ'αυτή την αρρώστεια. Κάμποσες ρατσιστικές οργανώσεις, σαν την Ku Klux Klan και τους Northern Hammer Skinheads - στους οποίους ανήκει κι ο Simmer - αναπτύσσουν εδώ τη δράση τους. Εχουν οργανωθεί, προβαίνουν σε πράξεις βανδαλισμού και επιτίθενται σε ανύποπτους ή υποψιασμένους πολίτες.

Δυο χρόνια και μια μέρα πριν τη διαδήλωση της 22 Οκτώβρη 1993, στο ίδιο σημείο, οπαδοί της White Student Union (Λευκή Φοιτητική Ενωση) του Tom David κτύπησαν μέλη της Anti-Racist Action και της Progressive Student Organization (Αντιρρατσιστική Δράση και Οργάνωση Προοδευτικών Φοιτητών). Ενας αντιρρατσιστής στάλθηκε με διάσειση στο νοσοκομείο. Οι ναζί ήταν οπλισμένοι με ρόπαλα κι είχαν μαζί τους εκπαιδευμένα σκυλιά.

Την επόμενη χρονιά (δηλαδή το 1992) οι νεοναζί προσπάθησαν να συγκεντρωθούν στο Coffman, το έβαλαν όμως στα πόδια, όταν άκουσαν ότι έρχονταν 150 αντιρρατσιστές.

Αυτό που είναι καλό, είναι πως στις "Δίδυμες Πόλεις" οι ρατσιστικές δραστηριότητες σταματιούνται, συνήθως, πριν πάρουν διαστάσεις. Ενα δημιουργικό και μαχητικό ντόπιο αντιφασιστικό κίνημα καταφέρνει να εμποδίζει την ανάπτυξη των ρατσιστικών οργανώσεων. Ηδη από τη δεκαετία του 1980, ομάδες όπως οι Baldies, Anti-Racist Action, Progressive Student Organization, Africana Student Cultural Center, Up and Out of Poverty, Twin Cities Anarchist Federation και πολλά ανεξάρτητα άτομα παρακολουθούν άγρυπνα τις οργανωτικές προσπάθειες των νεοναζί.

Το άσχημο είναι ότι σε Αμερικανικές πόλεις, όπου δεν υπήρξε παρόμοια αντίσταση, όπως στο Πόρτλαντ του Ορεγκον ή στο Ντάλλας του Τέξας, οι νεοναζί έχουν αυτή τη στιγμή σημαντική δύναμη στη λευκή νεολαία. Πολλοί έγχρωμοι, εβραίοι, ομοφυλόφιλοι και λεσβίες και πολλοί αντιρρατσιστές έχουν δαρθεί άσχημα και αρκετοί έχουν δολοφονηθεί.

--------------- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Ποιός είναι ο Kieran Frazier Knutson ;

Ο Kieran Frazier Knutson, 22 ετών, μερικά απασχολούμενος σαν "κούριερ" στην United Parcel Service και μέλος του πολιτιστικού συλλόγου Teamsters Local 638, τέλειωσε το γυμνάσιο το 1989 και στη συνέχεια φοίτησε στο Κοινοτικό Κολλέγιο της Μιννεάπολης. Γόνος οικογένειας με παράδοση στη ριζοσπαστική πολιτική δράση, ο Kieran άρχισε ν'αναπτύσσει τις δικές του πολιτικές δραστηριότητες, ήδη από τα 14 του χρόνια, στα πλαίσια του αντιρρατσιστικού-αντιφασιστικού κινήματος της Μιννεάπολης. Εχει λάβει ενεργό μέρος στους αγώνες ενάντια στις επεμβάσεις των ΗΠΑ στην Κεντρική Αμερική και στη Μέση Ανατολή, στην εκστρατεία για τα αναπαραγωγικά δικαιώματα των γυναικών, ενάντια στην αστυνομική κτηνωδία, στις εκστρατείες συμπαράστασης στον Ιρλανδικό και σ'άλλους αγωνιζόμενους λαούς. Είναι, τέλος, μέλος της Love & Rage Federation (της Αναρχικής ομοσπονδίας ομάδων που εκδίδουν το ομώνυμο περιοδικό στις ΗΠΑ και στο Μεξικό).

Ο Kieran χρειάζεται τη βοήθειά σας

Και μόνο το γεγονός της απαγγελίας των παραπάνω κατηγοριών είναι εξοργιστικό. Ακόμη πιο εξοργιστικό είναι το ότι η πολιτεία της Minnesota απάγγειλε αυτές τις κατηγορίες "εν ονόματι του λαού", μετατρέποντας έτσι το λαό σε υποστηρικτή των ισχυρισμών ενός νεοναζί. Αυτό είναι αηδιαστικό, αφού η πολιτεία αναγκάζει τους Αφροαμερικανούς, Εβραίους, Ινδιάνους, Ομοφυλόφυλους κι όλους τους εργαζόμενους στην Minnesota να χρηματοδοτήσουν τη δίωξη ενός αντιρρατσιστή αγωνιστή από ένα νεοναζί-σκιν.

Σας καλούμε να γράψετε στις αρμόδιες εισαγγελικές και δικαστικές αρχές και να εκφράσετε την οργή σας για τις κατηγορίες που απαγγέλθηκαν σε βάρος του Kieran.

**ΑΠΑΙΤΕΙΣΤΕ
ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ
ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ
KIERAN FRAZIER KNUTSON**

Γράψτε στους :

County Attorney, Mike Freeman
C2000 Hennepin County Govt. Center
300 S. 6th St.
MINNEAPOLIS, MN 55415
USA

Pete Connors,
Adult Prosecution
C2100 Hennepin County Govt. Center
300 S. 6th St.
MINNEAPOLIS, MN 55415
USA

Το θέμα της δίωξης του Kieran Frazier Knutson, όμως, δεν σταματάει στο ποιός είναι ο κατηγορούμενος.

Αποκτά μια ιδιαίτερη χροιά, αν εξετάσουμε και το ποιός είναι ο κατήγορος. Οχι ο ανεγκέφαλος και κουρδιστός ναζί, αλλά ο άλλος, ο "μυαλωμένος", "μορφωμένος" και καθ'όλα "αξιοπρεπής" κύριος Εισαγγελέας της κομητείας Hennepin της Μιννεάπολης, πρωτεύουσας της πολιτείας Minnesota των ΗΠΑ, δηλαδή ο Michael (Mike) Freeman.

Ο Mike Freeman, προϊστάμενος της εισαγγελίας της Μιννεάπολης, θεωρείται "ο φόβος και ο τρόμος των εγκληματιών της πόλης και της πολιτείας". Η "προσήλωσή του στους νόμους είναι αναμφισβήτητη".

Αυτή είναι η εικόνα που προβάλλει για τον εαυτό του ο ίδιος ο κ.Εισαγγελέας !

Ο λόγος είναι απλός : ο Freeman ετοιμάζεται να θέσει υποψηφιότητα για το αξίωμα του κυβερνήτη της πολιτείας....

Ποιά είναι όμως η αλήθεια ;

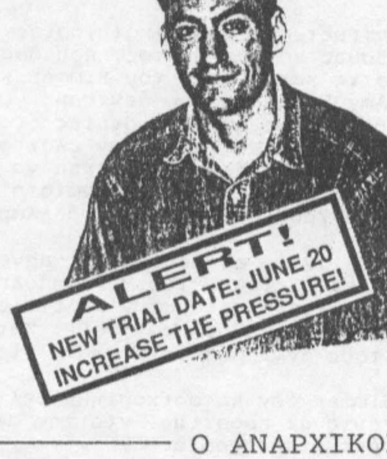
ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΑ, ο "προστάτης" αυτός της "ένομης τάξης" (όπως αποκαλείται η άρχουσα συμμορία της Γης και της κάθε χώρας) ΚΛΕΙΝΕΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΠΡΑΤΤΕΙ ΚΑΠΟΙΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΚΑΠΟΙΟΥ ΠΟΛΙΤΗ "Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ". ΑΝΤΙΘΕΤΑ, ΤΑ ΕΧΕΙ ΟΡΘΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΙ ΒΛΕΠΕΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΙΚΡΗ ΠΑΡΑΒΑΣΗ - ΑΚΟΜΗ ΚΙ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ - ΚΑΠΟΙΟΥ "ΚΑΤΩΤΕΡΟΥ" ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Ετσι, το 1990, αρνήθηκε να ασκήσει δίωξη κατά λευκού αστυνομικού που είχε δολοφονήσει εν ψυχρώ έναν νεαρό Αφροαμερικανό.

Αντίθετα, το 1992, έσπευσε να ασκήσει δίωξη εναντίον 8 Αφροαμερικανών, για απόπειρα ανθρωποκτονίας αστυνομικού (λευκού). Μολονότι η υπόθεση - όπως αποδείχτηκε - ήταν ξεκάθαρα στημένη, οι 8 κατηγορούμενοι καταδικάστηκαν, ΧΑΡΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΜΠΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ ΜΕΝΟΣ ΤΟΥ MIKE FREEMAN...

(Αυτά είναι, φυσικά, μόνο μερικά απ'τα κατορθώματα του υποψήφιου κυβερνήτη της Minnesota).

Τί μπορεί να πει κανείς για τη "δικαιοσύνη" των ΗΠΑ, όταν τα στοιχεία που αποδεικνύουν την εμπλοκή της κυβέρνησής τους στην δολοφονία του Martin Luther King θεωρούνται "άκρως απόρρητα" κι ο σχετικός φάκελλος δεν προβλέπεται να "ανοίξει" πριν το 2029 !!!

Tansu Ciller
(από την NATO review, No.2, Απρ.1994)

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΝΑΤΟ :
σταθερότητα μέσα στη δίνη της αλλαγής

"... Η σαφήνεια που έχει επιβάλει ο Ψυχρός Πόλεμος στις χώρες του ανεπτυγμένου κόσμου... έχει θολώσει· η υπόθεση μιας φυσικής κοινότητας συμφερόντων μεταξύ των εθνών του Ατλαντικού κόσμου έχει εξασθενίσει...· η πεποίθηση ότι η οικονομική ένωση μέσα στη Δυτική Ευρώπη θα οδηγούσε φυσιολογικά σε πολιτική ένωση αμφισβητείται· και πολλές παραδοσιακές πηγές διαίρεσης των Ευρωπαϊκών δυνάμεων, ο εθνικισμός και η ολοένα μικρότερη εμπιστοσύνη στις κυβερνήσεις, που είχαν χάσει τη φωνή τους κατά τη διάρκεια της μετα-Πολεμικής εποχής, ξαναρχίζουν να εκφράζονται..."

Τα παραπάνω έγραψε ο Alastair Buchan, διευθυντής του Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών του Λονδίνου (Institute for Strategic Studies in London), πριν 25 περίπου χρόνια, σε μια μελέτη του όπου προσέγγιζε σωστά κάποιες κοινότυπες περιγραφές των Ευρωπαϊκών υποθέσεων, που σήμερα ακούγονται σε κάποιους κύκλους.

Τί μας λένε όλα αυτά ; Μόνο ότι η πιο επιτυχημένη συμμαχία στην ιστορία - η Ατλαντική Συμμαχία - χρειάστηκε, στη διάρκεια της ύπαρξής της, να καταπιαστεί με θεμελειώδη ζητήματα και να αρθρώσει κοινούς σκοπούς.

Σήμερα, όχι λιγότερο απ'ό,τι πριν 25 χρόνια, πρέπει να έχουμε υπ'όψη μας ότι η αποφασιστικότητα και η εμμονή στο σκοπό και η ανυποχώρητη αφοσίωση στις βασικές λειτουργίες του ΝΑΤΟ είναι εκείνα ακριβώς που δημιούργησαν μια τόσο επιτυχημένη διαδρομή. Η αφοσίωση σ'αυτούς τους σκοπούς και σ'αυτές τις λειτουργίες εξασφάλισε τη συνέχιση αυτού που, στην ουσία, είναι μια ηθική κοινότητα εθνών που ασπάζονται τις ίδιες ή, τουλάχιστον, τις συμβατές αξίες της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, που υποτίθεται ότι διεθνοποιούνται από κάθε χώρα-μέλος και εκδηλώνονται στις πολιτικές και οικονομικές διαδικασίες του.

Μια κοινότητα αξιών

Μια απ'τις πρωταρχικές έννοιες των μελών της Συμμαχίας θα πρέπει να είναι η ηθική κοινότητα και η φυσική ασφάλεια του εδάφους στο οποίο οι πολίτες τους έχουν υλοποιήσει ορισμένες αξίες. Ακόμη και τώρα, στην μετα-Ψυχρο-Πολεμική περίοδο, οι αξίες αυτές γίνονται αντικείμενο επίθεσης ή γίνονται μόνο μερικά αποδεκτές - όταν γίνονται - από άλλους.

Τα πλαίσια των συμφωνιών για την ασφάλεια στα οποία μπήκε αυτή η ηθική κοινότητα, πριν δυο γενιές περίπου, απέτρεψαν την μετατροπή του Ψυχρού Πολέμου στην Ευρώπη σε θερμό. Κατάφεραν να διευρύνουν το χώρο της, αρχικά με την είσοδο της Τουρκίας και της Ελλάδας, και στη συνέχεια της Γερμανίας και της Ισπανίας. Οδήγησαν στο τέλος του Ψυχρού Πολέμου και στην πτώση της Σοβιετικής Αυτοκρατορίας.

Χάρη στη θεία πρόνοια, στην τύχη ή στην γεωγραφία, αυτή η ηθική κοινότητα περικλείει έναν τεράστιο ωκεανό και στηρίζεται σε δυο δίδυμες κολώνες, στα Βορειο-Αμερικανικά και στα Ευρωπαϊκά της μέλη. Και, ιδιαίτερα στον στρατιωτικό τομέα, ήταν και παραμένει δύσκολο να σκεφτεί κανείς οποιεσδήποτε συνθήκες, κάτω από τις οποίες η Ευρώπη θα ήταν καλύτερα χωρίς την Αμερικανική συμμετοχή. Πρακτικά και ηθικά, ο πρωταρχικός οργανισμός της Ευρωπαϊκής ασφάλειας υπήρξε και πρέπει να παραμείνει η Ατλαντική Συμμαχία, ένας διατλαντικός συνεταιρισμός.

-------------------- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Η ένταση επικρατεί και πάλι στα ελληνοτουρκικά.

Σαν "ενημερωτικό δελτίο", ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ δεν είναι - βέβαια - δυνατόν να μην ασχοληθεί με το θέμα.

Σαν ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ, από την άλλη μεριά θέλει ν'ασχοληθεί μ'αυτό,αφού στην γειτονική χώρα, εκτός από την πρωθυπουργό και την κυβέρνησή της, ζει ένας από τους πιο καταπιεσμένους, αλλά και από τους πιο αγωνιστικούς λαούς του κόσμου.

Ενας λαός που είναι τόσο κοντά γεωγραφικά, αλλά και πολιτιστικά, κι ωστόσο δεν ξέρουμε γι'αυτόν παρά ελάχιστα,κι αυτά διαστρεβλωμένα,πράγματα.

Φυσικά, στα περιορισμένα πλαίσια ενός δελτίου, δεν φιλοδοξούμε να "γνωρίσουμε" στους αναγνώστες αυτόν τον λαό.Αυτό θα χρειαζόταν βιβλία επί βιβλίων & συγγράμματα επί συγγραμμάτων. Δεν φιλοδοξούμε καν να αναλύσουμε πλήρως τα ελληνοτουρκικά προβλήματα.

Απλά, σκοπεύουμε να δώσουμε κάποια αμερόληπτη εικόνα για τα όσα διαδραματίζονται στην Τουρκία και που,φυσικά, αφορούν άμεσα την Ελλάδα και τους κατοίκους της.

Αρχίζουμε με το διπλανό άρθρο της Tansu Çiller, στο NATO - Review του περασμένου Απρίλη, που κυκλοφόρησε με την φωτογραφία της στο εξώφυλλο.

Δεν το κάνουμε, βέβαια, επειδή συμφωνούμε με τα όσα γράφει. Το κάνουμε,επειδή,τα όσα λέγονται από το τουρκικό κράτος φτάνουν στ'αυτιά μας αλλοιωμένα από την αντίστοιχη προπαγάνδα του ελληνικού κράτους.

Παραβαίνοντας, ωστόσο, κάποιες συνήθειές μας, δεν το δημοσιεύουμε ασχολίαστο, γιατί το καθαρά "διπλωματικό" ύφος του υποκρύπτει κάποια πράγματα,τα οποία ο αναγνώστης δεν θα πρέπει ούτε να αγνοεί, ούτε να υποτιμά.

Κατ'αρχήν, λοιπόν, πρέπει να πούμε ότι η Ατλαντική Συμμαχία δεν θεωρείται και δεν θεωρεί ούτε η ίδια τον εαυτόν της επιτυχημένο. Η κατάρρευση της τέως Σοβιετικής Ενωσης, αφ'ενός μόνο μερικά μπορεί να αποδοθεί στη δράση του

-------- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ΝΑΤΟ (αφού οι κύριοι λόγοι αυτής της κατάρρευσης ήταν εσωτερικοί) και αφ' ετέρου η κατάρρευση αυτή κατόρθωσε να οξύνει τις από καιρό οξύτατες αντιπαραθέσεις στο εσωτερικό της Ατλαντικής Συμμαχίας, με αποτέλεσμα να ακούγονται ακόμη και σενάρια πολεμικών εμπλοκών μεταξύ συμμαχικών χωρών.

Ακόμη, θυμίζουμε ότι το ΝΑΤΟ είναι τόσο "πετυχημένο" ώστε, επί 50 ολόκληρα χρόνια, δεν έχει καταφέρει να συμφιλιώσει την Ελλάδα με την Τουρκία.

Αντίθετα, έχει καταφέρει να φέρει τις 2 χώρες, αρκετές φορές, στα πρόθυρα ανοιχτής σύγκρουσης και - πάνα απ'όλα - έχει οδηγήσει στην τουρκική εισβολή και στρατιωτική κατοχή στη Βόρεια Κύπρο,που διαιωνίζεται λόγω ακριβώς των συμφερόντων αυτής της συμμαχίας.

Τα παραπάνω, η εισβολή των ΗΠΑ και των ΝΑΤΟϊκών της συμμάχων στο Ιράκ, η ανάπτυξη πολεμικής δράσης κατά των Σέρβων, η απειλή γενικευμένου πολέμου κατά της Βόρειας Κορέας κλπ. (για να μην αναφερθούμε στην εισβολή και κατοχή των Ενωμένων Πολιτειών στον Παναμά, στις σφαγές αμάχων Σομαλών από Αμερικανοευρωπαϊκά , δηλαδή ΝΑΤΟϊκά, στρατεύματα κλπ.) δείχνουν ξεκάθαρα την "ηθικότητα" της Ατλαντικής συμμαχίας.

Μέσα σ'αυτά τα ηθικά πλαίσια. η Τουρκία αποτελεί, οπωσδήποτε, τη μόνη χώρα που αυτή τη στιγμή διεξάγει έναν πόλεμο εναντίον μιας μερίδας των πολιτών της,δηλαδή εναντίον των Κούρδων που ζουν στο τουρκικό έδαφος (υποχρεωτικά). Ετσι, η πρωθυπουργός της Τουρκίας επισημαίνει , στο άρθρο της, την ανάγκη να ληφθεί υπ' όψιν των υπολοίπων συμμάχων αυτή η "ιδιομορφία","χάριν της αποτελεσματικότητας των ασφαλειακών διακανονισμών"...

Φυσικά, επισημαίνει και τις "ιδιαιτερότητες" στις σχέσεις της με τα νέα κράτη , τόσο της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, όσο και της Ασίας (να μην ξεχνάμε τις επεμβάσεις της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής στη Γεωργία, την Αρμενία,το Αζερμπαϊτζάν...).

Παρόλα αυτά, οι ασφαλειακές ανάγκες της Τουρκίας θα πρέπει να θεωρούνται πρωτεύ

--------- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Τώρα, στις αρχές του 1994, η Ατλαντική Συμμαχία πρέπει να εκδηλώσει την ίδια εμμονή και αφοσίωση, που τόσο καλά την εξυπηρέτησαν στο παρελθόν, έστω κι αν απαιτείται να λάβει υπ' όψη της τις δραματικές μετα-Ψυχρο-Πολεμικές αλλαγές που της προσφέρουν ευκαιρίες, αλλά και κινδύνους. Το καθήκον μας πρέπει να είναι η παγίωση των θετικών κατακτήσεων που έχουν επιφέρει αυτές οι αλλαγές. Και, μερικά, θα είναι η έκφραση και η διατύπωση, κι όχι η αποσιώπηση, στις συμφωνίες μας για την ασφάλεια, των υπαρκτών ανησυχιών για τις κατευθύνσεις κάποιων απ'αυτές τις αλλαγές, χωρίς, μέσα στη διαδικασία, να μετατρέψουμε τις ανησυχίες αυτού του είδους σε αυτοεκπληρούμενες προφητείες.

Πρέπει, επίσης, να αναγνωρίσουμε την ανάγκη καλλιέργειας των ευκαιριών για ειρήνη και ασφάλεια, που η νέα εποχή μας καλεί να σφυρηλατήσουμε. Μια πολλά υποσχόμενη προσέγγιση είναι ο Συνεταιρισμός για την Ειρήνη (Partnership For Peace - PFP), που αποσκοπεί - όπως ήδη φαίνεται στην πράξη - στην υποστήριξη των προσπαθειών των καινούριων ελευθέρων κρατών της Ευρώπης και των κρατών που υπήρξαν τμήμα της πρώην Σοβιετικής Ενωσης να οικοδομήσουν λειτουργικές δημοκρατίες και οικονομίες ελεύθερης αγοράς και παράλληλα να τους προμηθεύσουμε μηχανισμούς κάλυψης των αναγκών για την ασφάλειά τους. Η Τουρκία ενθαρρύνει την ανάπτυξη προγραμμάτων συνεργασίας που αποδεικνύουν την αφοσίωση της Συμμαχίας στη μελλοντική σταθερότητα και στον δημοκρατικο χαρακτήρα αυτών των κρατών.

Ταυτόχρονα, η εμπειρία μας λέει ότι οι νομικοί και ασφαλειακοί διακανονισμοί που τίθενται υπεράνω πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών, μη-συμβατών με την τήρηση αυτών των διακανονισμών, μπορούν να κάνουν εξαιρετικά δύσκολες, ακόμη κι αδύνατες, τις οποιεσδήποτε επιτυχημένες ενέργειες, σε εποχές που η αναγκαιότητά τους είναι αναντίρρητη. Η πραγματικότητα των κοινών ασφαλειακών μας αναγκών δείχνει την ανάγκη διαφοροποίησης των προγραμμάτων του PFP, στο βαθμό που αφορούν ειδικούς ασφαλειακούς διακανονισμούς, μεταξύ εκείνων των κρατών που, με αποδείξιμες ενέργειες και συνέπειες αυτών των ενεργειών, δείχνουν ότι έχουν ασπασθεί ικανοποιητικά τις αξίες της ηθικής μας κοινότητας, και εκείνων των άλλων κρατών για τα οποία η αποδοχή αυτών των αξιών παραμένει έργο υπό κατασκευήν.

Τα συγκεκριμμένα κριτήρια θα βρεθούν όχι μόνο στην ομοιότητα και στο περιεχόμενο των εσωτερικών πολιτικών (σημ. του μεταφραστή : "political and civil"• κατ'αντιδιαστολή των στρατιωτικών) σχέσεων του κάθε κράτους, αλλά επίσης και στο σχήμα των δομών των ενόπλων δυνάμεων, στον πολιτικό (civilian) έλεγχο επί των στρατιωτικών, στη διαφάνεια των διαδικασιών των προϋπολογισμών κλπ. Το φάσμα των διαγραφομένων σχέσεων μεταξύ αυτών των κρατών και της Συμμαχίας θα πρέπει να είναι σύμφωνο με σοβαρά, συγκεκριμμένα κριτήρια που, ταυτόχρονα, θα αντικατοπτρίζουν και θα σφυρηλατούν την εξέλιξη αυτών των κρατών σε οντότητες για τις οποίες, η τελική απόκτηση της ιδιότητας πλήρους μέλους της Συμμαχίας, θα είναι απλά η επισημοποίηση ενός ήδη συμπληρωμένου αυθεντικού μετασχηματισμού.

Οι σχέσεις με τα καινούρια ελεύθερα και τα καινούρια ανεξάρτητα κράτη αποτελούν θέμα τεράστιας σημασίας για τη Συμμαχία μας. Υπάρχουν, ωστόσο, κι άλλα θέματα - ή το ίδιο θέμα, με άλλη μορφή - που απαιτούν εξ ίσου την προσοχή μας.

Τα μέλη του ΝΑΤΟ αναγνωρίζουν τα πλεονεκτήματα της ισχυροποίησης της Ασφαλειακής και Αμυντικής Ευρωπαϊκής Ταυτότητας, περιλαμβανομένης και της ολοκλήρωσης της αντίληψης των Συνδυασμένων Κοινών Δυνάμεων Κρούσης (Combined Joint Task Forces - CJTF). Οι νέες καταστάσεις πρέπει να βλέπονται με νέα μάτια. Οι CJTF δεν θα πρέπει να συγκρουσθούν με την πρωταρχική απαίτηση της μη-υπονόμευσης της Συμμαχίας από μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση δευτερευουσών αναγκών ασφαλείας ή άλλων σε βάρος των κυρίαρχων σκοπών της Συμμαχίας. Οσο παραμένουμε άγρυπνοι σ'ό,τι αφορά τη διαδικασία της ολοένα μεγαλύτερης συσσώρευσης δευτερευουσών πρωτοβουλιών, μπορούμε να αποφεύγουμε την υπαγωγή μας στο νόμο των μη-σκοπουμένων συνεπειών.

-------------------- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ο κίνδυνος της διάδοσης

Ενα άλλο θέμα που αναγκαστικά έλκει την προσοχή μας είναι ο συνεχιζόμενος κίνδυνος που αντιπροσωπεύει η απειλή της διάδοσης των όπλων μαζικής καταστροφής και, ιδιαίτερα της απόκτησης τέτοιων όπλων από κακοποιά κράτη. Η Τουρκία, περισσότερο απ'οποιοδήποτε άλλο μέλος του ΝΑΤΟ, είναι εκτεθειμένη στους κινδύνους μιας τέτοιας διάδοσης. Πριν λιγότερο από τρία χρόνια, με την έναρξη της κατοχής του Κουβέϊτ απ'το Ιράκ και με την άμεση αντίδραση της Τουρκίας, ο άμαχος πληθυσμός των μεγάλων Τουρκικών πόλεων εφοδιάσθηκε με μάσκες για την εξουδετέρωση πολεμικών αερίων. Δεν θα αναφερθώ στις θυσίες και στη σταθερή θέση της Τουρκίας στη διάρκεια εκείνης της περιόδου. Οι Τούρκοι ήταν και παραμένουν ανυποχώρητα αποφασισμένοι. Η συμβολή τους στην απελευθέρωση του Κουβέϊτ έχει αναγνωρισθεί παγκόσμια - αν και, ίσως, δεν έχει αναγνωρισθεί το μεγάλο κόστος που εξακολουθούν να πληρώνουν τόσον καιρό μετά την κατάπαυση των εχθροπραξιών. Εκείνο που θέλω να πω είναι ότι κανένα άλλο κράτος-μέλος της Συμμαχίας, από τότε που αυτή ιδρύθηκε, δεν αντιμετωπίζει τόσο άμεσα τις συνέπειες της διάδοσης.

Οπωσδήποτε δεν μπορούμε να παραμένουμε απαθείς μπροστά στις αναφορές που μας πληροφορούν ότι κάποια στοιχεία του πρώην Σοβιετικού στρατιωτικού συνασπισμού και των βιομηχανικών του παραρτημάτων έχουν διαπράξει αυτό, που μόνο λίαν επιεικώς περιγράφεται σαν πλημμελής έλεγχος των αποθεμάτων επικινδύνων υλικών και όπλων. Αυτές και άλλες εκφάνσεις του προβλήματος της διάδοσης απαιτούν μιαν επίσημη στρατηγική αντιμετώπισης εκ μέρους του ΝΑΤΟ, που θα μας προσφέρει την προοπτική λύσης αυτού του προβλήματος, ενός απ'τα σοβαρώτερα που αντιμετωπίζουμε.

Κατά το μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας της Συμμαχίας μας, η Τουρκία εθεωρείτο το αγκυροβόλιο της νοτιοανατολικής της πτέρυγας. Εχοντας τα μεγαλύτερα σε μήκος σύνορα με την τότε Σοβιετική Ενωση και όντας υπεύθυνη για την άμυνα του ενός τρίτου των συνολικών συνόρων της Συμμαχίας με το Σύμφωνο της Βαρσοβίας, ο Ατλαντικός της ρόλος, εν πολλοίς, καθοριζόταν από τις παραπάνω συνθήκες. Αυτό, σε συνδυασμό με την άκρως σημαντική από στρατηγικής πλευράς γεωγραφική της θέση στον κόσμο, περιλαμβανομένων και των Τουρκικών Στενών που ενώνουν τη Μαύρη Θάλασσα με τη Μεσόγειο, αποτέλεσαν για την Τουρκία αποφασιστικούς παράγοντες στη διάρκεια της εποχής του Ψυχρού Πολέμου.

Εκτοτε, ωστόσο, ο ρόλος της Τουρκίας στη Συμμαχία θα πρέπει όλο και περισσότερο να καθορίζεται από τη θέση της στο γεωγραφικό επίκεντρο των μετα-Ψυχρο-Πολεμικών αλλαγών που επηρεάζουν βαθιά την ασφάλεια των μελών της Συμμαχίας : αλλαγές στα Βαλκάνια, όπου μια έλλειψη αποφασιστικής δράσης - παρά τις κάποιες πρόσφατες επιτυχίες, χάρη στη χρησιμοποίηση της στρατιωτικής ισχύος του ΝΑΤΟ και στην πολιτική του αποφασιστικότητα - απειλεί να μας σύρει σ'έναν δρόμο, που ήδη έχει οδηγήσει, δυο φορές στη διάρκεια του αιώνα, σε καταστροφή· αλλαγές στη Ρωσσία και στα πρόσφατα ανεξαρτητοποιημένα κράτη, στα βόρεια και στα ανατολικά μας, όπου η ιστορία της μεταρρύθμισης εξακολουθεί να γράφεται και όπου όπου υπάρχουν δυνάμεις αποφασισμένες να την αντιστρέψουν· αλλαγές στα ανατολικά και στα νότιά μας, όπου "πόλεμοι πολιτισμών" και υπερ-εθνικιστικοί αποκλεισμοί άλλων εθνοτήτων διακηρύσσονται στο διαπασών και καλλιεργούνται και όπου οι διακρίσεις ανάμεσα στα μέσα και τους σκοπούς, την τρομοκρατία και τον προσηλυτισμό, συγχέονται και τελικά εξαφανίζονται.

Μια Ευρωπαϊκή νοοτροπία

Υπάρχουν στοιχεία σ'όλες αυτές τις αλλαγές που αποτελούν αιτίες βαθειάς ανησυχίας για την Τουρκία - όχι, όμως, μόνο λόγω του ότι γεωγραφικά βρισκόμαστε μέσα στη δίνη. Οι αξίες μας είναι διαμετρικά αντίθετες προς εκείνες πάνω στις οποίες θεμελειώνονται αυτές οι απειλές. Ετσι, απειλούν και την ευημερία της Συμμαχίας μας και καθενός από τα μέλη της, αφού συμμετέχουν στην ηθική κοινότητα των κοινών αξιών που η Συμμαχία μας ενσαρκώνει. Δεν υπάρχει κέντρο και περιφέρεια αυτών των αξιών. Για μας, όλες είναι κεντρικές.

------------------- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ουσες, ιδίως (έστω κι αν δεν διατυπώνεται ρητά) των δευτερευουσών ασφαλειακών αναγκών της Ελλάδας, εφ'όσον η Τουρκία, κατά την πρωθυπουργό της,είναι "πιστότερη σύμμαχος", πλήρως "αποδεχόμενη τις ηθικές αρχές του ΝΑΤΟ".

Η αναφορά στη συμβολή της Τουρκίας κατά τον Πόλεμο του Περσικού Κόλπου, όμως,πέρα από απόδειξη της προσήλωσής της στα ΝΑΤΟϊκά ιδεώδη, αποσκοπεί - κύρια - στο να πείσει τους συμμάχους να της παραχωρήσουν περισσότερη στρατιωτική βοήθεια, εφ'όσον είναι "η πιο εκτεθειμένη στους κινδύνους μιας επίθεσης με όπλα μαζικής καταστροφής χώρα της συμμαχίας". Σκεφθείτε, τί θα γινόταν, αν οι τρομοκράτες (Κούρδοι) αγόραζαν τέτοια όπλα από τις πρώην κομμουνιστικές χώρες ! Εκτός αυτού, η πρωθυπουργός της Τουρκίας αισθάνεται ότι η χώρα της απειλείται και από κάποιο - μη κατονομαζόμενο - "κακοποιό κράτος"...

Ετσι, λοιπόν, η συμμαχία θα πρέπει απαραιτήτως να πάρει "επίσημα" θέση στο αμυντικό πρόβλημα της Τουρκίας. Αν το κάνει αυτό, τότε η Τουρκία θα είναι δίπλα της σε κάποιον επερχόμενο πόλεμο εναντίον κάποιου άλλου "κακοποιού κράτους", π.χ. της Βόρειας Κορέας.

Τέλος, καλό θα ήταν να μην ξεχνά η συμμαχία και το οικονομικό της χρέος προς την Τουρκία "που τόσο επιβαρύνθηκε λόγω της συνεισφοράς της στον Πόλεμο του Περσικού"...

(Βέβαια, το αν ο τουρκικός λαός είχε ή δεν είχε όρεξη να πληρώσει τους τζερεμέδες της μεσανατολικής πολιτικής της κυβέρνησής του, αυτό είναι ένα θέμα εντελώς αδιάφορο για την πρωθυπουργό & τους συμμάχους της).

Η Çiller,τέλος,απέναντι στη διαμάχη Βορειοαμερικάνων - Δυτικοευρωπαίων συμμάχων,διακηρύσσει την "κεντρικότητα" της χώρας της, που δεν ανήκει στην "Ευρωπα-

----------- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ική Ενωση" και δεν βρίσκεται στη Βόρεια Αμερική, αλλά στο σημείο συνάντησης της Ευρώπης με την Ασία, όπου σημειώνονται εξελίξεις (και όπου αναμένονται ακόμη θεαματικότερες μεταβολές· τη στιγμή που γράφονται ετούτες οι γραμμές, η Βόρεια Κορέα αποχωρεί από τη Διεθνή Επιτροπή Ατομικής Ενεργείας, οι ΗΠΑ την απειλούν με αυστηρά αντίποινα, η Νότια Υεμένη ανεξαρτητοποιείται και αγωνίζεται να απαλλαγεί απ'τον στενό κορσέ που της έχει φορέσει η Σαουδική Αραβία, η Παλαιστίνη αυτονομείται, ο Καύκασος έχει γίνει αρένα σύγκρουσης των ευρωπαϊκών και των αμερικάνικων συμφερόντων, και, τέλος, τα τουρκικά στρατεύματα έχουν ήδη φύγει για τη Βοσνία).

Δεν πρέπει, ωστόσο να συγχέουμε την γεωστρατηγική - γεωπολιτική θέση της Τουρκίας με τη "νοοτροπία" της (δηλαδή με τη νοοτροπία της κυβέρνησης) που η Tansu Çiller την θέλει "ευρωπαϊκή", πράγμα που την φέρνει αντιμέτωπη, όχι μόνο με τους Ισλαμιστές, αλλά και με τον μεγάλο όγκο των Τούρκων εργαζομένων οι οποίοι καλούνται να πληρώσουν το κόστος του ταχύτατου εκσυγχρονισμού.

Στο σημείο αυτό, δεν θα ήταν, ίσως, άχρηστο το να θυμηθούμε την ιστορία, αρκετά όμοια, του Σάχη της Περσίας.

Να μην ξεχνάμε ότι οι Χομεϊνήδες, βρίσκονται στα "χάϊ" τους...

Τέλος, δεν θα πρέπει να ξεφύγουν από την προσοχή των αναγνωστών και κάποιες "ελλείψεις" και παραλείψεις του άρθρου.

Δεν υμνολογεί τις ΗΠΑ (όπως γινόταν, σε παλιότερες εποχές) και περιορίζεται σε μια "χλιαρή" αναφορά της "χρησιμότητάς" τους στην παγκόσμια πολιτική σκηνή. (Περίεργο, τη στιγμή που ενάμισυ μήνα αργότερα οι ΗΠΑ της εκφράζουν την αμέριστη συμπαράστασή τους...). Δεν αναφέρει πουθενά τη λέξη Κούρδοι. Δεν αναφέρει πουθενά τη λέξη Ελλάδα... Ακόμη, δεν κάνει λόγο

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Οροι όπως "κυμματοθραύστης" και "περιφέρεια" που αποδίδονταν στο παρελθόν από κάποιους στην Τουρκία, στην καλύτερη περίπτωση αποτελούσαν αμφίβολες μεταφορές. Με κάθε έννοια, ομως, περιλαμβανομένης και της γεωπολιτικής, διατυπώνονταν τότε κι εξακολουθούν και σήμερα να προκαλούν σοβαρές παρεξηγήσεις. Αν και η Τουρκία βρίσκεται στην περιοχή απ'όπου φυσικά περνάει κανείς προς το εσωτερικό της Ευρασίας, το γεωγραφικό και πολιτικό γεγονός είναι πως η Τουρκία είναι μια Ευρωπαϊκή χώρα. Και η απειλή του χάους - και πολύ συχνά η τρομερή του πραγματικότητα - σε περιοχές της Ευρώπης και της Ασίας, που συνορεύουν με την πρώτη, πρέπει τώρα να επισύρει την προσοχή που κάποτε εστιαζόταν σ'αυτό που ήταν - και που πια δεν είναι - το κεντρικό μέτωπο της Συμμαχίας.

Το αποδεδειγμένο μητρώο μετριοπάθειας, υπευθυνότητας και αφοσίωσης στη διεθνή τάξη της Τουρκίας, στο μέσο αυτής της θύελλας, αποκαλύπτει τα καλύτερα από τα χαρακτηριστικά που κάποιος θα ήθελε να συνδέσει με μιαν "Ευρωπαϊκή νοοτροπία", με μιαν Ευρωπαϊκή όψη. Σκεφθείτε το δίλημμα που θα αντιμετώπιζε η Συμμαχική ασφάλεια, αν από το κέντρο αυτής της θάλασσας της αναταραχής απουσίαζε η Τουρκία και στη θέση της βρισκόταν κάποιο άλλο έθνος με διαφορετικά χαρακτηριστικά.

Στα Βαλκάνια και στον Καύκασο οι αγριότητες συνεχίζονται. Η βία και ο θάνατος αποτελούν συμφορές κατασκευασμένες από τον άνθρωπο, άχρηστες, ανόητες. Θα μπορούσε κανείς να σπαράζει κλαίγοντας για τα αξιοθρήνητα αποτελέσματα των κατά καιρούς διεθνών προσπαθειών να βάλουν ένα τέλος σ'όλα αυτά. Για την ώρα, οι αγριότητες της υπερ-εθνικιστικής εθνικής υπεροχής, στα Βαλκάνια, στον Καύκασο ή σε άλλες περιοχές, εξακολουθούν με αμείωτη ένταση και συσσωρεύονται οι αποδείξεις για τη χρησιμοποίησή τους, για απώτερους σκοπούς, από δυνάμεις εχθρικές προς τα συμφέροντα και τις αξίες της Συμμαχίας.

Δεν είναι η κατάλληλη στιγμή να εξετάσουμε αναλυτικά το Βαλκανικό ή το ζήτημα του Καυκάσου. Αξίζει, ωστόσο, να παρατηρήσουμε ότι, ακόμη κι όταν βρισκόμαστε στο ψηλότερο σημείο της αισιοδοξίας μας και μπορούμε να συλλάβουμε με το νου μας εκείνη την ημέρα που αυτές οι τραγωδίες θα τελειώσουν με τον τερματισμό των εχθροπραξιών, είναι δύσκολο να φαντασθούμε ότι αυτό θα συμβεί μέσα σε - ή θα ακολουθηθεί από - κάποιο γεωπολιτικό κενό. Μπορούμε, με σιγουριά, να υποθέσουμε ότι, όπως κι αν εξελιχθούν αυτές οι τραγικές καταστάσεις, η Συμμαχία θα είναι πολύ καλύτερα, λόγω της κοντινής παρουσίας της Τουρκίας και της αυτοπειθαρχίας, της αίσθησης ευθύνης και της κατευναστικής επιρροής που όλοι μπορούν να υπολογίζουν ότι θα επιδείξει.

Αν τόνισα τους κινδύνους, ειδικούς και θεωρητικούς (των οποίων, ωστόσο, οι συνέπειες δεν είναι λιγότερο σοβαρές), αυτό οφείλεται στο ότι η ιστορία της Συμμαχίας μας μας πληροφορεί πως η σταθερή επιδίωξη του κοινού σκοπού, όχι μόνο απαλύνει τους κινδύνους, αλλά και δημιουργεί νέες ευκαιρίες για την επέκταση της κοινότητας των αξιών μας και για τη διασφάλισή της, για μας, για άλλους και για τις γενιές που θ'ακολουθήσουν.

*.

Σε προηγούμενο τεύχος του Αναρχικού είχαμε δημοσιεύσει την είδηση για το διεθνές συμπόσιο που διοργανώνει το ίδρυμα Vehbi Koç. από τις 23 ως τις 28 Αυγούστου 1994 στην Κωνσταντινούπολη, με θέμα "Από τον Μέγα Κωνσταντίνο στον Μωάμεθ τον Πορθητή.
Είχαμε γράψει, τότε, ότι στο συμπόσιο δεν θα συμμετείχαν Ελληνες επιστήμονες.
Σήμερα, έχουμε τη χαρά να διαψεύσουμε το προηγούμενο δημοσίευμα (που οφειλόταν σ'ελλιπή πληροφόρηση). Δημοσιεύουμε, λοιπόν, τον πλήρη κατάλογο των συμποτών :

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Cyril Mango
Peter Schreiner
Filiz Yenişehirlioğlu
Albrecht Berger
Eugenia Bolognesi
Johannes Irmscher
Paul Speck
Alice Mary Talbot
Raffaella Farioli
Horst Hallensleben
Werner Jobst
Doğan Kuban
Thomas F.Mathews
Yildiz Ötüken
Urs Peschlow
Cecil Striker
Pamela Armstrong
Nuşin Asgari
Neslihan Asutay
Şeniz Atik
Mara Bonfioli
Μαρία Κουρούκλη
Ahmet Çakmak
Özkan Eroğlu
Michel Balard
Αγγελική Ε.Λαΐου
Νικόλαος Οικονομίδης
Nergis Günsenin
Paul Magdalino
Χρύσα Α.Μαλτέζου
Marlia Mango
Nevra Necipoğlu
Vassa Pennas
Fuat Bayramoğlu
Melek Delilbaşı
Halil İnalcık
Σπύρος Βρυώνης
Ελισσάβετ Α.Ζαχαριάδου
Konstantin Zukhov
Ελένη Γλύκατζη - Ahrweiler
Anthony Cutler
Johannes Koder
İlber Ortaylı
Ρουθ Μακρίδη
George P.Majeska
Ελένη Σαράντη

Τα θέματα,που θα αναπτυχθούν στη διάρκεια του συμποσίου,καλύπτουν πέντε ενότητες:
- Η πολεοδομία στην Κωνσταντινούπολη
- Τέχνη & Αρχαιολογία του Βυζαντίου - Κωνσταντινουπόλεως
- Η Κωνσταντινούπολη σαν εμπορικό και οικονομικό κέντρο
- Η Κωνσταντινούπολη και οι σχέσεις της με τον Ισλαμικό Τουρκικό Κόσμο

και - Κοινωνική & καθημερινή ζωή στην Κωνσταντινούπολη

ΙΔΟΥ Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΜΠΕΚΑΑ.
Είναι ο τίτλος άρθρου της τουρκικής "προοδευτικής Hürriyet στις 13/6/94.
Πρόκειται για το Munzur Dağ του Κουρδιστάν, όπου 2000 επίλεκτοι Τούρκοι στρατιώτες επιτέθηκαν σε 600 αντάρτες του ΡΚΚ.
Στο ίδιο άρθρο,η εφημερίδα αναφέρει ότι το Μάρτη του 1994,οι τουρκικές δυνάμεις σκότωσαν 1500 "τρομοκράτες" !

Η εφημερίδα δεν αναφέρει τον αριθμό των Τούρκων στρατωτών που σκοτώθηκαν για τη δόξα της... Τσιλλέρ.

Ούτε τον αριθμό των νεκρών που θρήνησε ο άμαχος πληθυσμός του Κουρδιστάν...

Με το δίκιο της,αφού το Κουρδι-[redacted]άν "δεν υπάρχει"...

İşte Türk Bekaa'sı

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ 1
4.000 ήταν οι νεκροί του "μίνι"-εμφυλίου πολέμου που ξέσπασε ανάμεσα στις δυνάμεις του Ταλαμπανί και του Μπαρζανί. Οσοι πιστεύουν ότι αιτία του πολέμου ήταν η διαφωνία σχετικά με την ακολουθητέα πορεία προς την απελευθέρωση του κουρδικού λαού, έχουν δυο επιλογές : ή να κάνουν αίτηση για πρόσληψη στον διπλωματικό κλάδο ή να επισκεφθούν, το συντομώτερο δυνατόν, κάποιον ψυχίατρο.

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ 2
Με αμείωτη ένταση συνεχίζεται η "διαρροή" πληροφοριών για ετοιμαζόμενη "αναγνώριση", τουλάχιστον, της "αυτονομίας" - αν όχι της "ανεξαρτησίας" - του υπό τουρκική κατοχή Κουρδιστάν. Τόσο πολλές είναι οι πληροφορίες και τόσο "αξιόπιστες" είναι οι πηγές τους (διπλωματικοί κύκλοι, δημοσιογράφοι (!) κλπ.), που, φοβόμαστε, σε λίγο θ'αρχίσει να το πιστεύει κι η ηγεσία του Partiya Karkeren Kurdistan (δηλαδή του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν, γνωστότερου ως PKK).

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ 3
Και, φυσικά, αμείωτος παραμένει ο αριθμός των νεκρών ανά ημέρα από τις μάχες μεταξύ Τούρκων στρατιωτών και Κούρδων ανταρτών. Στην Ελλάδα, οι μόνοι που ασχολούνται μαζί τους είναι οι κρατικοί ραδιοφωνικοί σταθμοί (και, μάλιστα, μόνο στα δελτία ειδήσεων της πρωινής ζώνης). Ολοι οι υπόλοιποι κατασκευαστές κοινής γνώμης, ασχολούνται με τους - συγκριτικά - ελάχιστους νεκρούς των συγκρούσεων στη Βοσνία. Θα κινδυνεύαμε, λοιπόν, να θεωρηθούμε φιλοκυβερνητικοί, αν αναδημοσιεύαμε τις ειδήσεις των κυβερνητικών ραδιοσταθμών. Ετσι κι εμείς συντάσσουμε το παρακάτω ημερολόγιο, βασισμένοι στα όσα διαβάζουμε στην τουρκική Hurriyet :

- Φύλλο της 22/5/94 : 25 αντάρτες του PKK νεκροί.

- 23/5/94 : Σκοτώθηκαν 15 μέλη του PKK.

- 25/5/94 : Νεκρός ένας του PKK.

- 26/5/94 : 43 νεκροί αντάρτες του PKK.

- 27/5/94 : 7 ακόμη μέλη του PKK σκοτώθηκαν.

- 29/5/94 : Σκοτώθηκαν άλλοι 8 αντάρτες στο Κουρδιστάν.

Φυσικά, οι 59 νεκροί, μέσα σε 6 - από τις πιο "ήσυχες" μέρες του πολέμου στο Κουρδιστάν - αναφέρονται στα ψιλά των μέσα σελίδων της εφημερίδας...

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ 4
Επανειλημμένα, από τις σελίδες του Αναρχικού έχουμε εκφράσει την απορία, για το τι έγιναν όλοι εκείνοι οι "φιλοκούρδοι" της εποχής του πολέμου εναντίον του Ιράκ. Αποτέλεσμα ήταν να κατηγορηθούμε από κάποιους σαν "σανταμιστές". ΕΥΤΥΧΩΣ, ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΟΝΟΙ. Το κείμενο που ακολουθεί είναι παρμένο από το δελτίο EL ACRATADOR (Ο Α-ΚΡΑΤΙΣΤΗΣ) που εκδίδεται από τους Αναρχικούς συντρόφους της Zaragoza της Ισπανίας. Το παραθέτουμε ασχολίαστο :

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ

Το Κουρδιστάν εκτείνεται σε μια έκταση 500.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων περίπου, η οποία χωρίζεται τεχνητά από τα σύνορα τεσσάρων κρατών (Συρία, Ιράκ, Ιράν και Τουρκία). Το 1920, μετά την αποσύνθεση της οθωμανικής αυτοκρατορίας, οι Κούρδοι ήταν έτοιμοι να αποκτήσουν την ανεξαρτησία τους, τα διεθνή συμφέροντα, όμως, ήταν αντίθετα. Από τότε η ιστορία του Κουρδιστάν σημαδεύεται από αιματηρές διώξεις.

Χάρη σε πολύχρονους αγώνες, ορισμένες περιοχές του Κουρδιστάν έχουν κηρυχθεί αυτόνομες σ'όλα τα παραπάνω κράτη, εκτός από την Τουρκία. Τα 12 εκατομμύρια Κούρδοι που κατοικούν στα κατεχόμενα από την Τουρκία εδάφη αποτελούν αντικείμενο μιας πραγματικής γενοκτονίας και εθνικής κάθαρσης εκ μέρους του τουρκικού στρατού, ενώ η διεθνής κοινότητα αδιαφορεί παντελώς. Η τουρκική κυβέρνηση, μέλος του ΝΑΤΟ κι επίδοξο μέλος της ΕΟΚ, χρησιμοποιεί τον ΝΑΤΟϊκό οπλισμό για να καταστρέφει χωριά και οικισμούς. Οι κανονισμοί του ΝΑΤΟ απαγορεύουν τη χρησιμοποίηση αυτών των όπλων στο εσωτερικό των κρατών-μελών. Οκτώ Κούρδοι βουλευτές ενός μετριοπαθούς κόμματος στο τουρκικό κοινοβούλιο απειλούνται με θανατική καταδίκη. Το PKK (Εργατικό Κουρδικό Κόμμα) άρχισε, εδώ και πολλά χρόνια, τον ένοπλο αγώνα και το αντάρτικο ενάντια στον τουρκικό στρατό και οι κουρδικοί πληθυσμοί έχουν κηρύξει τη Sheridam (Κουρδική Ιντιφάντα).

Στη Γερμανία, όπου υπάρχει μια σημαντική κουρδική κοινότητα, αποτελούμενη από μετανάστες και εξόριστους, το PKK έχει, εδώ κι έναν χρόνο, τεθεί εκτός νόμου. Το Μάρτη, οι Κούρδοι προχώρησαν σε κάποιες θεαματικές ενέργειες σ'όλη τη Γερμανία για να καταγγείλουν τις συνθήκες μέσα στις οποίες ζει ο λαός τους, καθώς και την πώληση όπλων στην Τουρκία. Μπλοκαρισμένοι αυτοκινητόδρομοι, πυρπολημένα βαγόνια του μετρό και μια διαδήλωση στο Βερολίνο, με σύγκρουση με την αστυνομία και 25 συλληφθέντες Κούρδους. Η Γερμανική κυβέρνηση σχεδιάζει την απέλαση πολλών Κούρδων αγωνιστών. Στις 10 Απρίλη, 10.000 Κούρδοι διαδήλωσαν σ'ένδειξη διαμαρτυρίας στη Βόννη.

Πριν δυο χρόνια, τα ΜΜΕ μας παρουσίαζαν τους Κούρδους (του Ιράκ) σαν φτωχά θύματα του Σαντάμ Χουσσεϊν, στα οποία έπρεπε να στείλουμε τρόφιμα και ιματισμό. Τώρα, με τις πρόσφατες επιθέσεις σε τουριστικές τοποθεσίες στην Ισταμπούλ (κατά τις οποίες σκοτώθηκε και ένας Ισπανός πολίτης) μας παρουσιάζουν τους Κούρδους σαν αιμοβόρους τρομοκράτες. Αν οι νεκροί τουρίστες υπήρξαν αθώα θύματα, πράγμα που είναι καταδικαστέο, το ίδιο είναι και οι χιλιάδες των Κούρδων που σφαγιάζονται από τον τουρκικό στρατό, η Δύση, ωστόσο, σωπαίνει και εξακολουθεί να πουλάει όπλα στους γενοκτόνους.

(El Acratador,
boletin contrainformativo,
no.38, 1η Μάη 1994).

Στα "απωλεσθέντα" της διεθνούς κοινότητας, λοιπόν, και στα "ξεχασμένα" της κοινής γνώμης, το Κουρδιστάν...
Θα λέγαμε στα "απωθημένα", κάτι τέτοιο όμως θα προϋπέθετε την ύπαρξη συνειδησης των εξουσιαστών, πράγμα εξ ορισμού ΑΔΥΝΑΤΟΝ.
Επιμένουμε, ωστόσο. Τί έγιναν όλοι εκείνοι οι λαύροι υπερασπιστές της Κουρδικής υπόθεσης που το 1990-91 απειλούσαν τον Σαντάμ Χουσεΐν, ακόμη και με θάνατο, αν δεν σταματούσε να πειράζει τους Κούρδους ;
Το πράγμα δεν ήταν, βέβαια, ποτέ αστείο. Τώρα τελευταία, όμως, ξεπερνάει τα όρια του τραγικού. Οι νεκροί ξεπερνούν - με μέτριους υπολογισμούς - τους 1000 ανά μήνα. ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑ ΤΗ ΓΗ ΕΙΡΗΝΙΣΤΩΝ ! ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ Η ΑΝΑΛΓΗΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΓΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ! Οσο για κάποιους που περιμένουν να διαλυθεί το σταλινικό PKK ή ν'αλλάξει τη σταλινική γραμμή του, για να αποφασίσουν να υψώσουν τη φωνή τους, τους λέμε απλά ότι ο ΣΤΑΛΙΝ μπροστά τους ΩΧΡΙΑ...

Το περιοδικό Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ δεν είναι Αναρχικό. Εκδίδεται στην Ελλάδα από Τούρκους πολιτικούς πρόσφυγες, μέλη ή προσκείμενους στην Devrimci Sol (Επαναστατική Αριστερά). Από το τεύχος του Φλεβάρη-Μάρτη 1994 αυτού του περιοδικού αναδημοσιεύουμε την παρακάτω δήλωση άρνησης στράτευσης. Οι αναγνώστες του Αναρχικού θα θυμούνται ίσως τον Αϋτέκ Οζέλ (αρνητή, στην Τουρκία) και τον Σαλίχ Ασκέρογουλ (αρνητή στην Βόρεια Κύπρο). Η δήλωση άρνησης στράτευσης του Ου.Γιαλτσίν έρχεται να δείξει ξεκάθαρα ότι ο τουρκικός λαός, σε μεγάλο βαθμό, αντιτίθεται στις πολεμικές επιλογές της τουρκικής κυβέρνησης.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ 30 — ΤΕΥΧΟΣ 5/1994

ΛΙΠΟΤΑΚΤΙΣΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΔΟΛΟΦΟΝΩ...

Ο Ου. Γιαλτσίν, έτος γεννήσεως 1973, λιποτάκτισε από το στρατό, μετά από την απόφαση του Γενικού Επιτελείου να αναβάλει τις απολύσεις. Όμως ο Ου. Γιαλτσίν λέει ότι η αιτία για την λιποταξία του δεν είναι αυτή η απόφαση, ότι λιποτάκτισε για να μαθάινει να σκοτώνει.

Ο Γιαλτσίν, που βρίσκεται τώρα στην Ελλάδα, συνεχίζει λέγοντας "δεν θέλω πια να ξηπνήσω με εφιάλτες. Δεν θέλω να δω στον ύπνο μου δολοφονημένους ανθρώπους και να ακούσω τις κραυγές του θανάτου. Δεν θέλω να πάρω μέρος στον βρώμικο πόλεμο και να με χρησιμοποιήσουν ενάντια στον λαό, με πρόσχημα «υπεράσπιση της πατρίδας»".

"Λένε πως δεν υπάρχουν Κούρδοι στην Τουρκία, όμως δολοφονούνται χιλιάδες άνθρωποι, επειδή είναι Κούρδοι. Τα κάνουν όλα για να εξαφανίσουν τους Κούρδους ή για να τους αναγκάσουν να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους. Εγώ ντρέπομαι πια να ζήσω σε αυτή τη χώρα σαν Τούρκος και για αυτό λιποτάκτισα. Δεν θέλω να χάνω τις ανθρώπινες αξίες μου και αγαπώ την χώρα και τους λαούς της χώρας μου, για αυτό ακριβώς λιποτάκτισα".

Δημοσιεύουμε ολόκληρο το ρεπορτάζ με τον Ου. Γιαλτσίν.

– Να αρχίσουμε πρώτα γιατί λιποτακτίσατε;

Ου Γιαλτσίν: Δεν είμαστε οι πρώτοι λιποτάκτες. Ο αριθμός των λιποτακτών συνέχεια αυξάνεται. Μας αποκαλούν «φαντάρους», όμως πριν απ' όλα και εμείς είμαστε άνθρωποι και έχουμε αισθήματα και αξίες. Σήμερα για να υπηρετείς στο στρατό στην Τουρκία, πρέπει να είσαι φονιάς και όχι φαντάρος. Στην ουσία υπάρχει ένας πόλεμος ενάντια στον λαό με πρόσχημα την «υπεράσπιση της πατρίδας». Υπάρχουν γεγονότα που δεν μπορούν να συνυπάρξουν με την ανθρώπινη συνείδηση. Γι' αυτό αυξήθηκαν οι λιποταξίες. Φυσικά υπάρχουν και άνθρωποι που η αιτία της λιποταξίας τους είναι η ψυχολογική τους κατάσταση, δηλαδή να ζουν κάθε στιγμή με τη ψυχολογία ενός φονιά και μελλοθάνατου.

– Πόσα άτομα λιποτακτίσατε; Υπάρχουν και άλλοι; Και μπορείται να μας πείτε για τις διαστάσεις των λιποταξιών σήμερα;

Ου. Γιαλτσίν: Πριν από μας λιποτάκτισαν 3. Μετά εμείς οι 3 λιποτακτίσαμε. Για τους άλλους δεν θέλω να μιλήσω ούτε να κατανομάσω. Να αποφασίσουν μόνοι τους. Επειδή δεν ξέρω αν θέλουν να μιλήσουν και πως είναι η ψυχολογική τους κατάσταση. Σε όλες τις περιοχές ακούγονται για τις λιποταξίες, όμως εγώ μπορώ να μιλήσω μόνο για τη δική μου περίπτωση, επειδή είναι δική μου εμπειρία.

Σχεδόν όλοι σκέφτονται να λιποτακτήσουν. Όμως διστάζουν επειδή υπάρχουν βαριές ποινές. Όμως και καθένας σκέφτεται πως θα λιποτακτήσει. Ακούγαμε συνέχεια ότι κάποιοι λιποτάκτησαν. Με λίγα λόγια είναι πάρα πολλές και όπως φαίνεται θα αυξηθούν ακόμα πιο πολύ.

– Οι αιτίες των λιποταξιών συνήθως ποιές είναι;

Ου. Γιαλτσίν: Λένε πως δεν υπάρχουν Κούρδοι στην Τουρκία, όμως δολοφονούνται χιλιάδες άνθρωποι επειδή είναι Κούρδοι. Υπάρχει ένας βρώμικος πόλεμος εκεί. Λένε πως δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ Κούρδων και Τούρκων, όμως δολοφονούν τους ανθρώπους επειδή φοράνε Κούρδικα ρούχα. Γίνεται κάθε προσπάθεια για την εκτόπιση και για την εξόντωση του Κούρδικου λαού. Άρχισα να νοιώθω ντροπή που είμαι Τούρκος. Πήρα την απόφαση μου να μην συμμετέχω σε αυτόν το βρώμικο πόλεμο και να ζήσω ανθρώπινα, να μην σκοτώσω, να μην γίνω φονιάς και λιποτάκτισα. Το έκανα επειδή αγαπάω την πατρίδα μου και τον λαό μου. Πιστεύω ότι και η μεγάλη πλειοψηφία του Τούρκικου λαού. Είμαστε υπερήφανος λαός και θέλουμε να κρατήσουμε την υπερηφάνεια μας. Δεν θα γίνουμε δολοφόνοι.

– Ανάφερες την λέξη "βρώμικος πόλεμος", μπορείς να μας εξηγήσεις και να μας πεις μερικά παραδείγματα;

Ου. Γιαλτσίν: Όλοι ξέρουν πια τον βρώμικο πόλεμο που συνεχίζει στην περιοχή. Εκτός από τα γνωστά, μπορώ να διηγηθώ μια δική μου εμπειρία. Όμως κατ' αρχήν θέλω να πω ότι όλοι την στρατιωτική θητεία τη φανταζώμασταν διαφορετικά. Δηλαδή να υπηρετούμε την πατρίδα μας, όμως είδαμε ότι μας μετατρέπουν σε φονιάδες. Είχαμε έναν διοικητή τον Ιλκέρ –ένας αξιωματικός– που βασάνιζε και χτύπαγε τους ανθρώπους. Μια φορά μας πήγε για μια ενέδρα στους "τρομοκράτες". Ήταν νύχτα. Περιμέναμε και είδαμε κάποιον να πλησιάζει, ο Ιλκέρ διέταξε «πυρ». Και αυτός που δολοφονίσαμε ήταν ένας απλός κάτοικος του χωριού. Είχαμε διαταγή –όταν πηγαίναμε για επιχείρηση– να ανοίξουμε πυρ πάνω σε ότι βλέπουμε, δεν είχε σημασία αν αυτός ήταν άνθρωπος, ζώο ή αντικείμενο.

– Υπάρχει διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των Κούρδων και Τούρκων φαντάρων από τους αξιωματικούς;

Ου. Γιαλτσίν: Στο στρατό δεν υπάρχει διαφορετική

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την
προηγούμενη σελίδα

μεταχείριση. Τουλάχιστον δεν είναι τόσο αισθητή. Όμως υπάρχει μια καχυποψία προς τους Κούρδους φαντάρους. Και γι' αυτό τους παρακολουθούν πιο έντονα. Επειδή σε συγκρούσεις οι Κούρδοι φαντάροι δεν πυροβολούν προς τον στόχο. Η εκπαίδευσή μας βασίζονταν στο πως πρέπει να πυροβολούμε και να σκοτώνουμε. Δηλαδή εκπαίδευση για να γίνουμε φονιάδες.

– Τι γνώμη έχεις για τον Κούρδικο λαό;

Ου. Γιαλτσίν: Ο Κούρδικος λαός αγωνίζεται, πολεμάει για την ελευθερία του. Είναι ένας φιλόξενος και υπερήφανος λαός όπως όλοι οι λαοί της χώρας μας. Μπορεί να μοιράζεται το τελευταίο κομμάτι από το ψωμί του μαζί σου. Όσο πιο πολύ τους γνώρισα τόσο πιο πολύ κατάλαβα τον βρώμικο πόλεμο του καθεστώτος. Αν δεν λιποτακτούσα, μετά από 4 ημέρες έπρεπε να συμμετάσχω σε εκκαθαριστικές επιχειρήσεις.

– Τι μήνυμα θέλεις να στείλεις στην οικογένεια σου και στον Τούρκικο λαό;

Ου. Γιαλτσίν: Για την οικογένεια μου ότι πρέπει να με καταλάβουν και να μην ανησυχούν. Στους φαντάρους και στους νέους, να αρνηθούν την συμμετοχή στον βρώμικο πόλεμο. Στους γονείς να μην στέλνουν τα παιδιά τους στο στρατό, αν δεν θέλουν να γίνουν τα παιδιά τους φονιάδες. Άλλωστε ο βρώμικος πόλεμος δεν είναι μόνο ενάντια στον Κούρδικο λαό, όμως ενάντια σε όλους τους λαούς της Τουρκίας.

Και τέλος, αυτή η χώρα μας χωράει όλους, δεν έχουμε τίποτα να μοιράσουμε. Πρέπει να σέβεται κάθε λαός, την υπερηφάνεια, την αυτοδιάθεση και την ελευθερία των άλλων λαών.

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ,Νο.94
σελίδα 12

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1994

ΟΙ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Οι θεσμοί, όπως "εκδημοκρατισμός", "ανθρώπινα δικαιώματα", δεν έχουν καμμία έννοια, όσο δεν λειτουργούν μέσα στην κοινωνικό-πολιτική ζωή.

Στην Τουρκία και Κουρδιστάν αυτές οι λέξεις χρησιμοποιήθηκαν από τις κυβερνήσεις σαν κάλυμα για τις καταπατήσεις των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Έκαναν κάθε προσπάθεια για να σβήσουν αυτές τις λέξεις από την μνήμη των λαών μας.

Παρακάτω είναι οι καταπατήσεις των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μέσα στον Φεβρουάριο. Είναι μόνο ένα μέρος, όμως είναι αρκετό για να μας δώσει μια εικόνα.

- Δολοφονήθηκαν στα Αστυνομικά Τμήματα και στις επιτόπου εκτελέσεις: 16 άτομα.
- Αγνοούμενοι: 29 άτομα.
- Συλλήψεις: 877 άτομα.
- Απαγορεύτηκαν έντυπα: 18 τεύχη (του Σοσιαλιστικού Τύπου).
- Απαγορεύτηκαν Σύλλογοι και Κόμματα: 4.
- Οι ποινές για τους Δημοσιογράφους και τους εκδότες: Συνολικά 109 μήνες φυλάκιση και 51.114.520.000 Τούρκικες Λίρες πρόστιμο.
- Φυλακισμένοι συγγραφείς και Δημοσιογράφοι: 66.
- Σύνολο των επιθέσεων (βομβαρδισμοί και εμπρησμοί) στα γραφεία των κομμάτων και συλλόγων: 15.
- Σύνολο των επιθέσεων των αστυνομικών στα γραφεία των συλλόγων: 9.
- Νεκροί στις επιθέσεις των αστυνομικών στις πορείες και συγκεντρώσεις και στις "έρευνες": 34 άτομα.
- Συλληφθέντες σε αυτές τις "έρευνες" και "επιχειρήσεις": 153.
- Σύνολο των χωριών που βομβαρδίσθηκαν και εκτοπίσθηκαν οι πληθυσμοί: 17.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΛΑΩΝ

(Από τον ΑΓΩΝΑ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ,Φεβ. - Μαρ.'94)

****

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ

101 άνθρωποι σκοτώθηκαν, σύμφωνα με τις τουρκικές εφημερίδες,μέσα σε ΔΥΟ ΜΟΝΟ ΜΕΡΕΣ (13 & 14/6/94). Ηταν όλοι τους... τρομοκράτες , σταλινικού τύπου. Βέβαια, οι τουρκικές εφημερίδες ξέρουν πολύ καλά τί είναι το ΡΚΚ, τί θέλει ο Κουρδικός λαός, τί ονειρεύεται καί τί παιχνίδια κι από ποιούς παίζονται στην πλάτη του, κι ο παραπάνω χαρακτηρισμός είναι αποτέλεσμα πολιτικής τους επιλογής ή άνωθεν εντολής.(ενισχυμένης με την απειλή επιβολής σοβαρών κυρώσεων, κλπ). Η επανάληψη του ίδιου χαρακτηρισμού από κάποιους δήθεν αριστερούς, προοδευτικούς κλπ. είναι απλά σύμπτωμα ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (κι όχι μόνο) ΑΧΡΩΜΑΤΟΨΙΑΣ;;;

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΛΑΩΝ
ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΣΗΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ 1993...

Όπως γράψαμε και σας ενημερώσαμε πολλές φορές, στην χώρα μας Τουρκία και Κουρδιστάν, το φασιστικό καθεστώς κήρυξε έναν βρώμικο πόλεμο ενάντια στους λαούς μας.

Οι βομβαρδισμοί των κούρδικων χωριών και η εκτόπιση του πληθησμού είναι πια καθημερινότητα, οι εκτελέσεις επιτόπου (χωρίς δίκη), εξαφανίσεις των ανθρώπων μετά τη σύλληψή τους, δολοφονίες των Δημοσιογράφων και άλλων από "αγνώστους", απαγόρευση των δημοκρατικών Επιτροπών και Συλλόγων, απαγόρευση των εφημερίδων και περιοδικών και βαριές ποινές και πρόστιμα στους ιδιοκτήτες και στους Δημοσιογράφους αυξήθηκαν.

Οι εργαζόμενοι σε κάθε κινητοποίηση τους αντιμετωπίζουν την κρατική καταστολή.

Με μια ματιά στις εφημερίδες, συλλέξαμε τα παρακάτω στοιχεία. Η συλλογή αυτή είναι μόνο ένα μέρος της πιο τρομακτικής πραγματικότητας.

ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ 1993

- Σύνολο των δολοφονημένων σε εκτελέσεις επιτόπου (χωρίς δίκη) 92-93: 135
- Σύνολο των αγνοουμένων (μετά από την σύλληψή τους από την Αστυνομία: 28
- Σύνολο των δολοφονημένων στα βασανιστήρια: 17
- Σύνολο των δολοφονιών από τους "Αγνωστους" (Φυσικά γνωστούς στις Κρατικές Υπηρεσίες): 510
- Σύνολο των Κομμάτων που απαγορεύτηκαν: 4
  S. P. (Σοσιαλιστικό Κόμμα), HEP (Κόμμα Λαϊκού Μόχθου), STP (Σοσιαλιστικό Κόμμα Τουρκίας, ÖZDEP (Κόμμα Δημοκρατίας και Ελευθερίας).
- Σύνολο των Δικαστηρίων που συνεχίζουν για την απαγόρευση των Κομμάτων: 2
  DEP (Δημοκρατικό Κόμμα), SBP (Κόμμα Σοσιαλιστικής Ενότητας)
- Σύνολο των Συλλόγων που απαγορεύτηκαν: 48

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΡΩΜΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΟ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ

Από την ανακοίνωση του Συλλόγου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Νταρμπακίρ.

- Οι αντάρτες του PKK (Εργατικό Κόμμα Κουρδιστάν) που δολοφονήθηκαν από το Στρατό: 593, Τραυματίες: 76
- Απώλειες του Στρατού και άλλων Κρατικών Υπηρεσιών: Νεκροί: 2633, Τραυματίες: 572
- Απώλιες του άμαχου πληθυσμού από τις επιθέσεις του Στρατού και άλλων Κρατικών Υπηρεσιών: Νεκροί: 625, Τραυματίες: 413
- Απώλιες του άμαχου πληθυσμού από τις επιθέσεις του PKK: Νεκροί: 164, Τραυματίες: 60
- Σύνολο των επιθέσεων των κρατικών Αντι-Τρομοκρατικών Μονάδων: 394
- Απώλιες του άμαχου πληθυσμού από τις επιθέσεις των κρατικών Αντι-Τρομοκρατικών Μονάδων: Νεκροί: 449, Τραυματίες: 210
- Από το 1990 μέχρι το 1993, το σύνολο των χωριών που δέχτηκαν επιθέσεις του Στρατού, που ισοπεδώθηκαν και εκτοπίσθηκαν οι πλυθησμοί τους: 892

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΕΙ...

Το Φασιστικό καθεστώς προσπάθησε με διώξεις, στις φυλακές, δολοφονίες και δισεκατομμύρια Λίρες πρόστιμα να απαλλαγή από τον Σοσιαλιστικό Τύπο. Όμως ο Σοσιαλιστικός Τύπος δεν σταμάτησε να ενημερώνει τον λαό, συνέχισε να αποκαλύπτει το βρόμικο και φασιστικό πρόσωπο του καθεστώτος.

ΟΙ ΔΙΩΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΙΝΕΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΟ 1993

- Σύνολο των εφημερίδων και περιοδικών (τα τεύχη) που απαγορεύτηκε η κυκλοφορία τους: 146
- Σύνολο των ποινών φυλάκισης: 912 Μήνες και 15 μέρες
- Σύνολο των προστίμων: 30 Δισεκατομμύρια Τουρκικές Λίρες
- Σύνολο των Δημοσιογράφων που συννελίφθηκαν: 16
- Σύνολο των Δικαστηρίων για κλείσιμο των εφημερίδων και των περιοδικών: Που έχουν βγει οι αποφάσεις: 7, που συνεχίζουν ακόμη: 83
- Σύνολο των Δημοσιογράφων που δολοφονήθηκαν: 6
- Σύνολο των Διανομέων που δολοφονήθηκαν: 8

Η ΤΟΥΡΚΙΑ, Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η σημερινή τουρκική ηγεσία δεν είναι πια σε θέση να κυβερνήσει τη χώρα. Η κοινωνική αναταραχή έχει επεκταθεί σε όλα τα κοινωνικά στρώματα.

Μπροστά σ'αυτήν την κατάσταση η τουρκική εξουσία θέλει να εξαναγκάσει το Λαό να σωπαίνει μπροστά στις αδικίες και να υπομένει τα πάντα χωρίς κανείς να τολμά να αντιδράσει. Αυτός είναι ο πραγματικός σκοπός τον οποίο επιδιώκουν και αυτός κρύβεται πίσω απο τον λεγόμενο "αντιτρομοκρατικό νόμο".

Με άλλα λόγια , θέλουν να επιβάλουν στο Λαό τυφλή και απόλυτη υπακοή στις αρχές.

Οι κυρίαρχες τάξεις , επειδή φοβούνται την επέκταση της κοινωνικής αντίδρασης και για να την εμποδίσουν να πάρει διαστάσεις, απο τη μια προσφεύγουν στην τρομοκρατία και στην καταστολή κι απο την άλλη, για να νομιμοποιήσουν, όσο γίνεται, αυτά που κάνουν, ετοιμάζονται να εκδώσουν μια σειρά νέων νόμων.

Μετά το νόμο "413", γνωστό με την ονομασία "νομοθετήματα των Ες-Ες", εκδώσανε τον λεγόμενο "αντιτρομοκρατικό νόμο" για να καταστείλουν την δήθεν "τρομοκρατία". Παράλληλα, καταργώντας κάποιους νόμους (141, 142, 163 κλπ) προσπαθούν να δημιουργήσουν την εικόνα ενός κάποιου εκδημοκρατισμού με ένα νόμο που στην πραγματικότητα στοχεύει στο να ξαναδημιουργήσει το κλίμα που είχε επικρατήσει μετά τη 12 Σεπτέμβρη.

Μόλις ετοιμάστηκε ολόκληρη αυτή η σειρά νόμων, την παρουσίασαν σαν ενα "πακέττο" απο μεταρρυθμίσεις και απο νόμους αναστολής. Με αυτόν τόν τρόπο , το πραγματικό περιεχόμενο των νόμων αυτών αποκρύφθηκε. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για σειρά απο μεταρρυθμίσεις αλλά για κανονική απάτη. Η διεύρυνση που έγινε αφορά όχι τα δικαιώματα και τις ελευθερίες αλλά τους περιορισμούς. Σ'ότι αφορά την έννοια της τρομοκρατίας δεν καθορίζεται πώς και πότε θα θεωρείται κάποιος σαν "τρομοκράτης". Ο καθένας θα μπορεί ανα πάσα στιγμή να χαρακτηρισθεί σαν τρομοκράτης.

Η έννοια της ενοχής, έτσι όπως καθορίζεται στο πρώτο άρθρο του νόμου, είναι γενικά αόριστη, και με το τρόπο αυτό οι λαοί της Τουρκίας θεωρούνται δυνάμει ένοχοι.

Με το νόμο αυτό επιχειρείται να ανακοπεί ο δρόμος στην άσκηση ενός θεμελιώδους δικαιώματος,που είναι το δικαίωμα του να οργανώνεσαι.

Χρησιμοποιούνται λέξεις και όροι, όπως "αποδυνάμωση της εξουσίας του κράτους" , "απειλή της εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας του Κράτους", "διατάραξη της δημόσιας τάξης ή της δημόσιας υγείας", εκφράσεις που δεν έχουν αντικειμενικότητα και που μπορεί ο καθένας να ερμηνεύσει με όποια έννοια θέλει.

" Εάν η υποστήριξη επιβάλλεται δια του τρόμου" : με την φράση αυτή η εξουσία παραχωρεί στον εαυτό της τα συνταγματικά μέσα για να μπορεί να κλείνει αυθαίρετα τα μαζικά δημοκρατικά σωματεία.

Η έννοια της τρομοκρατίας , "η αδιάσπαστη ενότητα του Κράτους και του Εθνους" προσφέρει δυνατότητα ευρύτατης ερμηνείας και μπορεί πολύ εύκολα να εφαρμοστεί σε κάθε είδος αγώνα ή σ' οποιαδήποτε διεκδικητική δράση και η συμμετοχή σ' αυτούς τους αγώνες θα μπορεί να χαρακτηριστεί ως τρομοκρατική.

Με τη δημαγωγία της τρομοκρατίας, κάθε δίκαιος και νόμιμος αγώνας θα μπορεί να κηλιδώνεται. Το δικαστικό έδαφος έχει ήδη ετοιμαστεί. Ετσι στο εξής για να χαρακτηρισθεί κανείς ένοχος για τρομοκρατική δράση δεν θα χρειάζεται να προβαίνει σε ένοπλη δράση ή να είναι μέλος μιας οργάνωσης που θα υπεραμύνεται της ιδέας της ένοπλης δράσης. Τωρα πια ο καθένας μπορεί να χαρακτηρισθεί ως ένοχος τρομοκρατίας και να τιμωρηθεί γι'αυτό. Π.χ. ενα πρόσωπο που προσχωρεί σε ένα σωματείο, ή γίνεται μέλος ενός συνδέσμου ή που παραχωρεί το σπίτι του προς ενοικίαση σ' εναν επαναστάτη ή παρέχει οίκημα σ'έναν σύλλογο,δεν έχει καμμία εγγύηση ότι δεν θα μπορεί να χαρακτηρισθεί ως "τρομοκράτης".

Ακόμη κι εκείνος που χαιρετά στο δρόμο ένα πρόσωπο που ανήκει στην πολιτική αντιπολίτευση μπορεί να θεωρηθεί σαν ένοχος τρομοκρατίας.. Με άλλα λόγια είναι δυνατός καθε αυθαίρετος χαρακτηρισμός.

Εξ αλλου η εξουσία εμφανίζεται να επιτρέπει την ελεύθερη χρήση της κουρδικής γλώσσας στο "κεφ. 5 άρθρου 23 C", όπου παρουσιάζεται ότι αίρεται η απαγόρευση να μιλιέται η γλώσσα στο βουνό και στην πεδιάδα, ενώ η αλήθεια είναι ότι καμμία διάταξη δεν είχε εμποδίσει μέχρι σήμερα να μιλιέται η γλώσσα αυτή. Ομως, παρόλες τις δηλώσεις δεν επιτρέπεται να γίνεται λόγος για την ύπαρξη των Κούρδων και δεν επιτρέπεται να οργανωθούν συγκεντρώσεις στις οποίες να μιλιέται η κουρδική γλώσσα.

*** Πραγματοποιείται σήμερα (14/6/94), στις 6.00 μ.μ., στο "Λήδρα Πάλας", συνάντηση ε/κ και τ/κ οργανώσεων νεολαίας.

Στη συνάντηση θα λάβουν μέρος οι πολιτικές οργανώσεις νεολαίας ΝΕΔΗΣΥ,ΕΔΟΝ, ΝΕΔΗΚ,Σ.Ν.ΕΔΕΝ,η ΠΟΦΝΕ και η Παγκύπρια Συντονιστική Κέντρων Νεότητας και οι τ/κ οργανώσεις νεολαίας Νεολαία Δημοκρατικού Κόμματος, Νεολαία Ρεπουμπλικανικού Κόμματος, Νεολαία Κόμματος "Νέα Κύπρος", η DGD, η GASAD και το Κέντρο Νεολαίας Λευκωσίας.

Η συνάντηση εντάσσεται στα πλαίσια των συναντήσεων που πραγματοποιούν οι οργανώσεις νεολαίας και από τις δύο κοινότητες, με στόχο τη διοργάνωση κοινών εκδηλώσεων.

(από την ΧΑΡΑΥΓΗ της Κύπρου,14/6/94).

(Σημ. του Α. : ε/κ = ελληνοκύπριοι· τ/κ = τουρκοκύπριοι. Η είδηση δεν εμφανίστηκε στον ελληνικό τύπο και στα ΜΜΕ που αντίθετα προβάλλουν μόνο τις εκάστοτε φιλοπόλεμες δηλώσεις της Τσιλλέρ και του Ντενκτάς. Γιατί άραγε ;... Η ΧΑΡΑΥΓΗ,πάντως,τη δημοσίευσε πρωτοσέλιδη).

*** 81 δίκες εναντίον Τούρκου συγγραφέα. Ο φιλοκούρδος Τούρκος κοινωνιολόγος και συγγραφέας Ismail Besikçi , κάνει συλλογή από...δίκες, που λογοκρίνουν τα γραπτά του. 18 ποινικές διώξεις εναντίον του συγγραφέα, που έχει περάσει συνολικά 13 χρόνια στη φυλακή, ενώ εκκρεμούν άλλες 63. Την Τρίτη (14/6/94) καταδικάστηκε σε φυλάκιση δυο ακόμη χρόνων και σε πρόστιμο 250 εκατομμυρίων τουρκικών λιρών (2.000.000 , περίπου, δρχ.), ανεβάζοντας έτσι συνολικά τις καταδίκες που του έχουν επιβληθεί σε 38 χρόνια και 3 μήνες φυλάκιση και σε πρόστιμα 2.688.000.000 λιρών (περίπου 23.500.000 δρχ.). Η τελευταία του καταδίκη από το "Δικαστήριο Ασφαλείας" της Αγκυρας τού επιβλήθηκε επειδή κρίθηκε ένοχος "χωριστικών τάσεων" και "απόπειρας απόσπασης τμήματος της επικρατείας".

(από τη γαλλική LIBERATION,15/6/94).

(Σημ.του Α.: για τους ίδιους - "άγνωστους" - λόγους, ούτε αυτή η είδηση εμφανίστηκε στον ελληνικό τύπο και στα ΜΜΕ).

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Επισης, σ'αυτό το 5ο κεφάλαιο και στα άρθρα 4 και 5 βρίσκεται η διάταξη περί αναστολής.. Συμφωνα με τη διάταξη αυτή οι φασίστες που είχαν κάνει σφαγές και που δικάστηκαν με τα άρθρα 125 κα 145 του Ποινικού Κώδικα αποφυλακίζονται, ενώ οι επαναστάτες που είχαν καταδικασθεί με τα ίδια άρθρα παραμένουν στην φυλακή.

Ετσι, μη σεβόμενη τις διεθνείς συμβάσεις και ούτε το δικό της το Σύνταγμα, η εξουσία πεφτει σε αντιφάσεις σ'ότι αφορά την έννοια του παράνομου. Και είναι παράδοξο ότι ένα δικαστήριο κατάστασης έκτακτης ανάγκης έκανε έφεση στο Συνταγματικό Συμβούλιο.

Με τον λεγόμενο "αντιτρομοκρατικό νόμο" το δικαίωμα υπεράσπισης, έτσι όπως καθορίζεται και εξασφαλίζεται απο τις διεθνείς συμβάσεις και απο το εθνικό Σύνταγμα υπέστη σοβαρά πλήγματα. " Ο κατηγορούμενος και ο μάρτυρας δύνανται να αντιπροσωπεύονται απο έως τρείς το πολύ δικηγόρους", " ο κρατούμενος ή ο υπόδικος δύναται να επικοινωνεί με το δικηγόρο του υπο την επίβλεψη των σωφρονιστικών αρχών". Με τέτοιες διατυπώσεις το δικαίωμα υπεράσπισης τείνει να καταργηθεί απο τον νομοθέτη. Σε άλλο σημείο "η μήνυση κατά δημοσίου υπαλλήλου θα δικάζεται κεκλεισμένων των θυρών και ο δημόσιος υπάλληλος θα θεωρείται ελεύθερος υπόδικος" με την διατύπωση αυτή δηλαδή, αποκλείεται στον δικαστή η προφυλάκιση του κατηγορούμενου όταν είναι δημόσιος υπάλληλος.

Η σημερινή εξουσία, εφοδιάζοντας με απεριόριστα δικαιώματα τα ένοπλα σώματα που βρίσκονται κάτω απο τις διαταγές της και νομιμοποιώντας έτσι την αντιδημοκρατική τους συμπεριφορά απέναντι στο λαό και τους επαναστάτες, εγγυάται στις δυνάμεις αυτές την ατιμωρησία. Ετσι, στο 2ο κεφάλαιο και στα άρθρα 12 και 15, η χρήση των βασανιστηρίων μπαίνει σε νόμιμες βάσεις. Συμφωνα με τα άρθρα αυτά όταν η δίκη των δημοσίων υπαλλήλων θα διεξάγεται κεκλεισμένων των θυρών το Κράτος θα αναλαμβάνει τα δικαστικά εξοδα. Αυτό αποτελεί άμεση ενθάρρυνση των δημόσιων υπαλλήλων.

Στο ίδιο κεφάλαιο ολόκληρος ο λαός ωθείται να μεταβληθεί σε καταδότη και εξασφαλίζεται στους πληροφοριοδότες. η παροχή της δικαστικής προστασίας.

Οσαν αφορά τις φυλακές εγκρίθηκαν τα σχέδια για την κατασκευή καινούργιων φυλακών με κελλιά που να χωρούν 1-3 άτομα. Εχει καταργηθεί η ελεύθερη επικοινωνία στον ειδικό χώρο του επισκεπτηρίου καθώς και η επικοινωνία των υποδίκων μεταξύ τους και κατά τετράγωνο. Με αυτόν τόν τρόπο η εξουσία εξασφαλίζει την απομόνωση των κρατουμένων απο την κοινωνία.

Ο λεγόμενος "αντιτρομοκρατικος νόμος" που στόχο έχει να καταπνίξει τον επαναστατικό αγώνα καθώς και την κοινωνική αντίσταση, συνοδεύεται απο το νόμο περί αμνηστείας για να εξαπατήσει.

Πρέπει όμως να γίνει σαφές ότι ο νόμος αυτός δεν αποτελεί μεταρρύθμιση αλλά αντίθετα προσφέρει τη βάση νομιμότητας για να επεκταθεί η τρομοκρατία και η καταστολή. Ετσι για όσους περίμεναν τον εκδημοκρατισμό της εξουσίας η απογοήτευση είναι πολύ φυσική,όταν βλέπουν να ξεπροβάλλουν καινούργιες απαγορεύσεις μέσα στην ίδια την μεταρρύθμιση. Η αδυναμία είναι η πραγματική αιτία της κατάργησης ορισμένων περιορισμών και της αντικατάστασης τους με καινούργιους ακόμη πιο βαρειούς.

Ολα αυτα τα μέτρα δείχνουν οι τη εξουσία δεν διαθέτει αλλη λύση για να μπορέσει να αναχαιτίσει μια κοινωνική αντιπολίτευση και να σταματήσει την ορμή του αγώνα.

Το να λεέι κανείς ότι ο λεγόμενος "αντιτρομοκρατικός νόμος" είναι ειδικός πολεμικός νόμος δεν είναι καθόλου λαθεμένο.

Τέτοιες πολιτικές συμπεριφορές δεν μπορούν να αποτελέσουν λύση όπως και δεν αποτέλεσαν λύση ποτέ μέχρι σήμερα.

Ελεύθερη μετάφραση του ν. 3713
" ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ"
Δημοσιευση στην τουρκική Εφημερίδα της Κυβέρνησης στις 12 Απριλίου 1991

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο
ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ορισμός της τρομοκρατίας
Αρθρο 1ο

Τρομοκρατία είναι κάθε πράξη που διαπράττεται απο ένα η περισσότερα πρόσωπα, τα οποία ανήκουν σε μία οργάνωση που έχει στόχο να μεταβάλλει τα χαρακτηριστικά της Δημοκρατίας, όπως καθορίζονται απο το Σύνταγμα, ή το πολιτικό, νομικό, κοινωνικό, λαϊκό και οικονομικό σύστημα, να βλάψει την αδιάσπαστη ενότητα μεταξύ του Κράτους, του εδάφους και του Εθνους του, να απειλήσει την ύπαρξη του Κράτους και της

----------------------συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Από τις 10 μέχρι τις 15/6/94, η Hurriyet δημοσίευσε σε συνέχειες μια διεξοδική ανάλυση του ισλαμιστικού κινήματος, δηλαδή "του άλλου πονοκεφάλου" της τουρκικής κυβέρνησης.
Θα περιοριστούμε σε μια μόνο παρατήρηση :
Οι Ισλαμιστές - αντίθετα με τους Κούρδους - ΔΕΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΝΤΑΙ "ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ" (όπως, φυσικά,δεν χαρακτηρίζεται τρομοκράτης,ούτε και το τουρκικό κράτος).

Στις 17/6/94 δύναμη 1600 Τούρκων στρατιωτών έφτασε στη Βοσνία. Κάθε σχόλιο περιττεύει.

Αφίσσες του Ισλαμικού Κόμματος

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Τουρκικής Δημοκρατίας, να αποδυναμώσει ή καταστρέψει ή υφαρπάξει την εξουσία του Κράτους, ή να καταργήσει θεμελιώδη δικαιώματα και βασικές ελευθερίες ή βλάψει την εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια του Κράτους, τη δημόσια τάξη ή τη δημόσια υγεία με οποιοδήποτε μέσο πίεσης, δύναμης, βίας, τρομοκρατίας ή εκφοβισμού, καταστολής ή απειλής.

Σύμφωνα με την έννοια του παρόντος νόμου η οργάνωση είναι ένωση δύο ή περισσότερων προσώπων με κοινό σκοπό.

Η λέξη "οργάνωση" συμπεριλαμβάνει επίσης οργανισμούς, συλλόγους, ένοπλες ενώσεις, συμμορίες ή οπλισμένες συμμορίες, όπως προσδιορίζονται απο τον τουρκικό ποινικό κώδικα και απο τις διατάξεις των ειδικών νόμων.

Εγκληματίες, ένοχοι τρομοκρατίας

<u>Αρθρο 2ο</u>

Κάθε μέλος οργάνωσης που εχει συσταθεί για να επιτύχει τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος και που έχει διαπράξει είτε ατομικά είτε σε συνεργασια με άλλους κάποιο έγκλημα προς τον σκοπό αυτό , ή και κάθε μέλος μιας τέτοιας οργάνωσης έστω κι αν δεν συμμετείχε στο έγκλημα αυτό θα θεωρείται ως ένοχος τρομοκρατίας.

Οσοι δεν αποτελούν μέλη της τρομοκρατικής οργάνωσης αλλά διαπράττουν τα εγκλήματα εν ονόματι της οργάνωσης θα θεωρηθούν ένοχοι τρομοκρατίας και θα τιμωρηθούν όπως και τα μέλη της οργάνωσης.

Εγκλήματα τρομοκρατίας

<u>Αρθρο 3ο</u>

Τα εγκλήματα που προσδιορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 125, 146, 147, 148, 149, 156, 168, 171 και 172 του τουρκικού ποινικού Κώδικα αποτελούν εγκλήματα τρομοκρατίας.

Εγκλήματα στοχεύοντα στην τρομοκρατία

<u>Αρθρο 4ο</u>

Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου όσα αδικήματα προσδιορίζονται

α) σύμφωνα με τα άρθρα 145, 150, 152, 153, 154, 155, 169, καθώς και στην δεύτερη παράγραφο του άρθρου 499 του τουρκικού ποινικού Κώδικα,

β) τα αδικήματα που προσδιορίζονται στο άρθρο 9 παρ. B,C, E του ν. 2845 περί Εγκαθιδρύσεως Δικαστηρίων Κρατικής Ασφάλειας (D.G.M.) καθώς και η διαδικασία τους

αποτελούν εγκλήματα τρομοκρατίας αν διαπράττονται,με σκοπούς τρομοκράτησης κατά την έννοια του άρθρου 1 του παρόντος.

Προσαύξηση ποινών

<u>Αρθρο 5ο</u>

Οι ποινές φυλάκισης καθώς και τα πρόστιμα που επιβάλλονται σύμφωνα με τους αντίστοιχους νόμους θα προσαυξάνονται κατά το ήμισυ για όσους διαπράττουν τα εγκλήματα που περιγράφονται στα άρθρα 3 και 4. Οι ποινές συνεπώς, θα μπορούν να ξεπερνούν την ανώτατη ποινή την προβλεπόμενη γι'αυτό το ειδκό εγκλημα ή για κάθε άλλο εγκλημα, όμως, οι ποινές βαρειάς φυλάκισης δεν θα πρέπει να ξεπερνούν τα 36 χρόνια, οι ποινές απλής φυλάκισης δεν θα πρέπει να ξεπερνούν τα 25 χρόνια και οι ποινές ελαφριάς φυλάκισης δεν θα πρέπει να ξεπερνούν τα 10 χρόνια.

Αποκάλυψη και Δημοσίευση

<u>Αρθρο 6ο</u>

Οποιος αποκαλύπτει ότι τα εγκλήματα μιας τρομοκρατικής οργάνωσης στοχεύουν σε συγκεκριμένα άτομα τα οποία κατονομάζονται με το όνομά τους ή όχι, ή όποιος αποκαλύπτει η δημοσιεύει την ταυτότητα ορισμένων δημοσίων υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με την καταστολή της τρομοκρατίας ή όποιος υποδεικνύει τα παραπάνω πρόσωπα σαν στόχους, τιμωρείται με βαρύ πρόστιμο 5-10.000.000 τουρκικών λιρών.

Οποιος δημοσιεύει ή τυπώνει προκηρύξεις και δηλώσεις τρομοκρατικών οργανώσεων , τιμωρείται με πρόστιμο 5-10.000.000 τουρκικών λιρών.

Οποιος παραβιάζει το άρθρο 14 του παρόντος νόμου αποκαλύπτοντας ή δημοσιεύοντας την πραγματική ταυτότητα πληροφοριοδοτών τιμωρείται με προστίμο 5-10.000.000.

Οταν κάποιο απο τα παραπάνω περιγραφόμενα αδικήματα έχει διαπραχθεί απο περιοδικά σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 3 του νόμου 5680 περί Τύπου, οι εκδότες τους τιμωρούνται με συμπληρωματικό πρόστιμο , το ύψος του οποίου προσδιορίζεται ως εξής: οταν πρόκειται για περιοδικά που εκδίδονται σε διαστήμα μικρότερο του μηνός το πρόστιμο θα ανέρχεται στο 90

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

MEHMETCİK FIRTINA GİBİ.
ΕΝΑΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΑΝ ΘΥΕΛΛΑ.
Είναι ένας από τους τίτλους με τους οποίους ο τουρκικός τύπος προβάλλει την ετοιμότητα των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων να εισβάλουν στο Αιγαίο (αφού η Ελλάδα αρνείται ν'αφοπλίσει τα αεροπλάνα της).

Εμείς είμασταν έτοιμοι να απαιτήσουμε τον ΜΟΝΟΜΕΡΗ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟ της Ελλάδας. Μας πρόλαβε,ωστόσο, ο "ειρηνευτής της Βοσνίας" Warren Christofer...

Ετσι,λοιπόν,κι εμείς αποφασίσαμε και
ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΟΝ
ΑΜΕΣΟ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ
ΑΦΟΠΛΙΣΜΟ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ
ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ ΤΩΝ ΗΠΑ
ΠΟΥ ΠΕΤΟΥΝ ΣΤΟΝ
ΕΝΑΕΡΙΟ ΧΩΡΟ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ,
ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ,
ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
ΚΑΙ ΟΠΟΥΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΟΥ
ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ.

Οσο για τον "θελλώδη" τουρκικό στρατό, τη "φουρτούνα" στα μπατζάκια του την έχουνε προκαλέσει κάποιοι ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ, κάποιοι ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ, κάποιοι ΚΟΥΡΔΟΙ.

Και, τελικά, δεν θα καταφέρουν να τον σώσουν ούτε οι... ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ !

(αυτούς τους τελευταίους συμμάχους της φιλοπόλεμης πολιτικής των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της τουρκικής κυβέρνησης, τους έχουμε "καπαρώσει" εμείς).

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ
ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ ΞΑΝΑ
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ
ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

% της μέσης πραγματικής πώλησης του προηγούμενου μηνός, για περιοδικά που εκδίδονται κάθε μήνα ή σε διαστήματα μεγαλύτερα του μηνός το πρόστιμο θα είναι 90% της πραγματικής πώλησης του προηγούμενου τεύχους, για εκδόσεις ενυπόγραφες που δεν αποτελούν περιοδικά, ή για περιοδικά που μόλις εκδόθηκαν το πρόστιμο θα αντιστοιχεί σε 90% της μηνιαίας πώλησης του καθημερινού περιοδικού που έχει την μεγαλύτερη κυκλοφορία. Σε κάθε περιπτώση το πρόστιμο δεν θα πρέπει να είναι κατώτερο των 50.000.000 τουρκικών λιρών.

Οι υπεύθυνοι συντάκτες των άνω περιοδικών μπορούν να καταδικασθούν στο ήμισυ της ποινής που θα επιβληθεί στους εκδότες.

Τρομοκρατικές Οργανώσεις
Αρθρο 7ο

Με την επιφύλαξη των άρθρων 3 και 4 καθώς και των άρθρων 1168, 169, 171, 313, 314 και 315 του τουρκικού ποινικού κώδικα, οσοι ιδρύουν οργανώσεις σαν αυτές που περιγράφονται στο άρθρο 1 όπως κι αν ονομάζονται, καθώς και όσοι οργανώνουν και κατευθύνουν τις δραστηριότητες αυτών των οργανώσεων υπόκεινται σε ποινές 5-10 ετών, καθώς και σε πρόστιμο 200-500.000.000 τουρκικών λιρών. Τα μέλη των οργανώσεων αυτών υπόκεινται σε ποινή φυλάκισης απο 3-5 ετών και πρόστιμο 100-300.000.000 τουρκικών λιρών.

Οσοι βοηθούν μέλη οργανώσεων που έχουν συσταθεί με τον τρόπο που περιγράφεται παραπάνω ή όσοι προπαγανδίζουν τις οργανώσεις αυτές υπόκεινται σε ποινή φυλάκισης 1-5 ετών και σε πρόστιμο 50-100.000.000 τουρκικών λιρών, ακόμη κι αν η παράβαση αυτή αποτελεί διαφορετικό αδίκημα.

Οταν η βοήθεια αυτή παρέχεται μέσα σε κτίρια, καταστήματα, γραφεία ή σε παραρτήματα συλλόγων, ενώσεων, ιδρυμάτων, πολιτικών κομμάτων επαγγελματικών η εργατικών συνεταιρισμών ή σε ιστιντούτα διδασκαλίας, φοιτητικούς κοιτώνες και στα παραρτήματά τους, τότε τα πρόστιμα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 διπλασιάζονται.

Η λειτουργία των συλλόγων, ενώσεων, πολιτικών κομμάτων και άλλων αναλόγων θεσμών που έχουν υποβοηθήσει τρομοκρατικές δραστηριότητες θα απαγορεύονται και αυτοί θα κλείνονται με δικαστική απόφαση, η δε περιουσία τους θα δημεύεται.

Αν το αδίκημα της παραγράφου 2, της προπαγάνδας της σχετικής με οργάνωση διαπραχθεί απο περιοδικό έντυπο με την έννοια του άρθρου 3 του ν.5680 περι Τύπου, οι εκδότες του θα υπόκεινται σε επιπλέον πρόστιμο που το ύψος του καθορίζεται ως εξής: για περιοδικά που εκδίδονται σε χρονικά διαστήματα μικρότερα του μήνα, το πρόστιμο θα ανέρχεται στο 90% της μέσης πραγματικής πώλησης του προηγούμενου μηνός, για έντυπα που δεν αποτελούν περιοδικά ή για περιοδικά που μόλις εκδόθηκαν, το πρόστιμο θα αντιστοιχεί στο 90% της μηνιαίας πώλησης του καθημερινού περιοδικού που έχει την μεγαλύτερη πώληση. Σε καμμία περίπτωση το ύψος του προστίμου δεν θα πρέπει να ειναι χαμηλώτερο των 100.000.000 τουρκικών λιρών. Οι συντάκτες που είναι υπεύθυνοι για τα περιοδικά αυτά τιμωρούνται με το ήμισυ της ποινής της οποίας θα τύχουν οι εκδότες καθώς και με ποινή φυλάκισης 6 μηνών έως 2 ετών.

Προπαγάνδα ενάντια στην αδιάσπαστη ενότητα του Κράτους
Αρθρο 8

Η γραπτή ή προφορική προπαγάνδα καθώς και οι συγκεντρώσεις, συναθροίσεις και εκδηλώσεις που αποσκοπούν στο να προσβάλουν την αδιάσπαστη ενότητα του Κράτους της Τουρκικής Δημοκρατίας με το έδαφος και το Εθνος της απαγορεύεται ανεξάρτητα απο τις μεθόδους, τις προθέσεις και τις ιδέες που την αιτιολογούν. Οσοι γίνονται ένοχοι τέτοιας δραστηριότητας υπόκεινται σε ποινή φυλάκισης 2 έως 5 χρόνων και σε προστιμο 50 έως 100 εκατομυρίων τουρκικών λιρών.

Αν το παραπάνω αδίκημα διαπράττεται απο ένα περιοδικό με την έννοια του άρθρου 3 του νόμου περι Τύπου υπ. 5680, τότε οι εκδότες υπόκεινται σε πρόστιμο που το ύψος του καθορίζεται ως εξής: για περιοδικά έντυπα που εκδίδονται σε χρονικά διαστήματα, μικρότερα του μήνα το πρόστιμο θα ανέρχεται στο 90 % της μέσης πραγματικής πώλησης του προηγούμενου μήνα, για εκδόσεις που δεν είναι περιοδικές ή για περιοδικά που κυκλοφορούν για πρώτη φορά, το πρόστιμο θα ανέρχεται στο 90% της μέσης μηνιαίας πώλησης του καθημερινού περιοδικού που έχει την μεγαλύτερη κυκλοφορία. Σε όλες τις περιπτώσεις το πρόστιμο δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 100 εκατομυρίων τουρκικών λιρών. Οι υπεύθυνοι συντάκτες των περιοδικών αυτών υπόκεινται σε ποινή ίση με το ήμισυ της ποινής των εκδοτών, καθώς και σε ποινή απο 6 μήνες μέχρι 2 χρόνια.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ
Οταν λέμε αφοπλισμό των αεροσκαφών των ΗΠΑ, εννοούμε όλων. Φυσικά κι εκείνων που πετούν με διακριτικά τουρκικά ή ελληνικά (έτσι κι αλλοιώς, αμερικάνικα και ΝΑΤΟϊκά είναι...).

++

Πάντως,
πόλεμος με την Τουρκία
ΔΕΝ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ
τουλάχιστον
στο εγγύς μέλλον.
Οι λόγοι
είναι πολλοί και διάφοροι.
Ακόμη και λόγοι
διεθνούς πολιτικής...

Αυτό, βέβαια,
δεν σημαίνει ότι
χωρίς την πολεμική ανάφλεξη
η Ελλάδα και η Τουρκία
κερδίζουν.

Αντίθετα,
ΧΑΝΟΥΝ ΚΙ ΟΙ ΔΥΟ
και σε χρόνο
και σε ενεργητικότητα
και σε χρήμα,
στο βαθμό
που όλα αυτά αφιερώνονται
και καταναλώνονται
στην προετοιμασία της σύγκρουσης
που όλο και αναβάλλεται,
αφού κάποιοι άλλοι
ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ
- για την ώρα -
περισσότερα από την προετοιμασία
παρά
από την διεξαγωγή ενός πολέμου.

Επειδή, ωστόσο,
αυτού του είδους τα παιχνίδια
δεν είναι ποτέ σίγουρα,
ΑΣ ΕΧΟΥΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ ΑΝΟΙΧΤΑ
ΚΙ ΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΟΥΜΕ
ΝΑ ΤΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ Τ Ω Ρ Α !

++

Η άρνηση στράτευσης είναι ένας τρόπος.
Δεν είναι, βέβαια, ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ.

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο
ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

Αρμόδιο Δικαστήριο
Άρθρο 9ο

Τα αδικήματα του παρόντος νόμου δικάζονται απο τα Δικαστήρια Κρατικής Ασφάλειας (DGM), και για όσους έχουν διαπράξει ένα απο αυτά τα αδικήματα ή έχει συμμετάσχει σ'αυτά, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου καθώς και αυτές του ν. 2845 σχετικά με την Εγκαθίδρυση των Δικαστηρίων Κρατικής Ασφάλειας και με την διαδικασία σ'αυτά.

Εκπροσώπηση απο δικηγόρο και επικοινωνία μαζί του.
Άρθρο 10ο

Κατά την εφαρμογή του παρόντος νόμου:
α) Ο κατηγορούμενος και η πολιτική αγωγή μπορούν να παρίστανται απο 3 κατ'ανώτατο όριο δικηγόρους,
β) Ο υπόδικος η καταδικασμένος κατηγορούμενος κατά την κράτησή του, μπορεί να επικοινωνεί με ένα δικηγόρο, υπο την επίβλεψη ενός υπαλλήλου της φυλακής ή του κέντρου κράτησης.

Διάρκεια κράτησης
Άρθρο 11ο

Τα πρόσωπα που κρατούνται για αδικήματα που εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος νόμου πρέπει να προσαχθούν ενώπιον δικαστού μέσα σε μία προθεσμία 15 ημερών, χωρίς να υπολογίζεται ο αναγκαίος χρόνος για τη μεταφορά του ύποπτου απο τον χώρο κράτησης στο πλησιέστερο δικαστήριο.

Μαρτυρία των ανακριτών
Άρθρο 12

Οι αρχηγοί και αξιωματικοί της αστυνομίας που έχουν διενεργήσει ανάκριση υπόπτων και μαρτύρων για αδικήματα του παρόντος νόμου , ή που έχουν συντάξει αναφορές πάνω στα γεγονότα και τα περιστατικά, μπορούν , άν είναι αναγκαίο, να παρέμβουν στο Δικαστήριο ως μάρτυρες, ωστόσο, άν έχουν κληθεί να καταθέσουν, η κατάθεσή τους θα γίνεται κεκλεισμένων των θυρών.

Αναστολή και μετατροπή
Άρθρο 13

Οι ποινές που προβλέπονται απο τον παρόντα νόμο δεν μπορούν να αντικατασταθούν απο χρηματικό πρόστιμο, να μετατραπούν η να ανασταλούν.

Μη αποκάλυψη της ταυτότητας του πληροφοριοδότη
Άρθρο 14

Η ταυτότητα των πληροφοριοδοτών που παρέχουν πληροφορίες για αδικήματα ή για εγκληματίες του παρόντος νόμου δεν θα αποκαλύπτεται , εκτός και ο πληροφοριοδότης παρέχει τη συναίνεσή του ή αν η φύση της πληροφορίας συνιστά ένα αδικημα για αυτόν.

Δίκη χωρίς κράτηση
Άρθρο 15

Οι αρχηγοί και αξιωματικοί της αστυνομίας και των υπηρεσιών πληροφοριών, ή άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι επιφορτισμένοι με την πάταξη της τρομοκρατίας που θα στραφεί εναντίον τους δημόσια μήνυση για αδικήματα που συνδέονται με την άσκηση των καθηκόντων τους θα εκπροσωπούνται απο κατ'ανώτατο όριο τρείς δικηγόρους με τη νόμιμη αμοιβή των δικηγόρων.

Σε περίπτωση μήνυσης των αρχηγών και αξιωματικών της αστυνομίας και των υπηρεσιών πληροφοριών ή άλλων υπαλλήλων επιφορτισμένων με την πάταξη της τρομοκρατίας για αδικήματα που συνδέονται με την άσκηση των καθηκόντων τους, τα υποτιθέμενα αδικήματα και όποιες παραλείψεις, με εξαίρεση το έγκλημα της ανθρωποκτονίας ή απόπειρας ανθρωποκτονίας θα εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου περί Δίωξης των Δημοσίων Υπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο
ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Εκτέλεση των αποφάσεων και διατήρηση της κράτησης εν αναμονή της απόφασης
Άρθρο 16ο

Οι καταδικαστικές αποφάσεις κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου θα εκτελούνται μέσα σε ειδικά σωφρονιστικά ιδρύματα κατασκευασμένα με ένα σύστημα κελιών ενός έως τριών ατόμων.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

"Αποβιβάζομαι στα νησιά..."
T. Çiller

Ολόκληρο το επίμαχο άρθρο της «Μιλιέτ»

ΤΙΤΛΟΣ: Τσιλέρ: "Κάνω απόβαση"

ΥΠΟΤΙΤΛΟΣ: Η απάντηση της πρωθυπουργού Τσιλέρ στην Αθήνα είναι έτοιμη: «Την ημέρα που η Ελλάδα θα επιχειρήσει να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα σε 12 μίλια και ανοιχτά να μετατρέψει το Αιγαίο σε ελληνική θάλασσα, θα κάνω απόβαση στα νησιά μέσα σε 24 ώρες».

ΚΕΙΜΕΝΟ: Κέντρο Ειδήσεων της «Μιλιέτ». Συζητείται σοβαρά σε πολιτικούς και στρατιωτικούς κύκλους της Άγκυρας η απόφαση της Ελλάδας, προφασιζόμενη και κάποιες τροποποιήσεις του δικαίου θαλάσσης, να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα σε 12 μίλια και το κατά πόσον θα τολμήσει ή όχι να κάνει κάτι τέτοιο.

ΗΤΟΥΡΚΙΑ ΕΙΧΕ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΑ με διάφορες ευκαιρίες ανακοινώσει στη διεθνή κοινή γνώμη ότι «θα θεωρούσε αιτία πολέμου» ένα τέτοιο βήμα εκ μέρους της Αθήνας. Η «Μιλιέτ» θεώρησε πλέον καθήκον της να ανακοινώσει στην κοινή γνώμη μια δήλωση που είχε με «αποφασιστικό» τρόπο εκφράσει η πρωθυπουργός Τσιλέρ, στο πλαίσιο αυτό, σε στελέχη της «Μιλιέτ» πριν από λίγο καιρό — δήλωση την οποία είχε ζητήσει τότε «να μη δημοσιευτεί προς το παρόν».

ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΡΜΑΝΣΗ εκ μέρους της Ελλάδας «του σεβντά της των 12 μιλίων», η Τσιλέρ είχε κάνει την παρακάτω σύντομη αλλά σκληρή δήλωση, τονίζοντας έτσι την ευαισθησία και την αποφασιστικότητα στο θέμα αυτό της ίδιας και της Τουρκίας:

«Την ημέρα που η Ελλάδα θα επιχειρήσει να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα σε 12 μίλια και ανοιχτά να μετατρέψει το Αιγαίο σε ελληνική θάλασσα θα κάνω απόβαση στα νησιά μέσα σε 24 ώρες».

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΠΟΤΡΕΠΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ που ελήφθη απέναντι στην επιμονή της Ελλάδας για επέκταση σε 12 μίλια, πράγμα που θα μπορούσε να μετατρέψει σε κόλαση ολόκληρη την περιοχή, ήταν η επέκταση των αεροδρομίων της Ίμβρου και του αεροδρομίου Σελτσούκ. Με εντολή του προέδρου Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ τα αεροδρόμια αυτά επεκτείνονται, ώστε να μπορούν να

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Μέσα στα ιδρύματα αυτά δεν θα επιτρέπονται οι ελεύθερες επισκέψεις. Θα απαγορεύονται οι επαφές μεταξύ των κρατουμένων και η επικοινωνία με άλλους καταδίκους.

Οι καταδικασμένοι που θα εκτίουν τουλάχιστον το 1/3 της ποινής τους με καλή διαγωγή, και που θα έχουν λιγότερο απο 3 χρόνια ποινής να εκτίσουν με υπο όρους αποφυλάκιση θα μπορούν να μεταφέρονται σε άλλα κλειστά κέντρα ποινικού εγκλεισμού.

Οι υπόδικοι για αδικήματα του παρόντος νόμου, θα είναι επίσης κρατούμενοι μέσα σε κέντρα κράτησης , σαν αυτά που περιγράφονται στην παράγραφο 1.

Οι όροι της παραγράφου 2 θα εφαρμόζονται εξίσου για τους υποδίκους.

Αποφυλάκιση υπο όρους
Αρθρο 17ο

Οι καταδικασθέντες κατά τον παρόντα νόμο θα αποφυλακίζονται υπο ορους μετά απο 36 χρόνια κάθειρξης, αν η καταδίκη τους σε θάνατο δεν επικυρωθεί απο την Εθνική Συνέλευση της Τουρκίας. Μετά απο 30 χρόνια κάθειρξης αν καταδικάσθηκαν σε ισόβια, και μετά την έκτιση των 3/4 άλλων ποινών φυλάκισης, αν έχουν εκτίσει την ποινή τους με καλή διαγωγή, χωρίς ειδική εφαρμογή.

Οσοι απέδρασαν κατά την προσωρινή κράτηση ή μετά την καταδίκη τους ή όσοι προσπάθησαν να αποδράσουν ή όσοι καταδικάστηκαν για εξέγερση κατά της διοίκησης των φυλακών, καθώς και όσοι τους έχει επιβληθεί τρείς φορές απόφαση φυλάκισης υπο απομόνωση σαν πειθαρχική ποινή δεν θα έχουν δικαίωμα σε υπό όρους αποφυλάκιση.

Οι καταδικασμένοι που εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος Νόμου, που διαπράττουν ένα άλλο έγκλημα στα πλαίσια του παρόντος νόμου μετά την νόμιμη απαγγελία της απόφασης εναντίον τους δεν δικαιούνται υπο όρους απόλυση.

Οι όροι των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 19 καθώς και το πρόσθετο άρθρο 2 του νόμου 647 σχετικά με την εφαρμογή των αποφάσεων δεν θα επιβάλλονται σ'αυτούς τους καταδικαζόμενους.

Κατασκευή φυλακών και κέντρων κράτησης
Αρθρο 18ο

Οι όροι του άρθρου 89 του ν. 2886 σχετικά την Προσφορά σε Δημόσιο Μειοδοτικό Διαγωνισμό θα εφαρμοσθούν για την κατασκευή φυαλκών κέντρων κράτησης και ιδρυμάτων κάθειρξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4ο
ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Χρηματική επιβράβευση
Αρθρο 19ο

Οποιος συμβάλλει στη σύλληψη εγκληματιών που εμπίπτουν στον παρόντα νόμο ή παρέχει πληροφορίες σχετικά με τον τόπο όπου βρίσκονται οι εγκληματίες ή σχετικά με την ταυτότητά τους θα ανταμοιβεται με χρηματική αμοιβή, σύμφωνα με το ν. 1481 για την Πρόληψη Εγκλημάτων Κατά της Δημόσιας Τάξης. Η πρόταση θα γίνεται απο τον Υπουργό Εσωτερικών.

Ο Υπουργός των Εσωτερικών θα παίρνει μέτρα για την προστασία των δικαιούχων τέτοιων αμοιβών.

Μέτρα φύλαξης
Αρθρο 20ο

Το Κράτος θα λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των δημοσίων υπαλλήλων που εμπλέκονται στην μάχη εναντίον της τρομοκρατίας και της αναρχίας ή για τους διοικητικούς και στρατιωτικούς υπαλλήλους που εκτελούν τέτοια καθήκοντα, τους αρχηγούς και αξιωματικούς της αστυνομίας, τους διευθυντές και υποδιευθυντές των φυλακών και των κέντρων κράτησης για εγκληματίες τρομοκρατίας, τους δικαστές και εισαγγελείς των Δικαστηρίων Κρατικής Ασφάλειας καθώς και αυτών που έχουν εγκαταλείψει αυτά τα λειτουργήματα καθώς και για όσους έχουν γίνει ή θα γίνουν ανοικτοί στόχοι τρομοκρατικών οργανώσεων, καθώς και για τους μάρτυρες ή πληροφοριοδότες που βοηθούν την εξάρθρωση τέτοιων εγκλημάτων.

Αυτά τα προστατευτικά μέτρα περιλαμβάνουν την πλαστική χειρουργική προς τον σκοπό της αλλαγής της φυσικής εμφάνισης, την τροποποίηση των καταλόγων των ληξιαρχικών βιβλίων, αδειών οδήγησης, πιστοποιητικών γάμου, διπλωμάτων και άλλων εγγράφων, την τακτοποίηση της στρατιωτικής θητείας, δικαιώματα σε κινητά ή ακίνητα αγαθά, την προστασία των δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλισης και άλλα δικαιώματα.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

απογειώνονται και να προσγειώνονται σ' αυτά στρατιωτικά αεροπλάνα.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΟΣΑ ΜΕΤΑΔΙΔΕΙ ο ανταποκριτής της «Μιλιέτ» στην Αθήνα, η Ελλάδα υποστηρίζει τις θέσεις της στο Σύμφωνο του Δικαίου Θαλασσών που θα τεθεί σε εφαρμογή στις 16 Νοεμβρίου 1994. Είναι έτοιμη η απαραίτητη νομική βάση για την «επιθυμία της επέκτασης των χωρικών υδάτων από 6 σε 12 μίλια», που θα μπορούσε να φέρει σε «σημείο έκρηξης» την ένταση στο Αιγαίο. Οι κυβερνητικοί αρμόδιοι στην Αθήνα, που αποφεύγουν να πάρουν μια τελική στάση απέναντι σε ένα θέμα που η Άγκυρα θεωρεί «αιτία ελληνοτουρκικού πολέμου», συνεχίζουν εδώ και 20 χρόνια την τάση τους που συνοψίζεται στα εξής:

«Είναι δικαίωμά μας να επεκτείνουμε τα χωρικά μας ύδατα στο Αιγαίο σε 12 μίλια, είναι όμως δική μας δουλειά να αποφασίσουμε πότε και πώς θα πάρουμε αυτή την απόφαση».

ΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ με το Διεθνές Σύμφωνο Δικαίου Θαλάσσης, στο οποίο στηρίζει

Milliyet
Halk Gazetesi
ATMA OKUT
'ADALARA CIKARIM'

τις θέσεις της η Αθήνα, είχαν αρχίσει πριν από χρόνια στη Γενεύη. Η Τουρκία, που συμμετείχε την πρώτη περίοδο στις συζητήσεις, οι οποίες έληξαν το 1982 στο Καράκας της Βενεζουέλας, αποχώρησε από αυτές όταν δεν έγινε αποδεκτή η θέση της ότι «τα νησιά δεν έχουν υφαλοκρηπίδα». Η Τουρκία επαναλαμβάνει με κάθε ευκαιρία ότι δεν έχει ισχύ στη δική της περιοχή ένα σύμφωνο του οποίου η ίδια δεν είναι μέρος.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΘΗΚΑΝ ΕΞΗΝΤΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ που επήλθε στο Καράκας και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του συμφώνου, το εν λόγω Σύμφωνο Δικαίου Θαλάσσης υποβλήθηκε στις διάφορες χώρες προς υπογραφή. Αφού οι απαιτούμενες για την ισχύ του Συμφώνου εξήντα χιλιάδες υπογραφές συγκεντρώθηκαν, το Σύμφωνο του Καράκας θα τεθεί σε εφαρμογή από τις 16 Νοεμβρίου. Το σύμφωνο, που αποτελείται από εκατοντάδες σελίδες, ορίζει κριτήρια πάνω σε πολλά θέματα σχετικά με τη θάλασσα (χωρικά ύδατα, υφαλοκρηπίδα, αλιεία, υποθαλάσσιο πλούτο, μόλυνση κ.λπ.).

απ' το ΠΟΝΤΙΚΙ 14-6-94

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Κατά την εφαρμογή αυτών των προστατευτικών μέτρων ο Υπουργός των Εσωτερικών και οι ενδιαφερόμενοι φορείς οφείλουν να σέβονται όλες τις αρχές μυστικότητας.

Οι βάσεις και οι κανόνες των προστατευτικών μέτρων θα εξειδικεύονται με εγκυκλίους που θα ετοιμάζονται στο γραφείο του Πρωθυπουργού.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι που αναφέρονται παραπάνω έχουν το δικαίωμα να κάνουν χρήση όπλων για να αποκρούουν τις επιθέσεις των τρομοκρατών εγκληματιών που κάνουν απόπειρα κατά της ζωής τους, της ζωής των συζύγων τους και τέκνων, ακόμη και όταν έχουν απομακρυνθεί απο το λειτούργημα.

Συντάξεις αναπηρίας και βοηθήματα στις συζύγους και τα ορφανά.

<u>Αρθρο 21</u>

Σε περίπτωση τραυματισμού , αναπηρίας ή θανάτου ενός δημοσίου υπαλλήλου συνεπεία σύγκρουσης σε τρομοκρατικές ενέργειες κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στην Τουρκία ή στο εξωτερικό, ακόμη και μετά την αποχώρησή του απο το αξίωμά του θα τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του νόμου 2330 σχετικά με την αποζημίωση σε είδος και τη σύνταξη. Εξάλλου:

α) το σύνολο της σύνταξης για τον ανάπηρο ή για τη χήρα και τα ορφανά των προσώπων που σκοτώθηκαν, δεν πρέπει να είναι κατώτερο της σύνταξης των εν ενεργεία συναδέλφων τους. Αν ο συνταξιούχος δολοφονηθεί η μηνιαία αποζημίωση για τη χήρα του και τα ορφανά δεν μπορεί να είναι κατώτερη απο την μηνιαία σύνταξή του σύμφωνα με το νόμο. Σε περίπτωση ελλείματος η διαφορά θα καταβάλλεται απο τους θεσμούς κοινωνικής ασφάλισης και θα εισπράττεται απο το Δημόσιο Ταμείο.

β) αν εδικαιούντο δημοσίων κατοικιών, στην Τουρκία ή στο εξωτερικό, αυτοί που καθίστανται ανάπηροι, η χήρα και τα ορφανά των νεκρών, που δικαιούνται σύνταξης, με εξαίρεση αυτούς που κατοικούν σε παραχωρημένες κατοικίες που σύμφωνα με το Νόμο γαι τη Δημόσια Κατοικία, θα συνεχίσουν να δικαιούνται δημόσιας κατοικίας και όσοι δεν εδικαιούντο δημόσιας κατοικίας και όσοι κατοικούσαν σε κατοικίες παραχωρημένες, θα έχουν με αιτησή τους την πληρωμή του ενοικίου τους απο το Κράτος για την κατοικία τους στην Τουρκία ή στο εξωτερικό και αυτό επι ένα έτος.

γ) Οσον αφορά το ευεργέτημα στεγαστικών δανείων οι όροι του συμπληρωματικού άρθρου 9 του ν. 2559 σχετικά με τα Καθήκοντα και την Αρμοδιότητα της Αστυνομίας θα τυγχάνουν εφαρμογής, επίσης για τους ανάπηρους και τις χήρες τους και για τα τέκνα και σε περίπτωση γάμου των τελευταίων και για τα παιδιά τους.

δ) Ανάπηροι, χήρες και τα ανήλικα παιδιά τους ταξιδεύουν δωρεάν στους κρατικούς σιδηροδρόμους τις ναυτιλιακές γραμμές και στα δημοτικά μέσα μεταφοράς.

Στην περίπτωση που οι χήρες ή τα ορφανά παύουν να δικαιούνται σύνταξης, σε αντιστοιχία με τις ρήτρες των θεσμών της κοινωνικής ασφάλισης δεν θα μπορούν πλέον να έχουν κανένα απο τα δικαιώματα που προβλέπονται απο το παρόν άρθρο.

Υποστήριξη σε άλλα πρόσωπα που έχουν υποστεί ζημία συνεπεία τρομοκρατίας.

<u>Αρθρο 22</u>

Οι πολίτες που δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι , που έχουν όμως υποστεί απο τρομοκρατικές δραστηριότητες απώλεια ζωής ή αγαθών θα λαμβάνουν ένα προνομιακό βοήθημα απο το Ταμείο Κοινωνικής Ασφάλισης και Αλληλεγγύης. Το είδος και το ύψος θα ορίζονται απο τις τοπικές αρχές του Ταμείου.

<u>ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο</u>
ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

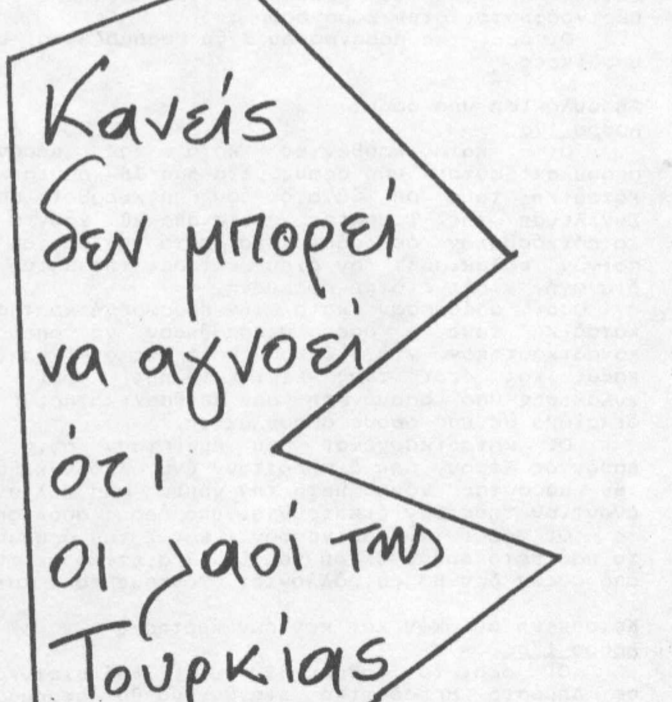
<u>Πρόσθετο άρθρο 1ο:</u>

Σ'ότι αφορά τα αδικήματα που τελέσθηκαν μέχρι την 8-4-1991:

α) Οι θανατικές ποινές δεν θα εκτελούνται. Οι καταδικασμένοι σε τέτοιες ποινές οφείλουν να εκτίσουν 10ετή ποινή κάθειρξης σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 19 του νόμου 647 σχετικά με την Εκτέλεση των Δικαστικών Αποφάσεων.

β) Οι καταδικασμένοι σε ισόβια οφείλουν να εκτίσουν 8ετή ποινή κάθειρξης.

γ) Ολοι οι άλλοι που έχουν καταδικασθεί σε ποινές στέρησης της ελευθερίας θα πρέπει να εκτίσουν το 1/5 της ποινής τους.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Μετά τους άνω χρόνους θα αποφυλακίζονται υπο όρους, ανεξάρτητα απο την καλή τους διαγωγή και χωρίς αίτηση.

Η διάρκεια της κράτησης εν αναμονή απόφασης θα περιλαμβάνεται μέσα στον υπολογισμό του άνω χρόνου.

Οι ρήτρες οι σχετικές με τη μείωση των ποινών κατά τους όρους του συμπληρωματικού άρθρου 2 του νόμου 647 σχετικά με την Εκτέλεση των Ποινών, δεν θα εφαρμόζονται γι αυτούς τους καταδικαζόμενους.

<u>Πρόσθετο άρθρο 2.</u>

Σ'ότι αφορά τους υπόπτους, που κρατούνται εν αναμονή δικαστικής απόφασης για αδικήματα που τελέσθηκαν μεχρι την 8-4-1991, το ελάχιστο όριο ποινής που προβλέπεται απο το νόμο θα θεωρείται:

α) στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα με τη φύση του αδικήματος που αποτελεί τη βάση της κατηγορίας,

β) στ στάδιο της τελικής έρευνας σύμφωνα με το αδικημα που περιγράφεται στο κατηγορητήριο , ή σύμφωνα με την φύση του αδικημάτος όπως τροποποιήθηκε,

και αν ο κρατούμενος εν αναμονή δικαστικής απόφασης κρατηθεί για μία περιοδο ανάλογη με αυτήν που περιγράφεται στο συμπληρωματικό άρθρο 1, ο κρατούμενος θα αποφυλακίζεται μέσα σε 30 μέρες απο την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

1) πριν απο την έναρξη μιας δημόσιας δίκης απο τον Γενικό Εισαγγελέα,

2) αν η δίκη εχει ανοιγεί απο το αρμόδιο δικαστήριο,

3) αν η υπόθεση είναι σε διαδικασία ενώπιον του Ακυρωτικού στρατιωτικού ή πολιτικού απο τον Γενικό Εισαγγελέα.

Οι κατηγορύμενοι που περιμένουν μία δημόσια δίκη, ή που ανοίχθηκε εναντίον τους μία δημόσια δίκη κατά το παρελθόν θα δικασθούν. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος δεν εμφανισθεί στο δικαστήριο οι καταθέσεις που δόθηκαν προ του Γενικού Εισαγγελέως ή ενώπιον ενός δικαστή, θα θεωρηθούν επαρκείς. Μετά την τελική απόφαση στο πέρας μίας δίκης οι διατάξεις αποφυλάκισης υπο όρους θα εφαρμοσθούν σύμφωνα με το πρόσθετο άρθρο 1 του παρόντος Νόμου.

<u>Πρόσθετο άρθρο 3</u>

Αυτοί που μετά την δημοσίευση του παρόντος νόμου θα πρέπει να ωφεληθούν απο τις διατάξεις του προσωρινού άρθρου 1 και που έλαβαν πειθαρχικές ποινές για πράξεις που συνιστούν προσβολή της πειθαρχίας των φυλακών δεν θα ωφελούνται απο τις διατάξεις του άρθρου αυτού , εφόσον η πειθαρχική τους τιμωρία δεν αρθεί, σύμφωνα με το καταστατικό της Διοίκησης των Σωφρονιστικών Ιδρυμάτων και Εκτέλεσης των Δικαστικών Αποφάσεων.

<u>Πρόσθετο άρθρο 4</u>

Αυτοί που μέχρι την 8-4-1991

α) έχουν σκοτώσει ή αποπειραθεί να σκοτώσουν υπαλλήλους του Κράτους ή υπαλλήλους σε υπηρεσία ακόμη και αν έχουν εγκαταλείψει το επάγγελμά τους όταν οι πράξεις χαρακτηρίσθηκαν απο τον παρόντα νόμο σαν τρομοκρατικές καθώς και όσοι έχουν συμμετάσχει σε τέτοια εγκλήματα,

β) έχουν διαπράξει εγκλήματα κατά τους όρους των άρθρων 125, 146 (με την εξαίρεση της τελευταίας παραγράφου), 403, 404, 405, 407, 414, και 418 του τουρκικού ποινικού Κώδικα,

γ) έχουν παραβιάσει τις διατάξεις του τελευταίου κεφαλαίου του δεύτερου βιβλίου του τουρκικού ποινικού Κώδικα, με τον τίτλο " Εκλήματα κατά της διοίκησης του Κράτους" και αυτοί που παραβιάζοντας τον νόμο περί Τραπεζών, δέχθηκαν παράνομα και αντικανονικά χρήματα Τραπεζών, αυτοί που παραβιάζοντας το Νόμο 1918 σχετικά με την Πρόληψη και Καταδίωξη του Λαθρεμπορίου επωφελήθηκαν, αυτοί που έχουν εκτελέσει αντικανονικές συναλλαγές, δόλιες και εικονικές εισφορών εξαγωγής, εισαγωγής και επενδύσεων και με τον τρόπο αυτό απέκτησαν παράνομα οικονομικές απαλαγές, πριμ, δάνεια προνομιακά επιτόκια και άλλα αντίστοιχα κέρδη κρατικής προέλευσης, καθώς και όσοι συμμετέσχαν σε τέτοιες συναλλαγές, ανεξάρτητα απο το αν η προθεσμία για τη δίωξη αυτών των αδικημάτων έχει περάσει , εκτος αν έχει αποδοθεί το παράνομο ή αντικανονικό κέρδος,

δ) έχουν διαπράξει αδικήματα των διατάξεων των άρθρων 55, 56, 57, 58 και 59 του στρατιωτικού ποινικού Κώδικα, δεν θα επωφελούνται απο τις διατάξεις του πρόσθετου άρθρου 1.

Ωστόσο οι θανατικές ποινές που έχουν απαγγελθεί για τα

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Κανείς
δεν μπορεί
να αγνοεί
ότι
η κυβέρνηση
της Τουρκίας
είναι
ΑΝΤΙΘΕΤΗ
στο συμφέρον
του λαού της

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

αδικήματα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο δεν θα εκτελούνται. Οι καταδικασμένοι θα απελευθερώνονται υπο όρους, ανεξάρτητα απο την καλή διαγωγή και χωρίς αιτηση: μετά απο 20 χρόνια αν έχουν καταδικασθεί σε θανατική ποινή, μετα 15 χρόνια αν έχουν καταδικασθεί σε ισόβια, και μετά το 1/3 της ποινής σε κάθε άλλη περίπτωση.

Η διάρκεια προσωρινής κράτησης θα περιλαμβάνεται στον υπολογισμό των προθεσμιών.

Οι διατάξεις του πρόσθετου άρθρου 2 και του νόμου 647 σχετικά με την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων θα εφαρμόζονται για αυτούς τους καταδικασμένους.

Πρόσθετο άρθρο 5

Για να μπορούν , αυτοί που σύμφωνα με το άρθρο 25 του Ν. 403 σχετικά με την Τουρκική Εθνικότητα, εχουν στερηθεί την τουρκική εθνικότητα να επωφεληθούν απο τις προσωρινές διατάξεις αυτού του Νόμου, κανένας όρος δεν θα τους τίθεται κατά την άφιξή τους στη χώρα μέσα σε μία προθεσμία 2 χρόνων. απο την έναρξη της ισχύος του παρόντος. Η εισοδός τους δεν θα εμποδίζεται στα σύνορα.

Πρόσθετο άρθρο 6

Μέχρι την ολοκλήρωση των ειδικών κατασκευών των σωφρονιστικών ιδρυμάτων οι υπόδικοι και οι καταδικασμένοι για τρομοκρατικά εγκλήματα, θα κρατούνται σε άλλα σωφρονιστικά καταστήματα.

Πρόσθετο άρθρο 7

Οι διατάξεις του άρθρου 17 του παρόντος νόμου θα εφαρμόζονται γιά αυτούς που διαπράττουν αδικήματα που εμπίπτουν στον παρόντα νόμα απο την έναρξη της ισχύος του.

Πρόσθετο άρθρο 8

Οι όροι του άρθρου 21 του παρόντος νόμου θα εφαρμόζονται απο την πρώτη μέρα του μήνα που θα ακολουθεί την έναρξη της ισχύος του για όλους όσους περιλαμβάνονται στον νόμο αυτό απο την 1 Ιανουαρίου 1969.

Πρόσθετο άρθρο 9

Τα ακίνητα και κινητά αγαθά των ομοσπονδιών και των συνδικάτων που ανήκουν σε συνομοσπονδίες, καθώς και τα έσοδα απο τέτοια αγαθά, που η διοικησή τους ανατέθηκε σε επιθεωρητή, κατόπιν αποφάσεως κάποιου δικαστηρίου, πριν απο την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 αυτού του νόμου καθώς και όλη η περιουσία τους σε μετρητά θα δοθούν σύμφωνα με το άρθρο 46 στου ν. 2821 περί Συνδικάτων, στους αρμόδιους για αποταμίευση ιδρύματα. Τα ακίνητα και κινητά αγαθά των ενώσεων και ιδρυμάτων θα δοθούν στο Δημόσιο Ταμείο.

Καταργούμενα άρθρα.
Αρθρο 23
α) Νόμος ν.2 σχετικά με την Εσχάτη Προδοσία,
β) Νόμος ν. 6187 σχετικά με την Προστασία της Ελευθερίας Συνείδηση και Συγκέντρωσης
γ) Αρθρα 140, 1421, 142 και 163 του τουρκικού ποινικού Κώδικα ν. 765
δ) άρθρο 5 , και παραγραφοι 7 και 8 του άρθρου 6 , παραγραφοι 2 του ν. 2908 σχετικά,
ε) Νόμος 2932 σχετικά με " Εκδόσεις σε γλώσσες άλλες πλην της Τουρκικής"
καταργούνται.

Εναρξη ισχύος.
Αρθρο 24
Ο παρών νόμος θα τεθεί σε ισχύ απο την δημοσιευσή του.

Εκτέλεση
Αρθρο 25
Ο παρών νόμος θα επικυρωθεί απο το Συμβούλιο των Υπουργών.

12 Απριλίου 1991

Η μετάφραση του τουρκικού "αντι"-τρομοκρατικού νόμου έγινε από την Επιτροπή των Ελευθέρων Λαών. Κάθε ομοιότητα με ελληνικά νομοθετήματα ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗ.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

(Το άρθρο "Εμφύλιος πόλεμος [1] στην δυτική Τουρκία", του Vedat Zencir.Amargi, Μάρτη - Απρίλη 1994).

Οι τελευταίες πολιτικές εξελίξεις στην Τουρκία μας δίνουν αρκετά δείγματα της αποδιοργάνωσης του κράτους σε κάθε επίπεδο. Η κατάργηση του ασύλου των Κούρδων Βουλευτών του D.E.P. (Δημοκρατικό Κόμμα) ήταν σοβαρή ένδειξη του ότι παραμερίζονται εντελώς οι δημοκρατικοί τρόποι λύσης του κουρδικού ζητήματος. Μετά απ' αυτό το γεγονός, το κράτος φαίνεται να λειτουργεί παράλογα, χωρίς να νοιάζεται ούτε έστω για μια φαινομενική δημοκρατία, ούτε για τις αντιδράσεις του Ευρωπαικού Συμβουλίου.

Η Τούρκικη Δημοκρατία χρησιμοποιεί τις παραδοσιακές της μεθόδους για να αντιμετωπίσει τους παραδοσιακούς της εχθρούς, που ξεπηδούν από την ίδια της την ιστορία και τη δομή της. Ομως, αυτή τη φορά, η κατάσταση είναι αρκετά διαφορετική. Το παιχνίδι της ενάντια στους Κούρδους και στους Ισλαμιστές, ενώ φάνηκε αρχικά αποτελεσματικό, δείχνει διαφορετικό τώρα, με τα προβλήματα που συναντάει η Τούρκικη Δημοκρατία.

Στη δυτική Τουρκία, το κράτος προσπάθησε να σταματήσει την άνοδο του R.P. ("Κόμμα της Ευημερίας" - των Ισλαμιστών), χρησιμοποιώντας το επεισόδιο του Hasan Mezarci [2], ενώ ταυτόχρονα, στην ανατολική Τουρκία, υποστηρίζει το R.P. ως συνεργό ενάντια στο P.K.K. και σχεδιάζοντας μια προσέγγιση του R.P. με το M.H.P. ("Κόμμα του Εθνικιστικού Κινήματος" - φασιστικό), στην κατεύθυνση δημιουργίας μιας πολιτικής φασιστικής δύναμης ενάντια στους Κούρδους, σε περίπτωση εμφυλίου πολέμου.

Παρ' όλα αυτά, το R.P. βγαίνει νικητής και στη δυτική Τουρκία.

Απ' την άλλη, ας έρθουμε στο Κουρδικό Κίνημα: αυτό το κίνημα, είτε λόγω του επιπέδου δύναμης που έφτασε, είτε λόγω της δομής του, δεν φαίνεται να καταπνίγεται από την παραδοσιακή μιλιταριστική πολιτική της Τούρκικης Δημοκρατίας. Και αυτό το γεγονός, γίνεται αντιληπτό από τους επιτελείς του κράτους. Βλέπουν, έτσι, ότι οι μιλιταριστικές μέθοδοι δεν έχουν αποτέλεσμα, παρ' όλο που ο στρατός δεν συναντά κανένα δημοκρατικό - νομικό εμπόδιο στην εφαρμογή τέτοιων μεθόδων.

Μπροστά σ' αυτή την αναποτελεσματικότητα και επιπλέον, με τη φθορά του "γοήτρου" του στρατού απ' το πραξικόπημα του 1980, είναι πολύ πιθανό ένα νέο πραξικόπημα, που θα πατάει πάνω στην αμηχανία και αδράνεια των πολιτικών. Η λύση της κρίσης δεν θα έρθει ούτε με την "Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας", ούτε με άλλα παρόμοια. Οσο δεν ανοίγει ο δρόμος της ριζοσπαστικής δημοκρατικής - πολιτικής λύσης, ο εμφύλιος πόλεμος θα είναι αναπόφευκτος. Η Τούρκικη Δημοκρατία ετοιμάζει η ίδια το τέλος της και ειδικά την τελευταία δεκαετία, με όλες τις πολιτικές αρνήσεις και πιέσεις που ακολουθεί από την αρχή της ιστορίας της. Με τέτοια συνέχεια, το τούρκικο κράτος θα περάσει στην ιστορία σαν "το κράτος που έφαγε τον εαυτό του".

Πραγματικά, δυσκολευόμαστε να καταλάβουμε μια τόσο παράλογη κρατική δομή. Και όταν βλέπουμε τις προτάσεις των P.K.K. και D.E.P. για τη λύση του κουρδικού ζητήματος, πολλές φορές έχουμε την εντύπωση ότι προσπαθούν εναγωνίως να εξηγήσουν στο κράτος την λογική πολιτική που πρέπει να ακολουθήσει και μάλλον δεν έχουμε άδικο, αφού βλέπουμε ότι οι προτάσεις του P.K.K. συμφέρουν πραγματικά και τις δύο πλευρές: ισότιμη και δίκαιη συμβίωση, ομοσπονδία, αναγνώριση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και - το πιό σημαντικό! - η επαναδόμηση του κράτους. Ολα αυτά σημαίνουν την θέληση του P.K.K. να βαδίσει πάνω στο "δρόμο" του κράτους, αλλά σε μια καινούργια "γραμμή".

Το Τούρκικο κράτος είναι υπέρ των μερικών μεταρρυθμίσεων, αλλά το P.K.K. συνεχώς εμποδίζει την πραγματοποίησή τους. Κι έτσι, εξωθεί το κράτος μπροστά σ' ένα δίλημμα: από τη μια πλευρά, η ριζοσπαστική μεταρρύθμιση, από την άλλη, η μιλιταριστική αμηχανία (και αναποτελεσματικότητα). Το P.K.K. δεν επέτρεψε καμμία πρωτοβουλία μεταρρύθμισης, που να το αφήνει απ' έξω.

Οπως κι αν το δούμε, το τούρκικο κράτος, έφτασε αναγκαστικά στο σημείο αποδιοργάνωσής του. Αν μια ριζοσπαστική μεταρρύθμιση είχε αρχίσει πριν 3-4 χρόνια, θα μπορούσε ίσως να έχει πετύχει τη λύση των προβλημάτων με δημοκρατικό τρόπο και θα μπορούσε να έχει πραγματοποιηθεί μια πιό ανώδυνη επαναδόμηση. Στο βαθμό που έφτασε τώρα το πρόβλημα, είναι φανερό ότι μετά από έναν εμφύλιο πόλεμο, το αποτέλεσμα θα είναι είτε η αναγκαστική συμφωνία των δύο πλευρών και η πραγματοποίηση της επαναδόμησης, είτε η κατάπνιξη των Κούρδων και η απόκρυψη του ίδιου του παραδοσιακού προβλήματος της Τούρκικης Δημοκρατίας που όμως θα υποβόσκει και θα ξαναεμφανιστεί αργότερα.

Σε κάθε τέτοια όμως περίπτωση η "λύση" ή "μή-λύση" του προβλήματος θα είναι απ' τα ίδια ....σκατά.

Ολες οι "λύσεις" που θα γίνουν πάνω σε κρατο-εθνικιστική φάση, θα είναι μια εκ νέου δολοφονία της ελευθερίας.

Κι ένα στοιχείο, τώρα που εμφανίζεται πολύ σπάνια στην ιστορία μιας χώρας όταν πρόκειται για εμφύλιο πόλεμο:

Μέσα λοιπόν, στα σύνορα της ίδιας και μιας χώρας "πόλεμος" και "εμφύλιος πόλεμος" θα γίνουν ταυτόχρονα μαζί. Ως γνωστό, ο πόλεμος (στην ανατολ. Τουρκία) συνεχίζεται. Μόλις προστεθεί και ο εμφύλιος (στη δυτ. Τουρκία) σύντομα, θα είμαστε κυριολεκτικά αγκαλιά με τον πόλεμο. Η περιοχή του Κουρδιστάν λόγω ιστορικών και κοινωνικών συνθηκών, πέρασε, κατευθείαν, χωρίς εμφύλιο, στην εμπόλεμη κατάσταση. Είναι φανερή η προσπάθεια να κρατιέται βίαια αποκλεισμένη, μια κοινωνία που την θέλει απομονωμένη το τούρκικο κράτος. Ομως ενδεχόμενος εμφύλιος πόλεμος πέρα από το υπάρχον μέτωπο θα είναι στη δυτ. Τουρκία. Η ανησυχία για τον μαινόμενο πόλεμο, η ψύχωση της ήττας, τα προκαλεσμένα σοβινιστικά αισθήματα ανάμεσα στον Τούρκικο

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

και απομονωμένο κουρδικό πληθυσμό, οδήγησαν φυσιολογικά, τους ανθρώπους στο να θέλουν να αλληλοσφαχτούν. Τόσο το Ρ.Κ.Κ. όσο και το κράτος, έχουν τη δύναμη και τη σιγουριά να πραγματοποιήσουν τον εμφύλιο πόλεμο όποτε το θελήσουν.

Από την άλλη όμως, είναι σίγουρο ότι αυτό το επικίνδυνο παιχνίδι θα χρησιμοποιηθεί ως το τελευταίο τους πλέον χαρτί.

Γνωρίζουμε ότι στα επεισόδια των Ugur Mumcu [3], Sivas, Kapali Carsi, Tuzla, Hasan Mezarci, έκαναν τις πρόβες τους για έναν ενδεχόμενο εμφύλιο. Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθούμε εδώ, τους ρόλους των R.P., M.H.P., D.S.P. Ισως ο φασισμός που λέγεται ότι πάντα υπήρχε σ' αυτή τη χώρα, για πρώτη φορά, τώρα έχει τις συνθήκες που χρειάζεται για να έρθει κυριολεκτικά. Αφού η τωρινή κρίση, δεν θα είναι δυνατό να ξεπεραστεί ούτε από το στρατό ούτε από "Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας", χωρίς τη βοήθεια φασιστικών πολιτικών δυνάμεων.

Εξάλλου, η στάση της σοσιαλιστικής αριστεράς, αποτελεί συνέχεια της ίδιας στάσης της στο παρελθόν. Το ότι βλέπει στην αποδιοργάνωση του κράτους (όπως κι αν γίνεται αυτή), τον ερχομό της δικιάς της ώρας στην εξουσία, προκαλεί την ίδια λύπη, όπως και με την παρόμοια στάση της το 1980. Είναι σαφές το ότι, αφού η δύναμη που κατάφερε να αποδιοργανώσει το κράτος, είναι το Ρ.Κ.Κ. αυτό είναι και η μοναδική δύναμη που θα επωφεληθεί. Οι σοσιαλιστές, αφού δεν μπόρεσαν να καταθέσουν τη δική τους πολιτική δύναμη σ' αυτόν τον πόλεμο, εξωθούνται στη θέση της αδύνατης πλευράς. Και όσο δεν μπορούν να αρθρώσουν το δικό τους λόγο σε οποιοδήποτε ενδεχόμενο αποτέλεσμα αυτού του πολέμου, αυτοί θα είναι πάντα από τους χαμένους.

Οι συνθήκες και η μορφή αποδιοργάνωσης της επίσημης εξουσίας υποδεικνύουν τις νέες εξουσιαστικές σχέσεις που θα διαμορφωθούν αργότερα. Ετσι, η νέα δομή της εξουσίας θα βασίζεται πάνω στη μορφή των πολιτικών δομών, της κοινωνικής δύναμης του παλιού εξουσιαστή - σ' αυτούς δηλαδή, τους παράγοντες που προκάλεσαν την αρχή της αποδιοργάνωσης της εξουσίας. Αυτό που κυριαρχεί, είναι ο πόλεμος μεταξύ των "μικρών" εξουσιαστών (αυτών που δεν αποτελούνται από αρκετά δυνατές εξουσιαστικές δομές, ώστε να καταλάβουν την εξουσία) και η επίσημη εξουσία αποδιοργανώνεται απ' τις ίδιες τις δομικές αντιθέσεις της. Αυτές οι συνθήκες μπορούν να οδηγήσουν σε μια χαοτική κατάσταση, η οποία θα αποτελεί βέβαια εύφορο έδαφος για την ελευθερία, αλλά και για όλα τα αρνητικά μιας τέτοιας κατάστασης. Σε τέτοιες χαοτικές συνθήκες, οι φόβοι της μάζας για την ελευθερία, μαζί με τον τρόμο του Χάους, ανεβάζουν στην εξουσία αυτούς που αναζητούνται και επιπλέον ευλογούνται από τη μάζα.

Ομως, παράλληλα, υπάρχει πάντα, η συνέχεια της αναζήτησης της ελευθερίας και της μη-εξουσίας που μόνο αυτή μπορεί να διαλύσει, τελικά, την εξουσία. Τότε το Χάος αυτό, καταδεικνύει ότι μπορούμε και χωρίς τον κόσμο των κολάκων και φυλάκων της εξουσίας. Το γκρέμισμα της εξουσίας, μόνο σε τέτοιες συνθήκες μπορεί να ξεγεννήσει μια ελεύθερη ζωή.

Είναι αναμφίβολο ότι όλες αυτές οι αναλύσεις και εκτιμήσεις είναι στατικές. Αυτό, όμως που θα δώσει την μελλοντική κατεύθυνση, είναι οι δυνατότητες των ελεύθερων και ζωντανών ανθρώπων που θέλουν να αποφασίσουν οι ίδιοι για τη ζωή τους. Συνεπώς, για τώρα δεν φαίνεται κανένας άλλος δρόμος, από τις ατομικές μας αντιστάσεις και της πρότασης αυτών και σε άλλο κόσμο, μέσα στις συνθήκες ενός πιθανού εμφυλίου πολέμου. Κι όμως, αν και είναι πολύ μικρή η πιθανότητα, είναι δυνατό σε τέτοιες συνθήκες εμφυλίου πολέμου, να μεταμορφωθούν οι ατομικές αντιστάσεις σε κοινωνικές, που δεν θα ανήκουν όμως στις εθνικές, πολιτικές δυνάμεις.

(1) Εμφύλιος πόλεμος: Με την έννοια του εσωτερικού πολέμου, μέσα στα όρια ενός κράτους.

(2) Hasan Mezarci (Χασάν Μεζαρτζί): Βουλευτής του Ισλαμικού Κόμματος που έβρισε, προεκλογικά, τον Κεμάλ, λέγοντας σε μια συνέντευξή του: "... εγώ δεν είμαι μπάσταρδος σαν τον Κεμάλ!".

(3) Uğur Mumcu (Ουγούρ Μουμτζού): δημοσιογράφος, οπαδός - σύμβολο του Κεμαλισμού, που δολοφονήθηκε. Το κράτος απέδωσε την ευθύνη στις φανατικές μουσουλμανικές οργανώσεις.

Sivas (Σίβας): η πόλη όπου δολοφονήθηκαν στο ξενοδοχείο τους, αριστεροί διανοούμενοι, από φανατικούς Ισλαμιστές. Βρίσκονταν εκεί, στα πλαίσια ενός φεστιβάλ προς τιμήν ενός Αλεβή (αιρετικοί προοδευτικοί Μουσουλμάνοι), ασίκη, της πόλης που έζησε πριν αιώνες.

Kapali Çarşi (Καπαλί Τσαρσί): τουριστική αγορά της Κων/πολης, όπου έβαλε βόμβες το Ρ.Κ.Κ.

Tuzla (Τούζλα): στρατόπεδο κοντά στην Κων/πολη, όπου έβαλε βόμβα το Ρ.Κ.Κ., προκαλώντας το θάνατο 20 στρατιωτών. Ακολούθησε δήλωση ενός Κούρδου βουλευτή που δικαιολόγησε τη βομβιστική ενέργεια λέγοντας: "στον πόλεμο, οι πλευρές πραγματοποιούν τέτοιες επιθέσεις στις στρατιωτικές περιοχές". Κι έδωσε έτσι την αφορμή για να αρθεί το άσυλο στους Κούρδους βουλευτές.

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ !
ΚΙ Ο ΕΝΑΕΡΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΤΟΥ !

Τους ανήκει επειδή δεν τον εξουσιάζουν... επειδή δεν τον διαιρούν σε κράτη κι επικράτειες... επειδή, τελικά, δεν τους ανήκει περισσότερο, απ'ό,τι του ανήκουν αυτά...

Κι οι άνθρωποι ;

Εξουσιάζοντας γη και θάλασσα κι αέρα, δεν έχουν τίποτε δικό τους.
Δεν είναι δυνατόν να έχουν παρά τις εθνικοϊδιοκτησιακές τους ψευδαισθήσεις.
Αδυνατούν να μετακινηθούν γιατί τους εμποδίζουν τα ίδια τους τα σύνορα κι οι υφαλοκρηπίδες και τα fir.
Και δεν ανήκουν ούτε στη στεριά, ούτε στον ουρανό, ούτε στη θάλασσα...

ΔΕΝ ΖΟΥΝ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΖΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑ.
ΔΕΝ ΖΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΖΟΥΝ ΕΙΡΗΝΙΚΑ.

Αυτή τους η α-ειρήνη κι αυτή τους η α-ελευθερία είναι μοιραίο να τους οδηγεί στην άνευ όρων υποταγή στη μία ή την άλλη εξουσία των εκάστοτε ισχυρών.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΛΟΙΠΟΝ, ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ...
ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ...
ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΟ ΧΡΗΜΑ...
ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ...

Ετσι, για νά'ρθουμε στο θέμα μας, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΧΕΙ ΚΡΙΣΗ... ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙ ΤΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ (και της Τουρκίας και της Ελλάδας)... ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ... ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΤΟΝ ΚΗΡΥΣΣΟΥΝ ΚΑΙ - ΤΕΛΟΣ - ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΝ ΔΙΕΞΑΓΟΥΝ ΚΑΙ... Σ Κ Ο Τ Ω Ν Ο Ν Τ Α Ι .

Σκοτώνονται κι αφήνουν τη γή ελεύθερη για τα ελεύθερα φυτά και ζώα, την θάλασσα ελεύθερη για τα ελεύθερα ψάρια, τον αέρα ελεύθερο για τα ελεύθερα πουλιά.

Οι εταιρίες όπλων (αλλά και κομπιούτερ, επικοινωνιών, ένδυσης, τροφίμων, ποτών, ΑΕΡΑ ΚΟΠΑΝΙΣΤΟΥ...) παθαίνουν κρίση και βγάζουνε αφρούς, βλέποντας να μην πουλάνε τα καλούδια τους και - κύρια - βλέποντας τον παρά στον κορβανά να λιγοστεύει...

Φωνάζουν τους πρωθυπουργούς και τους βεζύρηδες, τους υπουργούς εξωτερικών και τους μεγάλους δραγουμάνους, και τους προσφέρουν μίζες και μπαξίσια και τους πουλάν πυραύλους, βόμβες, τανκς κι αεριωθούμενα και υποβρύχια, νά'χουν οι άνθρωποι να ασχολούνται για να μην το ρίξουνε στη γεωργία, στην κτηνοτροφία, στην παραγωγή ειδών πρώτης ανάγκης... για να μήν έχουνε να φαν, να πιουν και να ντυθούν (και - πάνω απ'όλα - να μην έχουν χρόνο να σκεφτούνε το ΓΙΑΤΙ ;) και ν'ΑΓΟΡΑΖΟΥΝ ΕΤΣΙ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ.

Και τα ντοβλέτια και τα κράτη μαζεύουν τόννους όπλων και πυρομαχικών... χτίζουνε φυλακές να μπαγλαρώσουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους (αυτούς που πάνε να τους πάρουν τη μπουκιά από το στόμα)... κατασκευάζουνε πυραυλικά σιλό και καταφύγια... αφήνουν τους αλήτες να πεθάνουνε στο δρόμο (γιατί, αργότερα, μπορεί να πιάσουν χώρο μέσα στα καταφύγια)... και οικοδομούν την "εθνική συνείδηση". ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΟΥΝ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΥΝ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΤΟΥΣ... ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΟΥΝ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΥΝ ΤΑ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ... ΞΕΚΑΘΑΡΙΖΟΥΝΕ ΤΙΣ "ΕΘΝΙΚΕΣ ΤΟΥΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ" ΚΑΙ ΣΤΗΝΟΥΝ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ - ΣΑ ΛΙΠΟΤΑΚΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ - ΤΟΥΣ ΕΙΡΗΝΙΣΤΕΣ (έτσι κι αλλοιώς, αυτοί δεν κάνουν για φαντάροι). Τότε, αρχίζουνε τις μεταξύ τους "ειρηνευτικές συνο-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

μιλίες", που πάντοτε "τις τορπιλλίζουνε οι άλλοι", οι οποίοι "δεν θέλουν να καταλάβουν τα φιλειρηνικά μας αισθήματα και αδυνατούν ν'ακούσουν τη φωνή της λογικής και του δικαίου", επειδή είναι "εθνικιστές, σωβινιστές, επεκτατιστές, πολεμοκάπηλοι...". Ετσι, οι συνομιλίες "ναυαγούν" (λες κι ο προορισμός τους ήταν διαφορετικός), βρίσκεται κάποια - κατά κανόνα ΗΛΙΘΙΑ - αφορμή (του στυλ "το 1000 π.Χ. αυτό το κτήμα ανήκε στον δικό μου πρόγονο καί όχι στον δικόσου,που εκτός των άλλων δεν ήτο και ευγενούς, αλλά ταπεινής καταγωγής...", "εσείς επινοήσατε κάποια παραμύθια, ενώ σ'εμάς εμφανίσθηκε κάποιο φτερωτό πλάσμα που μας αποκάλυψε τη μοναδική σωστή κι αλάθητη θρησκεία την οποία ή ασπάζεσθε ή σφάζεσθε...", "το 1.500.000 π.Χ. οι δεινόσαυροί σας εισέβαλαν κι έφαγαν το χόρτο της ηπείρου μας", ή "τα αεροπλάνα σας παραβιάζουν τον εναέριο χώρο μας", "δεν έχετε δικαίωμα να αντλήσετε το πετρέλαιο , που, αν δεν το αντλούσατε, θα κυλούσε προς τη δική μας μεριά", "γιατί, ρε, τα βάζετε με τους φίλους μας ;", "γιατί, ρε, συμπαθείτε τους εχθρούς μας ;" και γενικώς "άστο κάτω ρέ᾽ εγώ το είδα πρώτος") και ΤΕΛΙΚΑ, ΚΗΡΥΣΣΟΥΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟ...

Οι άνθρωποι, με τον εγκέφαλό τους συρρικνωμένο από το διαρκές πλύσιμο ραδιοφώνων, τηλεοράσεων, εφημερίδων, μεγαφώνων, αλλά και "σοβαρών επιστημονικών συγγραμμάτων που αποδεικνύουν την ...-ικότητα της ...-ίας, το δίκαιο των διεκδικήσεών μας, την αδιάσπαστη ενότητα του ...-ισμού ως φυλής,έθνους,χώρας, κράτους,ιδέας κλπ." κι ακόμη λαϊκών οραμάτων του Αλλάχ ή του Χριστού να καθοδηγούν συνήθως έφιπποι τα στρατεύματά μας,

Οι άνθρωποι, μαθημένοι να σκέφτονται άλλοι για λογαριασμό τους, ν'αποφασίζουν άλλοι για το συμφέρον τους, να θέλουν άλλοι γι'αυτούς, ΝΑ ΖΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ, ΜΕΣΩ ΚΑΠΟΙΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ή ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΨΗΦΟΥ, τρέχουν αμέσως να καταταγούν στον "εθνικό" στρατό, να πολεμήσουν και να... ΣΚΟΤΩΘΟΥΝ !

Και καθώς οι Τούρκοι και οι Ελληνες πεθαίνουν αιμορραγώντας και ουρλιάζοντας από τους πόνους, κι ονειρευόμενοι τη... δόξα που τους περιμένει,πίσω από το αγγελικό μέχρι βλακείας χαμόγελο του Κλίντον (του συγκεκριμμένου), το χρήμα ΣΥΣΣΩΡΕΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΓΑΛΛΕΤΑΙ...

Η ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ, ΠΑΝΤΩΣ, ΠΛΑΚΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΥ ΨΑΧΝΟΥΝΕ ΝΑ ΒΡΟΥΝ ... Π Ο Ι Ο Σ Φ Τ Α Ι Ε Ι !

Και το γυρεύουν στα χαρτιά... και το γυρεύουν στ'άστρα... και σαν το βρίσκουν, ΞΑΝΑΡΧΙΖΟΥΝΕ ΤΟ ΨΑΞΙΜΟ !!

Γιατί, βλέπετε, οι κακόμοιροι,αν σταματήσουνε το ψάξιμο,και αν παραδεχθούν πως βρήκανε τον ένοχο, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΟΥΝ.

ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΟΛΟ Ν' ΑΠΑΡΝΗΘΟΥΝ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ, ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΑΘΛΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΡΞΗ, ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ : Τ Ο Χ Ρ Η Μ Α !!!

Γιατί, βλέπετε, το πρόβλημα δεν είναι πρόβλημα κάλυψης των αναγκών του Τουρκικού και του Ελληνικού λαού.

Αν πείναγαν θα φρόντιζαν την καλλιέργεια της γης, που τώρα πια την έχουν κάνει πεδία βολής και δοκιμών...
Αν πείναγαν θα είχαν ήδη μετατρέψει τα στρατόπεδα σε στάνες κι αντί γι'ασκήσεις πυκνής τάξεως θα οδηγούσαν τα κοπάδια στα λιβάδια κι αντί ν'αντλούν πετρέλαιο για τα τανκς τους και να εισάγουν κηροζίνη για τα βομβαρδιστικά τους θα άρμεγαν κατσίκια και γελάδια.

Αν δίψαγαν θα σκάβαν για να βρουν νερό κι όχι για να βρούν ουράνιο... θα φύτευαν αμπέλια κι όχι νάρκες.

Αν θέλαν στέγη, θα κάναν τα υπουργεία και τα επιτελεία διαμερίσματα.

Αν θέλαν να διαιωνίσουνε το είδος τους θα κάναν κάτι άλλο κι όχι πόλεμο.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Αν ήθελαν να ζήσουν, δεν θα κάναν πόλεμο. Κι αν ήθελαν να ζήσουν ακόμη καλύτερα, θα συζούσαν. Θα συζούσαν αρμονικά κι ειρηνικά, αλληλοσεβόμενοι κι αλληλοεκτιμώμενοι, με τα όμοια και τα διαφορετικά τους πολιτιστικά στοιχεία... σεβόμενοι και δείχνοντας εκτίμηση σ'όλους τους λαούς της γης (και,πάνω απ'όλα στην ίδια τη γη).

Αν, τέλος, ήθελαν ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ, ΘΑ ΕΞΟΝΤΩΝΑΝ - ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ - ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΤΟΥΣ (ΠΡΩΤΑ ΤΟΥΣ ΝΤΟΠΙΟΥΣ ΚΙ ΥΣΤΕΡΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ).

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΩΣΤΟΣΟ, ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΙΜΗ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΛΕΦΤΑ. (Αυτά τα,χωρίς κανένα - για τους λαούς - αντίκρυσμα,χάρτινα και μεταλλικά αντικείμενα).

ΔΕΝ ΣΚΕΦΤΟΝΤΑΙ ΠΩΣ ΟΙ ΛΙΡΕΣ ΚΙ ΟΙ ΔΡΑΧΜΕΣ, ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΣΥΣΣΩΡΕΥΣΟΥΝ , ΧΑΝΟΥΝΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΟΥΣ, ΠΛΗΘΩΡΙΖΟΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΠΛΗΘΩΡΙΖΟΥΣΕΣ...

ΔΕΝ ΣΚΕΦΤΟΝΤΑΙ ΠΩΣ Η ΑΓΟΡΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΥΝΑΜΗ, ΑΝΤΙ Ν'ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ, ΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ.

ΔΕΝ ΣΚΕΦΤΟΝΤΑΙ ΠΩΣ ΤΑ ΛΕΦΤΑ, ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΠΕΤΑΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥΣ, ΤΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝΕ ΜΕ ΙΔΡΩΤΑ ΚΑΙ ΜΕ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΜΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΓΑΘΑ, ΠΟΥ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΔΕΝ ΤΑ ΓΕΥΤΗΚΑΝ, ΔΕΝ ΤΑ ΓΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΤΑ ΓΕΥΤΟΥΝ ΠΟΤΕ.

Κι όμως, για χάρη αυτού του αχρήστου χρήματος, δέχονται να υποστούν τον κάθε εξευτελισμό.

ΦΙΛΟΥΝΕ ΤΙΣ ΚΑΤΟΥΡΗΜΕΝΕΣ ΠΟΔΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΟΥ "ΠΛΑΝΗΤΑΡΧΗ" (που οι ίδιοι τον αναγόρευσαν σε τέτοιον). ΦΙΛΟΥΝΕ ΤΙΣ ΚΑΤΟΥΡΗΜΕΝΕΣ ΠΟΔΙΕΣ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΤΑΝΣΟΥ ΤΣΙΛΛΕΡ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. ΦΙΛΟΥΝ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΕΜΠΟΡΟΥ ΟΠΛΩΝ (το χέρι που,τελικά,τους προσφέρει το θάνατό τους).

ΚΑΙ ΠΑΙΡΝΟΥΝΕ ΤΟ ΧΡΗΜΑ... ΓΙΑ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝΕ ΤΟ ΦΟΡΟ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕ ΚΡΑΤΙΚΟ ΥΠΑΛΛΗΛΟ, ΣΤΟΝ ΚΑΘΕ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ, ΠΟΥ ΤΟ ΑΚΟΥΜΠΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕ ΕΜΠΟΡΟ ΘΑΝΑΤΟΥ ΓΙΑ Ν'ΑΓΟΡΑΣΟΥΝ ΚΙ ΑΛΛΑ ΟΠΛΑ, ΓΙΑ Ν'ΑΓΟΡΑΣΟΥΝ ΚΙ ΑΛΛΟΝ ΘΑΝΑΤΟ, ΚΙ ΑΛΛΗ ΑΤΙΜΙΑ, ΚΙ ΑΛΛΗ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΚΛΑΒΙΑ..

Οι Ελληνες δέχονται να πληρώνουν τα μισά λεφτά (που τους δίνει το κράτος) στο κράτος, για να εξασφαλίσουν... τί άραγε;
Οι Τούρκοι δέχονται να πληρώνουν τα μισά λεφτά (που τους δίνει το κράτος) στο κράτος, για να εξασφαλίσουν... τί άραγε;

ΤΙ ΑΛΛΟ ;
ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ,ΤΗΝ ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥΣ,ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΣΑΝ ΥΠΟΖΥΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΕΞΩΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥΣ ΑΦΕΝΤΕΣ.

ΟΧΙ.
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΤΣΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ.
ΚΑΠΟΙΟΙ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΗΡΑΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΚΙ ΑΝΤΙ ΝΑ ΤΑ ΣΤΡΕΨΟΥΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΚΟΥΡΔΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΤΑ ΕΧΟΥΝ ΣΤΡΕΨΕΙ ΚΑΙ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΗΝ ΤΣΙΛΛΕΡ, ΤΟΝ ΚΛΙΝΤΟΝ.

ΚΑΠΟΙΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ - ΑΟΠΛΑ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΩΡΑ - ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΣΤΟΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ΣΤΟΝ ΚΛΙΝΤΟΝ.

ΚΑΠΟΙΟΙ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΧΩΡΕΣ ΠΑΛΕΥΟΥΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΟΚ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΟΠΛΩΝ. ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΕΣ. ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

Εμείς, που είμαστε απ'αυτούς, δεν ξεχωρίζουμε τον ένοπλο από τον άοπλο αγώνα. Τέτοιου είδους "φιλειρηνισμούς" τους θεωρούμε αντιανθρώπινους (κι εξουσιαστικούς, σε τελική ανάλυση, αφού καταδικάζουν κάποιους που αγωνίζονται για την ελευθερία - κι άρα για την ειρήνη - σαν "επιτιθέμενους".

ΝΑΙ.
ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΟΙ !
Είμαστε οι επιτιθέμενοι, γιατί είμαστε οι μη-κατέχοντες τίποτε.

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΜΥΝΟΜΕΝΟΙ...
ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ, ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΕΣ, ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ, ΟΙ ΝΟΜΟΤΑΓΕΙΣ, ΑΦΟΥ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΕΠΙΖΗΤΟΥΝ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΩΣ ΕΧΕΙ, ΔΗΛΑΔΗ Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΙΑΤΕΘΕΙΜΕΝΟΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥΝ. ΕΙΜΑΣΤΕ, ΑΚΟΜΗ, ΔΙΑΤΕΘΕΙΜΕΝΟΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΤΩΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ.

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ, ΩΣΤΟΣΟ, ΔΙΑΤΕΘΕΙΜΕΝΟΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ, ΕΠΕΙΔΗ ΑΥΤΟΙ ΤΟ ΘΕΛΟΥΝ...

Ας ξέρουνε, λοιπόν, όλοι αυτοί οι Κλίντον, Παπανδρέου, Τσιλλέρ, Μακ Ντόνελ Ντάγκλας, Ρέμινγκτον, Κολ, Μιττεράν, Μπερλουσκόνι, και λοιπό σκυλολόϊ, ότι θα μας βρουν απέναντί τους με διαθέσεις ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΑΡΑ ΕΙΡΗΝΙΚΕΣ.

Το ίδιο, ας γνωρίζουν και τα θανατολάγνα τους τσιράκια - "παιδιά του λαού", μπάτσοι φαντάροι κλπ.

Και, τέλος, ας το βάλουνε καλά μες στο μυαλό τους και όλοι οι επίδοξοι αντικαταστάτες τους. ΘΑ ΕΧΟΥΝΕ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΩΝ "ΜΟΝΤΕΛΩΝ" ΤΟΥΣ.

KARA-KIRMIZI AK DENIZIN BALIKLARI — ΤΑ ΜΑΥΡΟ-ΚΟΚΚΙΝΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΜΙΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ

Ο Αναρχικός δεν είναι, όπως έχουμε γράψει επανειλημμένα, όργανο κάποιας συγκεκριμμένης Αναρχικής ομάδας, αλλά ένα δελτίο πληροφόρησης.
Τα κείμενα που δημοσιεύονται απηχούν αποκλειστικά τις απόψεις των συγγραφέων τους. Αυτό ισχύει, τόσο για τα ενυπόγραφα, όσο και για τα ανυπόγραφα άρθρα (αφού για πολλούς και διαφόρους λόγους, οι συγγραφείς τους δεν θέλουν ή δεν μπορούν να τα υπογράψουν).
Η ευθύνη, λοιπόν, του Αναρχικού περιορίζεται στο ότι τα δημοσιεύει (ή όχι), καθώς, φυσικά και στον τρόπο με τον οποίο τα παρουσιάζει.
Η "συντακτική επιτροπή" - αν μπορεί να ονομαστεί έτσι το κάπως ετερόκλητο σύνολο των ανθρώπων που συμμετέχουν στην έκδοση του κάθε τεύχους (σπάνια είναι οι ίδιοι) - αποφασίζει ομόφωνα μόνο στην περίπτωση μη δημοσίευσης κάποιου άρθρου. Στις άλλες περιπτώσεις,για την δημοσίευση αρκεί η θετική γνώμη ενός και μόνου συντάκτη (έκτός, βέβαια, από τη γνώμη του ίδιου του συγγραφέα του άρθρου). Οι συντάκτες που διαφωνούν μπορούν φυσικά να δημοσιεύουν τις όποιες αντίθετες απόψεις τους (άλλωστε, αυτό είναι που μπορεί να μεταβάλλει τη στείρα θεωρητικολογία σε εποικοδομητική - κατά τη γνώμη όλων μας - πληροφόρηση).
Εύκολα καταλαβαίνει κανείς ότι τα παραπάνω αφορούν ιδιαίτερα τη δημοσίευση κειμένων Αναρχικών συντρόφων κι όχι τη δημοσίευση κάποιων καθαρά ειδησεογραφικών-ενημερωτικών κομματιών.
ΕΤΣΙ, λοιπόν, πρέπει να πούμε ότι κατά τη σύνταξη αυτού του τεύχους, ένας απ'τους συντάκτες του παρατηρεί τα εξής στο κείμενο των συντρόφων του AMARGI (από τη Σμύρνη,που δημοσιεύεται στις σελίδες 23-24) :
Διαφωνώ, οριζόντια και κάθετα, με την εξίσωση ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ = ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ και με την εξίσωση ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ = ΝΤΕΒ ΣΟΛ. Δεν το θεωρώ απλό "λάθος πολιτικής", αλλά και λάθος εκτίμησης του αγώνα του κουρδικού και του τουρκικού λαού που μέσα από τον ένοπλο αγώνα βλέπουν τη μόνη δυνατότητα απελευθέρωσής τους απ'το ζυγό της τουρκικής κυβέρνησης, που οπωσδήποτε μπροστά στις δυο οργανώσεις είναι ΠΑΝΙΣΧΥΡΗ,ΕΦΟΔΙΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΥΠΕΡΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΠΛΙΣΜΟ ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΕΝΑΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΕΥΚΟΛΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΟ ΑΣΠΡΟ,ΜΑΥΡΟ. Τα αθώα θύματα κάποιων βομβιστικών ενεργειών, μας στενοχωρούν, βέβαια, όλους. Δεν θα μας κάνουν όμως να χαρακτηρίσουμε το ΡΚΚ ή την ΝΤΕΒ ΣΟΛ , δολοφονικές ομάδες. Πρώτον, επειδή έτσι θα πρέπει να χαρακτηρίσουμε "δολοφόνους" εκατοντά

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

δες ανθρώπους που είτε είναι μέλη των δυο οργανώσεων,είτε τις συμπαθούν. Δεύτερον,επειδή, αν κάνουμε το πρώτο,εφαρμόζουμε την "αρχή της συλλογικής ευθύνης",την οποία ακόμη και τα κράτη έχουν φτάσει να καταδικάζουν (έστω κι αν εξακολουθούν να την εφαρμόζουν). Τρίτον,επειδή,αν δεν κάνουμε τα δυο πρώτα, θα πρέπει να θεωρήσουμε όλους τους παραπάνω ανθρώπους, ηλίθιους,ανεγκέφαλους,παρασυρμένους από κάποια "σταλινική εγκληματική συμμορία",οπότε,γενιέται το ερώτημα : τί προτείνουν οι σύντροφοι από τη Σμύρνη στους Κούρδους; να καταθέσουν τα όπλα και να παραδοθούν στις αρχές ασφαλείας ; να συνεργαστούν με τις αρχές ασφαλείας και να τους παραδώσουν τους "σταλινικούς εγκληματίες" του PKK ; ή να πάρουν ο καθένας ένα κλαδί ελιάς και, δηλώνοντας "άρνηση στράτευσης" να ορμήσουν με αισθήματα αδελφοσύνης και αγάπης πάνω στις κάνες των επίλεκτων δολοφόνων - εκπαιδευμένων και πληρωμένων γι' αυτό ακριβώς - του τουρκικού κράτους ; Απ'ό,τι ξέρουμε, οι Κούρδοι δεν είναι τόσο ηλίθιοι ώστε να πιστεύουν ότι θα συγκινήσουν τέτοιου είδους αντιπάλους. Τέταρτον : Δεν αμφισβητούμε τις καλές προθέσεις των αντιμιλιταριστών συντρόφων της Σμύρνης. Και φυσικά επαινούμε το θάρρος, την αυταπάρνηση,την αφοσίωσή τους στον αγώνα για την ειρήνη. Βασανίστηκαν,διώχθηκαν,καταδικάστηκαν,φυλακίστηκαν γι'αυτήν. Ομως,η ειρήνη χωρίς ελευθερία είναι η ΧΕΙΡΟΤΕΡΗ ΜΟΡΦΗ ΣΚΛΑΒΙΑΣ. Πιστεύουμε ότι το ξέρουν. Οι ριζοσπάστες αντιμιλιταριστές της γης,όταν ξέσπασε ο πόλεμος στον Περσικό Κόλπο, δεν περιορίστηκαν στην άρνηση στράτευσης σε ένα από τα δυό στρατόπεδα˙ δεν έβαλαν τους δυο εμπόλεμους (το Ιράκ και όλο τον υπόλοιπο πλανήτη) στο ίδιο τσουβάλι˙ δεν εξομοίωσαν τις ξύλινες απομιμήσεις πυραύλων του Ιράκ με τα υπερσύγχρονα (έστω και μη-χειρουργικής ακριβείας) όπλα μαζικής καταστροφής των ΗΠΑ,της Αγγλίας, της Γαλλίας και των υπολοίπων συμμάχων τους˙ αντίθετα, άσκησαν όλη τους τη ΒΙΑ (από τη βίαιη διαδήλωση μέχρι τη δυναμίτιδα) για να εμποδίσουν τη μεταφορά στρατευμάτων και υλικού των κυβερνήσεών τους εναντίον του λαού του Ιράκ. Πέμπτον : Πώς δικαιολογούν (αν δικαιολογούν) τους Ισπανούς Αναρχικούς που πολέμησαν - χωρίς αντιρρήσεις συνείδησης - το φασισμό στην Ισπανία και, αργότερα - στο πλευρό της γαλλικής Αντίστασης -,στη Γαλλία ; Πώς χαρακτηρίζουν τη Λουίζ Μισέλ που αγωνίστηκε στο πλευρό του εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος των Κανάκων ; Πώς κρίνουν τον Νόαμ Τσόμσκυ όταν λέει "το να μιλήσεις για τις ακρότητες της αντιναζιστικής αντίστασης σε βάρος αμάχων Γερμανών, στη διάρκεια του β' παγκοσμίου πολέμου, ήταν το ίδιο με το να ταχθείς υπέρ του χιτλερικού στρατοπέδου" και πως κρίνει η ομάδα της Σμύρνης την άρνηση του Τσόμσκυ να υπογράψει κείμενο ομάδας "για την ειρήνη" , κατά τον πόλεμο του Βιετνάμ, επειδή εξίσωνε τη γενοκτονία σε βάρος ενός ολόκληρου λαού με τις σποραδικές και μεμονωμένες περιπτώσεις δολοφονίας αόπλων Αμερικανών, βασανισμού κάποιων αιχμαλώτων κλπ. ; Εκτον και τελευταίον : ΤΙ ΣΤΑΣΗ ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΤΟΥ ΑΜΑΡΓΚΙ ΣΤΟΝ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΟ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΚΟΡΕΑΣ (ΣΤΟΝ ΟΠΟΙΟ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ,Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΕΙ ;

Β.για την ΑΠ.

****
****

Τέσσερεις άνθρωποι αλυσσοδέθηκαν - το απόγευμα της 6/6/94 - στα κάγκελα των παραθύρων της τουρκικής πρεσβείας της Αθήνας. Κάποιοι δημοσιογράφοι και ΜΜΕτζήδες ήταν εκεί, αλλά το γεγονός (που φωτογραφήθηκε και μαγνητοσκοπήθηκε δεόντως) ΔΕΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕ παρά ελάχιστα ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ. Βλέπετε, οι 4 δεν διαμαρτύρονταν για τις πολεμικές δηλώσεις της Τανσού Τσιλέρ. Δεν απειλούσαν να σφάξουν τους εχθρούς του γένους. Δεν έβγαζαν αφρούς μίσους κατά των αλλοπίστων... ΟΧΙ. ΑΠΛΑ, ΖΗΤΟΥΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΚΑΠΟΙΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ (και ξένων συμπαραστατών) ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙ ΚΑΙ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΝ ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΟΥΡΛΙΑΖΑΝ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ... ΔΕΝ ΗΘΕΛΑΝ ΝΑ ΜΑΚΕΛΕΨΟΥΝ ΤΟΥΣ ΡΑΓΙΑΔΕΣ... ΔΕΝ ΔΕΧΟΝΤΑΝ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΕΝ ΨΥΧΡΩ ΑΜΑΧΟΥΣ ΚΟΥΡΔΟΥΣ... Και, με τα παραπάνω προσέβαλαν το στρατό της Τουρκίας πολύ περισσότερο απ'ό,τι όλοι μαζί οι Ελληνες εθνικιστές, πολιτικοί και καραβανάδες...

Ισως, σ'αυτό το τελευταίο να οφείλεται το θάψιμο της παραπάνω είδησης, για πολλούς και διάφορους λόγους. ΠΡΩΤΟΝ : Οι Ελληνες εθνικιστές πρέπει να πείσουν ότι οι Τούρκοι είναι τόσο εθνικιστές, όσο κι οι ίδιοι... τόσο πολεμοχαρείς, όσο κι οι ίδιοι... τόσο εχθροί "για μας", όσο είμαστε κι εμείς "γι'αυτούς"... ΔΕΥΤΕΡΟΝ : Ο τουρκικός εθνικισμός πρέπει να είναι το ίδιο και περισσότερο διαδεδομένος απ'τον δικό μας... ΤΡΙΤΟΝ : Κάθε αναφορά, έστω και της απλής ύπαρξης αντιμιλιταριστών στην Τουρκία, είναι πιθανόν να δείξει στον ελληνικό λαό ότι δεν κινδυνεύει... ΤΕΤΑΡΤΟΝ : Εκτός αυτού, η προηγούμενη αναφορά μπορεί ν'αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση για κάποιους Ελληνες... κλπ.

Σε προηγούμενα τεύχη του Αναρχικού είχαμε αναφερθεί στην άρνηση στράτευσης (με την "ευκαιρία της δίκης του Aytek Özel, τη θέση εκτός νόμου του Savaş Karşi Derneği κλπ.).

Το φούντωμα του αντιμιλιταριστικού-αντιπολεμικού κινήματος στην Τουρκία ακολουθεί την ένταση της φιλοπόλεμης πολιτικής της τουρκικής κυβέρνησης (τόσο στο εσωτερικό,όσο και στο εξωτερικό της χώρας) και ακολουθείται, φυσικά, από όξυνση της καταστολής.

Ετσι, στις 17/5/94, στην Κωνσταντινούπολη, στη διάρκεια συνέντευξης τύπου, 4 ακόμη άνθρωποι δήλωσαν ότι αρνούνται να υπηρετήσουν.Οτι αρνούνται να δολοφονήσουν Κούρδους,Ελληνες,Σέρβους,Κροάτες,Αρμένιους ή Τούρκους συμπατριώτες τους...

Μετά τη συνέντευξη οι αντιμιλιταριστές Τούρκοι και μη (πολλοί αντιμιλιταριστές από άλλες χώρες είχαν πάει ειδικά στην Τουρκία) οργάνωσαν πορεία.

Η αστυνομία χτύπησε την πορεία, συνέλαβε δεκάδες άτομα και τελικά κράτησε τους :

- Arif Hikmet Iyidoğan,πρόεδρο Savaş Karşıtlari Derneği (Αντιπολεμικού Συλλόγου) της Κωνσταντινούπολης)
- Osman Murat Ülke,του Savaş Karşıtlari της Σμύρνης
- Mohamed Sefa Sersal και
- Gökhan Demirkiran,που δήλωσαν την ΟΛΙΚΗ ΤΟΥΣ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ,
- Fatima Güreşin, και
- Hayriye Aktaş, αγωνίστριες του αντιμιλιταριστικού κινήματος
- Christian Axnick,
- Gernot Lenners και
- Thomas Volker, αντιμιλιταριστές από τη Γερμανία.

Η κύρια κατηγορία σε βάρος τους ήταν "η προσβολή του στρατεύματος".

Στις 19/5/94,οι τρείς ξένοι και οι δυο γυναίκες αφέθηκαν ελεύθεροι, ενώ η δίκη των 4 Τούρκων ορίστηκε για τις 6/6/94. Η άμεση εκδήλωση της συμπαράστασης τόσο στην Τουρκία,όσο και στο εξωτερικό (και εδώ),είχε σαν αποτέλεσμα την αναβολή της δίκης και την απελευθέρωση των τριών κρατουμένων. Ο τέταρτος κατηγορούμενος,ωστόσο,ο Gökhan Demirkiran,εξακολουθεί να κρατείται (ίσως μέχρι να σβήσουν τα σημάδια του αγριότατου βασανισμού του στο αστυνομικό τμήμα).

ΛΟΓΙΑ ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΚΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Ο σοσιαλισμος, οποια μορφη κι αν εχει στην πορεια του προς τον κομμουνισμο, θα πρεπει να βρει μια δικη του μορφη πολιτικης οργανωσης. Η φεουδαρχια συμβαδιζε παντα με την απολυτη μοναρχια.Η μια ηταν απαραιτητη στην αλλη. Ο καπιταλισμος εχει αντιστοιχη μορφη πολιτικης οργανωσης την αντιπροσωπευτικη τυπικη Δημοκρατια.

Γι αυτο μολις εφαρμοσουμε στην οικονομικη ζωη μας τις αρχες του σοσιαλισμου, θα πρεπει να δημιουργησουμε και μια καινουρια μορφη πολιτικης οργανωσης, Φυσικα αυτη η καινουρια μορφη θα πρεπει να ειναι Λαικη, Αποκεντρωτικη και να πλησιαζει στη Λαικη Αυτοδιευθυνση.

Ετσι απορριπτουμε ασυζητητι καθε αντιπροσωπευτικη κυβερνηση διορισμενη ή ελευθερα εκλεγμενη.- 'Δικτατορια του προλεταριατου', 'εκλεγμενη μεταβατικη κυβερνηση', 'κληρονομια των γιακωβινων'. Το εργο της ανοικοδομησης της κοινωνιας πανω σε καινουριες βασεθς δεν πρεπει να το αναλαβουν μεμονωμενα ατομα, οσο κι αν ειναι εξυπνα κι αφοσιωμενα στην Επανασταση. Πρεπει να στηριχτει στο συλλογικο πνευμα του λαου. Καμια επανασταση δεν γεννηθηκε ουτε στα κοινοβουλια, ουτε στα καθε λογης συμβουλια των εκπροσωπων. Ολες πηγασαν απο το λαο.

Η μεγαλη Γαλλικη Επανασταση ηταν βασικα χαοτικη, λαικη εξεγερση που στηριζοταν κυριως στους αγροτες. Η μεγαλη Οκτωβριανη προετοιμαστηκε και επωασθηκε απο μια σειρα προηγουμενων λαικων εξεγερσεων και λαικων οργανωσεων τυπου ΝΑΡΟΝΤΝΑΓΙΑΒΟΛΙΑ και των παραφυαδων της.

Πρωτα, καποια μεμονωμενα ατομα, αγανακτισμενα απο την απαραδεκτη κατασταση ποθ επικρατουσε,ξεσηκωνονταν το ενα μετα το αλλο και ξυπνουσαν το επαναστατικο πνευμα. Ματαιες θυσιες' θα ελεγε ο μελετητης του σπουδαστηριου. Αυτοι οι προδρομοι, ωστοσο, ανοιξαν ρηγματα στην αδιαφορια της κοινωνιας ''Γιατι να θυσιαζονται ετσι ανθρωποι τοσο νεοι, τοσο ειλικρινεις και τοσο ζωντανοι'', αναγκαστηκαν να αναρωτηθουν οι αδρανεις και οι αδιαφοροι.

Ηταν αδυνατο πια να μεινουν αδιαφοροι. Επρεπε να παρουν θεση. Αρχισε να ξυπνα η σκεψη. Το ιδιο επαναστατικο πνευμα αρχισε να διαποτιζει και μικροομαδες. Ξεσηκωθηκαν. Εκαναν απεργιες η μικροεξεγερσεις, συχνα, χωρις καμια ελπιδα επιτυχιας, απλως γιατι η κατασταση ειχε καταντησει αφορητη.Αυτες οι εξεγερσεις που προηγηθηκαν και πρεπει να προηγουνται απο καθε επανασταση δεν ηταν ουτε μια ουτε δυο ουτε δεκαδες, μα εκατονταδες. Χωρις αυτες δεν εχει γινει καμια επανασταση.

Ειναι λοιπον τουλαχιστον παραλογο να περιμενουμε να πεσει απο τον ουρανο, ετοιμη η επανασταση, χωρις να εχουν προηγηθει παμπολλες ατομικες διαμαρτυριες και εκατονταδες εξεγερσεις που καθοριζουν, σε τελευταια ναναλυση, το χαρακτηρα της επαναστασης. Επιπλεον, εμποδιζουμε την αναπτυξη του επαναστατικου πνευματος και καθε προοδου, οπως η χριστιανικη εκκλησια αν βεβαιωνουμε τους εργαζομενους οτι θα απολαυσουν τους καρπους της σοσιαλιστικης επαναστασης αν αρκεστουν στην εκλογικη αγκιτατσια, αν καταδικαζουν ακριτα ολες τις πραξεις ατομικης εξεγερσης κι ολες τις επιμερους προκαταρκτικες τραγικες εξεγερσεις.

ΤΖΑΜΑΙΚΑ ★ ΡΕΓΓΕ ΚΛΑΜΠ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΤΣΑΝΤΕΣ λέγεται ο νέος "ήρωας" της ΕΛ.ΑΣ. Το κατόρθωμά του ; Εξουδετέρωσε ένα 15χρονο παιδί που "περιεργαζόταν ύποπτα" το μηχανάκι του ανθυπαστυνόμου, στις 9/6/94, έξω από το 14ο Δημοτικό Σχολείο Νέων Λιοσίων. Ο "άντρας" Στέλιος Τσαντές - που κατά τις πληροφορίες των περιοίκων είναι "ήρωας" πολλών επεισοδίων σε βάρος των πολιτών της περιοχής - αφού με "τεχνική λαβή" ακινητοποίησε το παιδί, άρχισε να το χτυπάει μ'ένα ξύλο στο κεφάλι, στο πρόσωπο κι όπου αλλού έβρισκε. Οι γείτονες διαμαρτύρονταν, αλλά,ξέροντας το ποιόν του δράστη, δεν τολμούσαν να επέμβουν. Προκάλεσαν όμως, με τις φωνές τους, την επέμβαση άλλων μπάτσων, που κατάφεραν να αποσπάσουν το μισοπεθαμένο παιδί από τα χέρια του "άντρα", για να το οδηγήσουν, σε αφασία, στο... ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ της περιοχής, όπου, ΑΦΟΥ ΚΕΡΑΣΑΝ ΤΟΝ ΣΤΕΛΙΟ ΤΣΑΝΤΕ ΚΑΦΕΔΑΚΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΗΡΕΜΗΣΟΥΝ - όλη αυτή την ώρα το 15χρονο παιδί αιμορραγούσε - ΔΕΧΤΗΚΑΝ ΤΗ ΜΗΝΥΣΗ ΠΟΥ ΥΠΕΒΑΛΕ ΚΑΤΑ ΤΟΥ 15ΧΡΟΝΟΥ ΓΙΑ...ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΛΟΠΗΣ ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΟΥ !!! Φυσικά, προσπάθησαν να πείσουν τον πατέρα του παιδιού να μην υποβάλει μήνυση κατά του ανθυπαστυνόμου - υπηρετεί στο τμήμα ψυχικού, που είναι γνωστό για το... σεβασμό που δείχνει στα ανθρώπινα δικαιώματα των Φιλιππινέζων οικιακών βοηθών - τελικά όμως, δεν τα κατάφεραν. Δεν τα κατάφεραν ούτε και με τα ανώνυμα απειλητικά τηλεφωνήματα που έκαναν στους γονείς του ανήλικου θύματος. Η μήνυση κατά του μπάτσου κατατέθηκε κι έφτασε στη δημοσιότητα και στις τηλεοπτικές οθόνες. ΕΦΤΑΣΕ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ. ΕΚΕΙ, ΟΜΩΣ, ΔΕΝ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΒΕ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ. ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΒΕ ΚΑΠΟΙΟΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΤΣΑΝΤΕ, ΠΟΥ ΠΑΡΕΠΕΜΨΕ ΤΟΝ ΜΠΑΤΣΟ ΓΙΑ "ΑΠΛΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ".

ΓΡΑΦΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΕΠΕΙΔΗ ΑΛΗΘΕΥCΥΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ - ΠΟΥ ΣΚΟΠΙΜΑ ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΥΝ ΤΑ ΜΜΕ - ΟΤΙ ΣΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ - ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, ΑΛΛΑ ΚΙ ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ - ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ.

ΑΚΟΜΗ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΟΤΙ Σ'ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΩΜΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΛΕΜΕ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΚΑΙ ΜΕ "ΣΩΑΣ ΤΑΣ ΦΡΕΝΑΣ".

Ολοι αυτοί οι απατεώνες, που παριστάνουν ότι "απονέμουν δικαιοσύνη" ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ !!!

Και, βέβαια, δεν έχουν ποτέ πατήσει το πόδι τους ούτε σε απόσταση χιλιομέτρων από οποιαδήποτε νομική σχολή της χώρας. Αν το είχαν κάνει, ίσως να είχαν κάτι ακούσει από τις κουβέντες των πρωτοετών ή ακόμη και των υποψηφίων φοιτητών της νομικής "περί του κακουργήματος της ανθρωποκτονίας" και περί της απόπειρας τέλεσης του ως άνω εγκλήματος, που Σ'ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΔΙΩΚΕΤΑΙ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΩΣ. Θα είχαν ίσως μάθει ότι ΟΙ ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΦΗΝΟΝΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΠΡΑΞΟΥΝ ΚΙ ΑΛΛΟΥΣ ΦΟΝΟΥΣ. Και ίσως κάτι να είχε πάρει τ'αυτί τους για την ΚΑΚΟΔΙΚΙΑ, την ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΣ, την ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ...

Βλέπετε, όμως, η "κάθαρση" που έχει εξαγγείλει ο "σοσιαλιστής, δημοκρατικός, και πρώην αντιστασιακός υπουργός δικαιοσύνης" (αφήνουμε στον αναγνώστη την πρωτοβουλία να βγάλει ό,τι θέλει εκτός εισαγωγικών), Κουβελάκης, δεν φτάνει μέχρις εκεί. Περιορίζεται στην "πάταξη των ναρκωτικών" και στις ΠΑΧΕΙΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ. (Κι όχι μόνο επειδή κι ο ίδιος κατάγεται από το βρωμερό δικαστικοεισαγγελομπατσικό κύκλωμα...).

Δεν θα ασχοληθούμε με τη νομοθεσία που ορίζει ότι ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ, ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΨΥΧΙΑΤΡΟΥΣ. Αφ'ενός, μην ξεχνάμε ότι υπουργός "δημόσιας τάξης" είναι ο διχασμένης προσωπικότητας - ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ και ΦΑΝΑΤΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ (ΚΑΝΤΙΩΤΙΚΟΣ και ΞΕΝΟΦΟΒΟΣ) - ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ. Αφ'ετέρου δεν έχουμε καμμιά εμπιστοσύνη στους ψυχιάτρους (πώς θα μπορούσαμε μ'όλα αυτά ;).

Στην ΕΛ.ΑΣ., ωστόσο, υπάρχει εκτός από τον "ήρωα" και μια "ηρωίδα". Η Βασιλική Βαβάτσικου που "αψηφώντας τον κίνδυνο", μολονότι "ήταν άοπλη", παρόλο που "ήταν γυναίκα" κατάφερε και συνέλαβε δυο ΑΓΡΙΟΥΣ, ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΥΣ, ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΥΣ, ΚΤΗΝΗ, ΤΕΡΑΤΑ, ΔΙΑΒΟΛΙΚΟΥΣ, ΣΑΤΑΝΙΚΟΥΣ... νεαρούς φουκαράδες, που, εποχούμενοι μοτοποδηλάτου, άρπαξαν την τσάντα κάποιας, επίσης φουκαριάρας γυναίκας, που περιείχε κάποια ψωροχιλιάρικα. Περιττεύει να πούμε ότι η μπατσίνα παρομοιάστηκε απ'όλα τα τηλεοπτικά κανάλια στο γυαλί των οποίων εμφανίστηκε κι απ' όλες τις εφημερίδες στις οποίες συνεντευξιάστηκε σαν ΑΤΡΟΜΗΤΗ, ΓΕΝΝΑΙΑ, ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ, ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΡΙΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΛΙ... (ΑΝΕΥ ΣΧΟΛΙΩΝ).